

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

EIKONEΣ

ΑΡ. 437 6 ΜΑΡΤΙΟΥ 1964 ΔΡ. 5

Ο ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Στο πλευρό του ή βαθεία πίστις και αγάπη του λαού του

ΚΑΘ' ΗΝ ώραν εξετυπούτο, αλλαν, λόγω της δραματικής επικαιρότητας, το εξώφυλλον του περιοδικού, ο Βασιλεύς των Ελλήνων Παύλος έδιδε σκληρά, απεγνωσμένην μάχην με τον θάνατον. Στωικός και γενναίος, όπως και εις όλην του την ζωήν, επέλαιε με την οδυνηράν ασθένειαν ως στρατιώτης. Καί περίξ της κλίνης του, υπό το παρήγορον βλέμμα της Μεγαλόχαρης, πού εκομίσθη ως ύστατή έλπίς, συνεκεντρώθη ή άγωνία της οικογενείας του, ή άγωνία ολοκλήρου του λαού του. Διότι ύπήρξεν ο δημοφιλέστερος εκ των ανελθόντων εις τόν ελληνικόν θρόνον Βασιλέων. 'Ο πλέον άγαπητός, ο πλέον άνθρωπινος.

Η ΓΑΠΗΘΗ από όλους και δέν έμισήθη από κανένα, εις μίαν περίοδον της ιστορίας του ελληνικού έθνους, ή όποία ήτο πλήρης παθών και δοκιμασιών και άναστατώσεων. Αυτό όφείλεται αποκλειστικώς εις την προσωπικότητά του, την γεμάτην καλωσύνην, απλότητα, εγκαρδιότητα και άνθρωπιάν. Κατόρθωνε πάντοτε να δημιουργή δια τους άλλους —είτε άδέξιοι άνθρωποι του λαού ήσαν, είτε έπιτηδευμένοι άσσοί, είτε πολυμήχανοι πολιτικοί — μίαν άτμόσφαιραν άνέσεως, αλλά και να μη καταποντίζη εις αυτήν το κύρος του θεσμού, το όποιον ένεσάρκωνε.

ΟΤΑΝ ΑΝΗΘΕΝ εις τόν θρόνον, την 2αν 'Απριλίου του 1947, ή 'Ελλάς έμάχετο από ένός έτους εναντίον της κομμουνιστικής έπιβουλής, πού είχαν εξαπολυθή εναντίον της έξωθεν, άλλ' έχρησιμοποιεί έγχωρίους θραχίονας. 'Από της πρώτης στιγμής μέχρι το τέλος του φοβερού εκείνου άγώνος έστάθη ο πρώτος στρατιώτης του μαχομένου έθνους. Εις πενήνκοντα περίπου άνέρχονται αι έξορμήσεις του προς όλα τα σημεία της χώρας, όπου ύπήρχε μεγάλος κίνδυνος, μεγάλη οδύνη και μεγάλη ανάγκη. 'Ο ελληνικός λαός ούδέποτε έλσημόνησεν αυτήν την έμψυχωτικήν παρουσίαν του, εις ή μέρας κατά τās όποιās πολλοί ήσαν οι όλιγόψυχοι.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑΝ της μεγάλης έθνικής δοκιμασίας συνεισώρεύθησαν πλείστα υλικά προβλήματα, πού μετά την λήξιν της προσέλαβαν άποπνικτικές διαστάσεις. "Ενα μέρος από αυτά ο Βασιλεύς Παύλος επεδίωξε να τά λύση δια κινητοποιήσεως του έθελοντισμού και του πρακτικού πνεύματος, πού πρα-

γματοποιούν πολλάκις θαύματα, όταν δέν άντιμετωπίζουν τους φραγμούς της γραφειοκρατίας. Καί το επέτυχε. Σειρά όργανισμών, πού ιδρύθησαν υπό την έμπνευσίν του, προσέφεραν, ιδίως κατά την άμέσως μετά τόν συμμοριτοπόλεμον περίοδον, πολυτίμους ύπηρεσίας εις τους κατοίκους της ύπαίθρου, οι όποιοι είχαν ύποστή τά βαρύτερα πλήγματα από την κομμουνιστικήν έγκληματικότητα.

ΚΑΘ' ΟΛΟΝ το διάστημα της βασιλείας του, ο Βασιλεύς Παύλος ύπήρξε δια το ελληνικόν έθνος άνυπέρβλητον παράδειγμα χριστιανού και οικογενειάρχου. Τά στήθη του έθέρμαιναν πάντοτε ζωσα όρθόδοξος πίστις, συζυγική αγάπη, παραδειγματική και τρυφερά πατρική στοργή. "Ητο ένας πλήρης άνθρωπος ο Βασιλεύς από συναισθηματικής και πνευματικής πλευράς, διότι και τά ύψηλότερα προβλήματα της σκέψεώς του ήσαν οικεία.

ΠΡΟΣΕΦΕΡΕΝ εις την πατρίδα του και μίαν άλλην μεγάλην και άνεκτίμητον ύπηρεσίαν: 'Εβοήθησεν, ως συνταγματικός ρυθμιστής του πολιτεύματος, την πολιτικήν ζωήν να έξελιχθή όμαλώς, να άποφύγη παγίδας έπικινδύνους και παρεκκλίσεις όλεθρίας και να βαδίση με σταθερότητα προς την δημοκρατικήν όλοκλήρωσιν. 'Εάν άναπολήση κανείς το παρελθόν και τās λύσεις, πού εκάστοτε έδόθησαν ρυθμιστικώς εις τās τώσας κρίσεις, τās όποιās διήλθεν ή χώρα, θα καταλήξη εις το συμπέρασμα — τώρα πού ύπάρχει ή άπαραίτητος δια κάθε άντικειμενικήν εκτίμησην χρονική απόστασις — ότι κάθε φοράν προεκρίθη το καλύτερον πού ήτο δυνατόν να γίνη. Καί αυτό όφείλεται εις την άνσφιγδήτητον περίνοιαν του Βασιλέως.

ΠΡΩΡΟΣ ύπήρξεν ή σκληρά με την ασθένειαν μάχη. Καί τ.σως τοϋτο να όφείλεται εις την ανάλωσιν, εις την όποιαν υπέβαλε τόν έαυτόν του με την έντονον ζωήν του, με την ενεργόν συμμετοχήν του εις τās δοκιμασίας του έθνους, με την άκοίμητον άγωνίαν του δια τās τύχας του και με το πάθος του δια την προκοπήν του. Διότι ο Βασιλεύς Παύλος ήγάπησε πραγματικά την 'Ελλάδα, όπως και ήγαπήθη, κατ' άξίαν, από τά τέχνα της —αυτά πού με θαυτάτην ειλικρίνειαν εύχονται και έλπίζουν εις την τελικήν νίκην του Βασιλέως ως άνθρωπου κατά του θανάτου.

Οι **EIKONEΣ**

EIKONEΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 437 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Θ', 6 ΜΑΡΤΙΟΥ 1964

ΕΚΔΟΣΙΣ: «ΕΛΚΗΝ» (Ε.Π.Ε.)
'Ελένη Γ. Βλάχου - Η. Γ. 'Ηλιόπουλος
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Κωνσταντίνος Κ. Ψύχας
(όδός Μονής Πετράκη, αριθ. 8, 'Αθήναι)
Προστάμενος τυπογραφείου: Δ. Φλώρος
(όδός 'Αγχιλάου, αριθμός 23, 'Αθήναι)

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
'Οδός Σωκράτους 57 και 40-42, 'Αθήναι
τηλ.: 523.366 - 535.140 - 537.611
ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ-ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ
'Οδός Βουλιαγμένης 352 (τηλ. 971.685)

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ
Ταξιδεύοντας στη
χιονισμένη Εύρώπη

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΚΙΤΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΖΩΗ ΣΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑ, ΤΗΝ ΑΤΤ. ΓΕΡ-
ΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΙΟΥΤΚΟΣΛΑΒΙΑ

Οι άστέρες της όθόνης
γίνονται άστέρες στα σπόρ

ΟΙ ΚΙΜ ΝΟΒΑΚ, ΝΑΤΑΛΙ ΓΟΥΝΤ,
ΤΖΩΝ ΓΟΥΤΑΙΗΝ, ΡΟΚ ΧΑΤΣΟΝ, ΠΟΛ
ΝΙΟΥΤΜΑΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝ
ΕΤΣΙ ΤΗΝ ΚΟΜΨΟΤΗΤΑ ΤΟΥΣ ΚΙ ΑΤ-
ΞΑΝΟΥΝ ΤΗΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥΣ

Μονομαχία
Μελίνας — Βουγιουκλάκη
για ένα τραγούδι
του Μάνου Χατζιδάκι

ΕΝΑ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΣΤΑ
ΣΤΟΥΤΤΙΟ ΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΗΧΟΓΡΑ-
ΦΗΣΗ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ «ΤΟΠ ΚΑΠΙΟΥ»

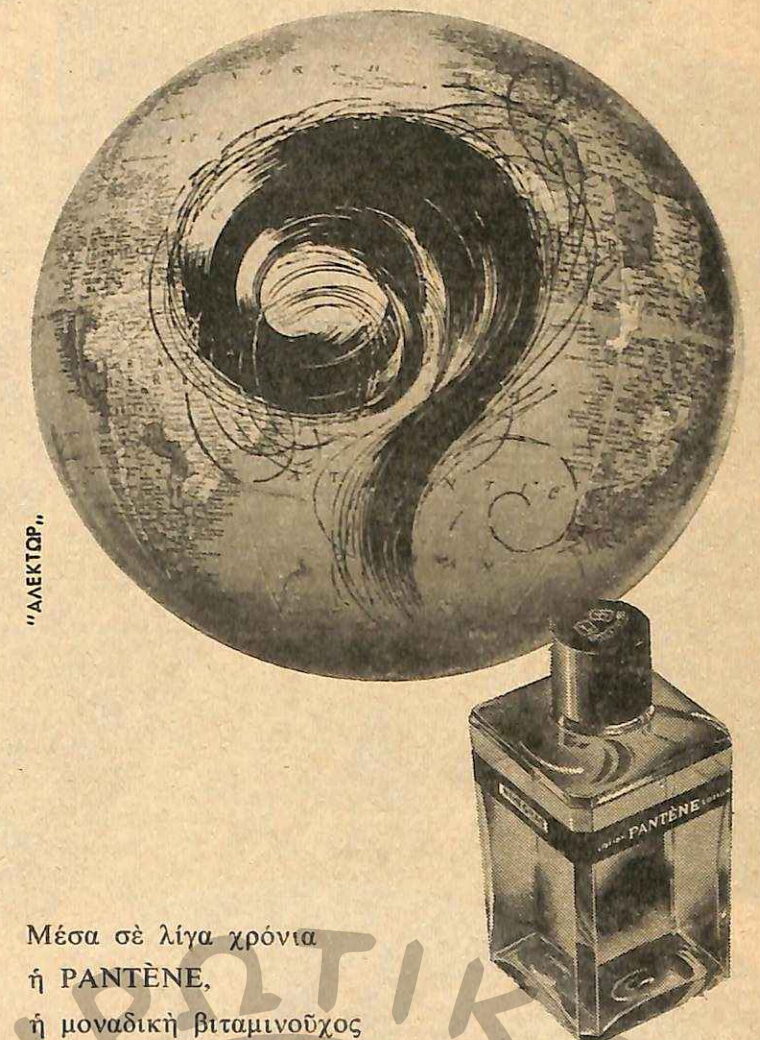
Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

ΟΙ ΑΠΟΚΡΗΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΜΙΑ
ΠΡΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΓΛΕΝΤΙ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΙΑ
ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ. 'Εκπλήξεις
κάθε είδους, όπως μια προκλητική «σο-
φιστική» και σέξυ εμφάνιση για ένα
πορτραίτο μπισιτιστικού, παιδικού, σχε-
δόν άθωο, σαν της στάρλετ του έξω-
φύλλου μας. (Φωτογραφία: Anthony
Rivers — Camera Press).

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ. 'Εσωτερικού: 'Εξάμηνος δρχ. 130, έτησία δρχ. 260. 'Εξωτερικού: 'Εξ-
άμηνος δολλάρια 7, έτησία δολλάρια 14. 'Αεροπορική άποστολή κατόπιν συνεννόησης •
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ κατά τιμοκατάλογον και συμφωνίαν • ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ άρθρων
και φωτογραφιών μόνον κατόπιν άδείας • ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΦΟΝΤΑΙ χειρόγραφα και φω-
τογραφία • ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ 'Αθήναι • ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ έπ' όνόματι ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
«ΕΛΚΗΝ» ('Εταιρία Περιορισμένης Εξόθνης), Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι (Τ.Τ. 463).

σε 70 χώρες! PANTÈNE

Μέσα σε λίγα χρόνια
ή PANTÈNE,
ή μοναδική βιταμινούχος
λοσιόν μαλλιών,
κατέκτησε την έμπιστοσύνη εκατομμυρίων ανθρώπων
σε 70 χώρες του Κόσμου.
Προϊόν ένός εκ των μεγαλύτερων εργοστασίων
της 'Ελβετίας,
ή PANTÈNE δίνει Ζωή στα μαλλιά,
σταματά την τριχόπτωση
και εξαλείφει την πιτυρίδα.
'Επωφεληθείτε και σεις!... 3 λεπτά την ημέρα μασάζ
με PANTÈNE είναι αρκετά
για να έχετε μαλλιά όγιη σ' όλη σας τη ζωή.

Κανονικόν φιαλίδιον δρχ. 35
Μεγάλο φιαλίδιον δρχ. 55

PANTÈNE

ή βιταμινή των μαλλιών

PANTÈNE S. A., SALE (Suisse)

Orlon®

DU PONT
ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ
... ΧΑΡΙΣ ΣΤΗ ΧΗΜΕΙΑ

Είναι ζεστό... αν και
τὸ νιώθει κανείς ελαφρὸ κι ἀπαλὸ στὴν
ἀφή. Πλένεται εὐκόλα... στεγνώνει
γρήγορα... δὲν τσαλακώνει. Ἴχει
ξεχωριστὴ ὀμορφιά... ἀν καὶ δὲν χρειάζεται
ιδιαιτέρη περιποίηση. Δὲν ἐπηρεάζεται
ποτέ ἀπὸ τὸ πλῦσιμο, τὸν ἥλιο,
τὴν σκόνη, τὸν ἰδρῶτα καὶ διατηρεῖ πάντα
τὸν χρωματισμὸ του. Εἶναι ἀνετό...
δὲν προκαλεῖ ἀλλεργία...
δὲν τὸ τρώει ὁ σκῶρος. Μιά προσταγὴ
τῆς ἐφετείνης γαλλικῆς καὶ ἰταλικῆς μό-
δας ποὺ παρουσιάζει τὸ πλεκτὸ ORLON
σ' ἓνα ὑπέροχο μπουκέτο ἀποχρώσεων
καὶ σχεδίων. Θὰ δῆτε τὴ διαφορά
ποὺ θὰ φέρη στὴν ζωὴ σας.
Θὰ σὰς χαρίσῃ ἀνεση... ζεστασιά...
ἐλεγκάντικη φινέτσα.

*ORLON εἶναι τὸ σῆμα τῆς DU PONT
γιὰ τὴν ἀκρυλική ὑφάνοις ὅλη της. ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
«Κ. Γ. ΛΑΖΑΡΑΚΗΣ» Α.Ε. Φωτογραφία Studio «Ἀλίκη»

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ ΝΗΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
Creation Μελεμένη

ΤΟ ΠΛΕΚΤΟ

ΠΟΥ

ΘΑ

ΟΜΟΡΦΗΝΗ

ΤΗΝ ΖΩΗ ΣΑΣ

Μήπως στον Μάρτη Παρά τις παγωνιές και την χειμωνιάτικη διάθεση, οι πρώτες άνοιξάτικες λιανικές δεν είναι πια μακριά. Το γρασίδι φτάνει παντού, τα δέντρα έ-
νοιωσαν το ρίγος της άνοιξης, νύ-
κων, τα αγριολαλούς άρχισαν νά-
κουν δειλά - δειλά την ευφάνη-
σή τους. Και το άνοιξάτικο παριση-
νίμψα έθωσα. Θέλει την γυναίκα
του 64 ντυμένη σε πιναχιά πέταλο
λουλουδιών, σε έντυπωσιακούς συν-
δυασμούς χρωμάτων, σε παραένες
εναλλαγές τιάς ή πλατιάς φού-
στας. Άλλα σχεδόν πάντα σε έμ-
πιριμέ ζερσού, που κυριαρχεί σε
κάθε γαλλική, αλλά και Ιταλική
συλλογή μόδας. Bicolor! Ένα δικμα
πou θα σάς χρωματίσει με ελάχιστα
χρήματα την ελεγκνάντικη διάθεση
της άνοιξάτικης σιλουέτας! Bicolor!
Μία λέξη που θα αγαπήσετε όσο
τίποτε άλλο! Bicolor! Το καταπιλ-
κτικό έμπριμι ζερσού ύφασμα, που
μπορείτε να κάνετε μπλουζά για
το άνοιξάτικο ταγιεράκι σας, αλ-
λά και ένα καλοκαιρινό γυναικείο
φόρεμα. Bicolor! Ένα ύφασμα που

Εὰν δὴ... σὰ καλὰ καταστάματα
Ἀθῆναι, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης.
Μιά νέα ἀλλαγὴ στὴν γκαρντα-
ρόμα σας. Φθινό, ἐντυπωσιακό,
μὲ ἀπειρα πνευματικῆς, δὲν ξε-
χειλῶναι καὶ ἔχει τὴν ἀπαλότητα
τοῦ μεταξὺ. Bice! Τοῦ ἐμπριμέ
ζερρὺ θάσματος πού περιμένετε. Σὲ
ἀσπίτευτα σαγηνευτικὸς συνδυα-
σμός χρωμάτων, σὲ σχέδια πού
λατρεῖται αὐτὴν στιγμὴν τοῦ Παρί-
σι, προσφέρει γιὰ τὴν ἀνοικιστι-
κὴ γκαρνταρόμα κάθε γυναίκα.
Bice! Ὅταν τοῦ δῆτε τὰ δικαιολο-
γεῖστέ τὸ ἐνθουσιασμό μου.

Tὴ ὁμορφιά! Θαρρεῖς καὶ μιὰ ἀνταύγεια γοητείας ἔκανε τὸ θαῦμα... Τώρα τὰ μαλλιά της δὲν εἶναι πιὰ κάτω ποὺ θέλει νὰ κρυφθῇ, ἀλλὰ ἕνα καινούργιο ὄπλο τῆς προσωπικῆς της σα-

γήνης. Wellaton 1+1! Μια λέξη
που σ'ας χορρίζει παντοτεινή όμορ-

Wellaton 1+1! Το μυστικό της παντοτεινής όμορφιάς. Το γερμανικό χρωμοσαμπουάν, που κατέκτησε τις γυναίκες σε κάθε γωνιά της Γης!

φά! Wellaton 1+1! Τò καταπληκτικό χρωμασματούν τής «Wellaton», που καλύπτει δολαφωρτικὰ τής λευκῆς τριχῆς καὶ δίνει στὸ μαλλὶ φατενότητα, φυσικότητα, γοστία. Wellaton 1+1! Τὸ χρωμασματούν ἰσχυρῆς ἀποδόσεως, ποὺ ἐὰς ἐξολογῶσθ. Χαρῆς τὸ Κανονικὸ μὲ ἑμφωρα μαλλία ποὺ θ' ἀπικτῆστε μέσας σὲ λίγα λεπτά, χωρὶς δυσκολίας καὶ ταλαιπωρίας. Wellaton 1+1! Κάτι ποὺ πρέπει νὰ δοκιμάσετε!

Tὁ Καρναβάλι μᾶς πα-
ρέσυρε κιόλας στὴ
ξεγνοιαστὴ γιορτινὴ
του ἀτύσφαιρα. Τὸ
κέφι εἶναι στὸ φόρτε
του. Κάπου θὰ σὰς ἐ-
χουν προσκαλέσει αὐ-
τὲς τὶς ἡμέρες. Μπᾶλ μασκέ, μπᾶλ

ντὲ τρίτ, ἐπίσημη χορροσπερίδα.
Τί σκέπτεσθε, ἀλήθεια, νὰ κάνετε.

Δέν ἀποφασίσσατε ὁκίμη; Τότε εἶ-
ναι καιρός να πάτε στὸν διαλεκτὸ
Ἀθηναῖο κομμωτῆ κ. Ἐμῖλ, ποὺ
ἔχει τὸ ὁμώνυμο κομμωτήριο τῆς
οδοῦ Ἀκαδημίας 17. Βραβεύμενος
στὸ περιτύλιγμα μπαλὰν τὴν τέτ, γιὰ
τὶς ἐπιτυχημένες ἐμπνεύσεις του,
εἶναι πάντα ἐτοιμὸς να σᾶς προσ-
φέρει τὴν πείρα καὶ τὸ ταλέντο του
γιὰ ἕνα ἐξαιρετικό, ἐντυπωσιακό
κτένισμα.

Τί φταίει; Κάτι πού ποτέ δεν πήγε ο νους σας! Δέν φανασθηκατε πώς το λάθος μπερδεύει να προέρχεται από τα ίδια τα μαλλιά σας! Δέν διατηρούν την μισαλλότητα, δέν πετυχαίνει ή περπατάνει, νομίζει πώς σκληραίνουν από την βαφή. Κι όμως, φίλες μου, έδω είναι το λάθος σας. Φταίει το μαλλί σας! Ο μικροσασθενείς, πού το ταλαιπωρούν, δέν

τὸ ἀφήνουν νὰ δεχθῇ καρμιά πεοι-
ποίηση! Τί νὰ κάνετε; Κάτι πολὺ
ἀπλό καὶ φθινό! Νὰ πάρετε ἀπὸ
τὸ φαρμακεῖο ἢ νὰ ζητήσετε ἀπὸ
τὸν κερματὴ σας νὰ σὰς βάλῃ
μετὰ τὸ λούσιμό ἓνα μπουκαλί
Life tex Balsam! Τριάντα ὥρες ἐξή-
ντα δευτερόλεπτα μασσάζ, καὶ τὰ
μαλλιά ἔχουν ἀπορροφήσῃ τὴν
σιεσιτατικὰ πού χρειάζονται. Life
tex Balsam! Μιὰ δικίμη προσφορά
τῶν Γερμανῶν χημικῶν τῆς παγ-
κόσμια ἀναγνωρ:σμένης φήμας
«Wella»! Θὰ σὰς σώσῃ!

H. Azium

Ταλαιπωρίες

Όσοι έγιναν να ταξιδεύουν σε κάποιο νησί για να ψηφίσουν, ταλαιπωρήθηκαν αφάνταστα στην επιστροφή. Παύσανε άναυχοι, συνωστισμένοι στο πλοίο, διακυβεζόμενη η συντήρησή στο σταθμό, άφραδα, έπιστοια στην προκειμένη, άλυσιν, ήταν τα συνηθισμένα βάζα να χιλιάδες πολιτών που ταξιδεύουν και να άσχημα που άποκαλύπτουν και να μέρα δεν έπαυσαν για να μεταφέρουν τέτοιους έπίθετες. Μία καλύτερο, ένας σεβασμός και, το σπουδαίο, ά άπληστα και τα βρομολόγια, ά άσασανιστικές άρες και, κυρίως, τώρα πιά, ά άμου πόν τον έκνευρισμό, έέρτης για να πάρουν, είναι κατόπιν να υποβλήθουν άρμεις για να ληφεί, μέτρα κατά της προσεγής έκλα- γής.

Πειραιεύς

Τ. Θ. ΔΟΥΚΑΣ

«Κοίσις θεαμάτων»

Είναι αλήθεια ότι υπάρχει θεατογόνο; Τα θέατρα και οι κινηματογράφοι έχουν αδειάσει και οι επιτηρημένοι. Βρισκόμαστε πάλι οι ένδιαφοροί, αδιαφορία του κοινού για το μάς και τον κινηματογράφο; Πολλοί λένε ότι ταύτα τα έργα που δεν λακονιστούν, παρουν ότι το κοινό κοινωδότηκε ή έ-κακη χροιά, γιατί παλαιότερα για γέμην ο αίθουσα δεν είχε με ούτε αριστουργήματα, ούτε διαφορετικό σπο.

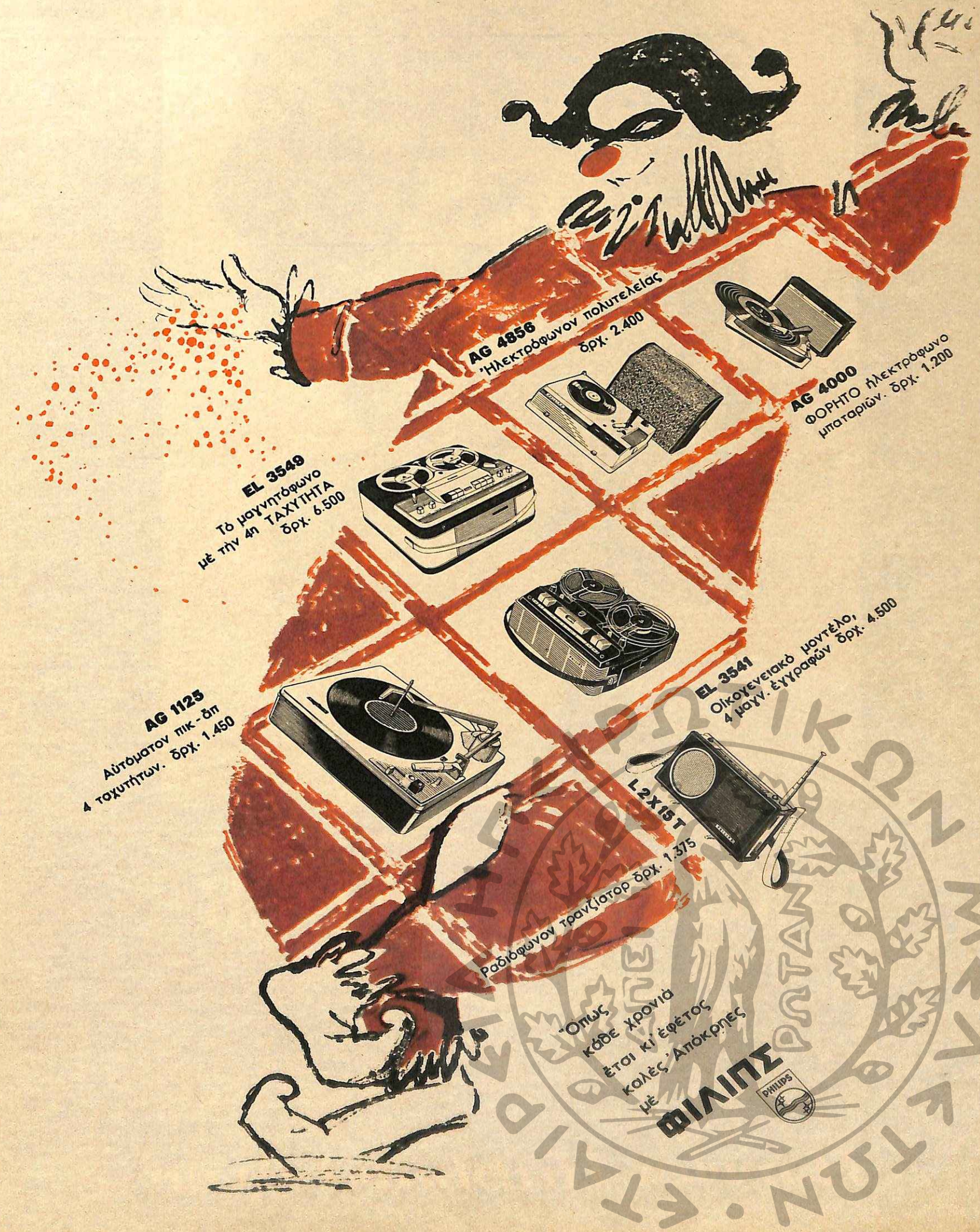
*Αθῆνα

ΣΟΦ. ANT.

● 'Από τα στατιστικά στοιχεία προκύπτει ότι υπάρχει πράγματι μία σχετική εκρίσις θεαμάτων. Τις μεγαλύτερες κάμψη παρουσιάζουν τα δεύτερα πρόβας. Τον Νοέμβριο του 1962, τα θεατήρια δεύτερα πρόβας έγκαινα 256.593 εισιτήρια και τα μουσικά 65.524, ενώ τον Νοέμβριο που μας πέρασε στα πρώτα έπαισαν στα 174.928 και τα δεύτερα στα 25.712. Ο κινηματογράφος έπαιεαν στα ίδια επίπεδα, μέ 4.407.292 (Νοέμβριος 1962) και 4.439.527 (Νοέμβριος 1963). Μόνο το ποδόσφαιρο παρουσιάζει αύξηση. Τα εισιτήρια του κόπηκαν κατά τον Νοέμβριο του 1962 και τον Νοέμβριο του 1963 δέχθηκαν αύξηση του ενδιαφέροντος κατα 110.000 εισιτήρια. Όσο για τους λόγους που ρωτάτε, αυτό είναι μία άλλη και άρκετα μεγάλη ιστορία.

Στήν βλωση Ἀθήνα

Ἀπόκρυφες κατάντησαν οἱ Ἀπέκρυσ-
ες!... Κανένας πιά δὲν τίς θυμάται, κα-
νένος ὁ ρυθμός δὲν ἔλασσε, ἡ πόλη ἡ
γιοθεὶ τὴν εἰσόδου στὸ Τριώδιο. Μόνο με-
ρικές κυρίες γὰρ τὰ προεβραία διαφόρων
συλλόγων — πού ὑπάρχουν μάλλον γιὰ
νά δίνουν τὸν ἀποκολλητικό χορὸ τῶν
— κινουμένων γιὰ νὰ διαγραφώσουν καί-
ποια καθιερωμένη καὶ τυπικὴ ἐορτή.
Κατὰ τὰ ἄλλα, τίποτε! Οὔτε οἱ πλο-
υῖοι οἱ ἐκείνοι γραφικοὶ τύποι πού σκου-

COIFFURE ALEXANDRE

Πρόσωπο γοητευτικό με τούς βελούδινους τόνους της υγρής πούδρας

LIQUID POWDER

Η LIQUID POWDER είναι μία πρωτότυπη δημιουργία της HARRIED HUBBARD AYER. Μία καταπληκτική υγρή πούδρα. Η πρώτη! Στη συνήθη κρέμα-βάσι πούδρας απλώστε με τις άκρες των δακτύλων σας LIQUID POWDER και τότε θα δείτε να παίρνει Είναι ο πιο φυσικός και κρατάει όλη την ημέρα το ίδιο βελούδινο, που έχετε ποτέ ονειρευτεί. Πιο δυνατό ήλιο το μεσημεριοῦ ὡς τούς πιο θαμπούς βραδινούς φωτισμούς ο τόνος HARRIED HUBBARD AYER σε πάντα βελούδινο και φυσικός! LIQUID POWDER της σας, θα σας γοητεύσει και θα γοητεύετε.

Harriet Hubbard Ayer
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ: GIMET, Ε.Π.Ε. - ΧΑΡΤΟΣ 1 - ΑΘΗΝΑΙ 129 ΤΗΛ. 720.291

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

πύσαν κάποια νότα χαράς στα παιδιά των συνοικιών, ούτε τα διάφορα γαϊδουάκια, γαϊτανάκια και καμήλες, οι παρέες των μασκαράδων και ο δημόσιος χαρτοπόλεμος. Άλλα από αυτά εξέπνευσαν και άλλα απαγορεύθηκαν στην τόσο σοβαρή, βλοσυρή και κουμπωμένη Αθήνα. Και όλες προσπάθειες γίνονται για να ξαναζωντανέψει κάποιο κέφι είναι καταδικασμένες γιατί, καθώς φαίνεται, το Καρναβάλι δεν ανταποκρίνεται πια στην ψυχική διάθεση του κοινού, τουλάχιστο για την παρούσα περίοδο. Ίσως αργότερα αποκτήση κέφι ο κόσμος και ξαναγίνουν οι Απόκριες εύκαιρα για ξεφάντωμα.

Αθήναι

ΠΕΡ. ΘΕΟ

Απορία

Κατά τας τελευταίας βουλευτικές εκλογάς, μερικοί υποψήφιοι ανέδειχθησαν βουλευτά ἄνευ σταυρών προτιμήσεως. Άλλοι ἐξ αὐτῶν ἔχον διατελέσει πρωθυπουργοὶ καὶ ἄλλοι ἦσαν ἀρχηγοὶ κομμάτων. Ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει καμμιὰ υπεύθυνος δὴλωςις, θὰ σὰς παρακαλοῦσα νὰ δίδετε μίαν ἀπάντησιν. Εἰς ποίας περιπτώσεις ἐκλέγονται ἄνευ σταυρῶν;

Αθήναι

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ.

• Ἄνευ σταυρῶν ἐκλέγονται μόνο οἱ πρῶν πρωθυπουργοί, ποὺ ἔχουν διατελέσει καὶ βουλευταί. Κανένας ἄλλος. Διὰ τοὺς ἀρχηγούς κομμάτων, ποὺ δὲν συγκεντρώνουν τίς ἀνωτέρω προϋποθέσεις, δὲν ἰσχύει τὸ εὐεργέτημα.

Φαντασιώσεις

Πόσο μὰς ἀρέσει ἡ ὑπερβολή, ἡ μεγέθυνση! Κάθε χειμῶνα, μερικοὶ πέφτουν στὸ κρεβάτι καὶ ἀμέσως ὅλοι μιλοῦν γιὰ ἀσιατική, ἀφρικανική καὶ θανατηφόρο γρίππη. Θυμώσαστε κανένα χειμῶνα, ὅταν μάλιστα εἶναι λίγο βαρὺς, νὰ μὴν ἀρρωστήσῃ κανένας; Αὐτὴ ἡ τάση μὰς νὰ μεγαλοποιούμε τὸ σύνηθες εἶναι ἴσως μίᾳ ἐκφορᾶ τῆς ἐπιθυμίας μὰς νὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὸ συνηθισμένο, νὰ αὐτοτρομοκρατηθούμε, νὰ μὰς πιάσῃ πανικός. Ἀναδρομὲς σὲ ἱστορικές ἐπιδημίες, ποὺ ξεκλήρισαν τὴν Εὐρώπῃ (ὅταν δὲν ὑπῆρχαν οὔτε ἀσπιρίνες), μικροβιολογικὲς ἀναλύσεις (ποῖες εἶναι θανατηφόρες καὶ ποῖες ἀκίνδυνες), τρομακτικὲς περιγραφές καὶ ἄλλα μέσα ἐπιστρατεύονται γιὰ νὰ ξεψύξουν τοὺς φόβους τοῦ κοινῶ. Γιὰ τὰ ἄλλα αὐτά, γιὰ μίᾳ συνηθισμένη, φυσιολογική καὶ ἐποχικὴ νοσηρότητα;

Θεσσαλονίκη

Χ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ

Ἡ πωχὴ πόλη

Ἡ Ἀθήνα, ποὺ διαθέτει τὴν πρῶτη πλούσια κληρονομιά στὴν γλυπτική ἀπὸ κάθε ἄλλη πόλη τοῦ κόσμου, ἔχει ελάχιστα ἀγάλματα καὶ γλυπτικά ἔργα. Τόση ἔλλειψη δὲν θὰ ὑπάρχῃ οὔτε σὲ καινούργιες πρωτεύουσες ἀπελευθερωμένων ἀποικιών. Τὰ ἔργα ποὺ κοσμοῦν τὴν πόλιν, καὶ παλαιὰ εἶναι καὶ ἔχῃ ἀπὸ τὰ καλύτερα ποὺ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ νεώτερη ἑλληνικὴ γλυπτική. Οἱ σύγχρονοι καλλιτέχνες, ποὺ ἔχουν μάλιστα καὶ διεθνή ἀναγνώριση, ἀπουσιάζουν ἀπὸ τοὺς δημόσιους χώρους. Λέει

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

ΟΔΗΓΟΙ,

Όλοι σας γνωρίζετε τοὺς κινδύνους ποὺ δημιουργοῦνται ἀπὸ τὴν ἀντικανονικὴ ὁδήγησιν. Καὶ ἡ πρῶτη ἀσφαιτική παράβαση ἐκ μέρους σας μπορεῖ νὰ ἀποβῇ μοιραία. Βοηθήστε λοιπὸν καὶ σεῖς στὸ σημεῖο αὐτό.

— Τὴ νύκτα χρησιμοποιεῖτε τὰ κατάλληλα φῶτα. Μικρὰ φῶτα (ἀσφαλείας) σὲ καλὰ φωτισμένους δρόμους. Μεσαῖα φῶτα, σὲ ὀχι καλὰ φωτισμένους δρόμους. Μεγάλα φῶτα στοὺς δρόμους ποὺ δὲν φωτίζονται καθόλου, ὅταν ὅμως συναντᾶτε ἀντιθέτως ἐρχόμενα ὀχήματα, ἀνάβετε τὰ μεσαῖα σας φῶτα, χωρὶς νὰ τὰ ἀναβοσβύνετε ἢ νὰ τὰ ἐναλλάσσετε μετὰ μετᾶ. Τὸ ἀναβοσβύσμα θαμπώνει καὶ εἶναι ἐπικίνδυνον.

ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ ΕΧΕΤΕ ΤΗΝ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Σε σὰς ἔχουν ἐναποθέσει τὴν εὐδύνῃ τῆς διατροφῆς τους. Χαρίστε τοὺς ὑγείᾳ καὶ δύναμι μετὰ τὰ ἐκλεκτὰ προϊόντα

ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΕΛΛΑΔΙΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΣΑΣ

Galerie

Κουρτίνες
BAMBAΚΕΡΕΣ
TERYLENE
TERGAL ΚΑΠ
ΣΕ ΜΕΤΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΧΡΩΜΑΤΩΝ & ΣΧΕΔΙΩΝ
ΚΑΠΡΟΝΟΜΟΙ

ΗΛ.ΝΑΧΜΑΝ
ΤΑ. ΚΑΠΝΗΜΑΡΕΑΣ 3
1^{ος} ΟΡΟΦΟΣ
ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 229.730

amazone
ΕΡΜΟΥ 48

ΧΑΡΤΕ
ΤΗΝ
ΑΝΟΙΞΗ
ΜΕ
ΠΛΕΚΤΟ

Unica
ΕΡΜΟΥ & ΝΙΚΗΣ 3

Γαλλικά
ΑΡΩΜΑΤΑ
ΚΟΛΩΝΙΕΣ
ΛΟΣΙΟΝ

Δώρα
ΓΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ
ΚΑΙ ΚΥΡΙΕΣ
ΣΕ ΠΟΛΥ
ΚΑΛΕΣ ΤΙΜΕΣ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ **Γ.Α. ΓΕΡΟΥΛΑΤΟΥ**
ΣΠΥΡΟΥ-ΜΗΛΙΟΥ 14 - ΣΤΟΔ. ΜΕΤΟΧ. ΤΑΜ.
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ **ΑΝΝΗΣ ΓΕΡΟΥΛΑΤΟΥ**
ΚΡΙΣΣΕΤΟΥ 9

ΤΑ ΔΩΡΑ ΣΑΣ
ΒΟΥΛΗΣ 26
& ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ...—

ΤΑΝΑΓΡΑΙΑ

Παιδική
ΚΑΡΝΑΒΑΛ

Pozael
ΠΑΛΛΗΝΙΩΤΩΝ 15

Καλούν
και
Πανηγύρια
ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΜΕ ΔΙΑΣ
ΤΙΣ ΜΙΚΡΕΣ

ΕΡΜΟΥ 48
ΠΩΛΕΣΤΕ
ΟΡΑΙΟΝ

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

και το μάρμαρο και ο χαλκός είναι άγνωστα υλικά για την 'Αθήνα. Μερικοί ανδριάντες έχουν περισσότερο τον χαρακτήρα μνηοσύνου (για την εκπλήρωση δημοσίας υποχρεώσεως προς το πρόσωπο) και ελάχιστες φορές συγκεντρώνουν και τα προσόντα του γλυπτικού έργου. Γιατί;

Αθήνα Χ. Δ. ΦΙΛΗΠΠΟΥ

Χρειάζεται εύρετήριο

...Θα ήθελα να ρωτήσω τί σημαίνει στην πραγματικότητα ο τίτλος εύρετηρίου; Πώς περνάει τον καιρό του; Πώς μετράται η επίδοσή του και σε τί χρειάζεται; Για όλα τα θέματα υπάρχουν υπεύθυνοι υπουροί, οι οποίοι ελέγχονται και λογοδοτούν ενώπιον της Βουλής και καλύπτουν όλες τις δραστηριότητες του κράτους. Ο κ. ε' 'Ανευ με τί θα ασχοληθώ; Τόσες σπουδαίες αποστολές και ειδικά καθήκοντα εύρισκονται εν όψει, ώστε να μην επαρκούν οι υπουροί; Με τόσους υπουρούς και υπουρούς (χρειάζεται εύρετήριο πια για να τους θυμάσαι) δεν επαρκούν οι θάκοι της Βουλής. Θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα και ίσως η μόνη λύση είναι να γίνουν διάφορα ή να υπουρικά εδωλίστα, γιατί ο σχετικός χώρος είναι πράγματι στενός...

Αθήνα ΑΠ. ΧΑΡ.

Από το 1885

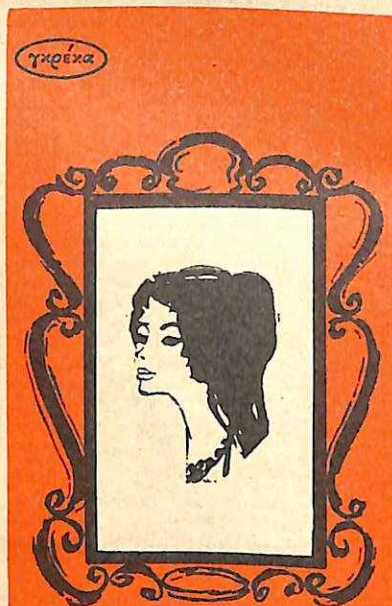
για **μπομπονιέρες**
λαμπάδες
στεφάνα
νυφικά

ΤΣΟΥΚΑΝΕΛΗΣ
ΦΩΚΙΩΝΟΣ 1 - ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΤΗΣ

- Βαδίζετε πάντα στα πεζοδρόμια και στις διαβάσεις κατά τον επιτρεπόμενο χρόνο. Μην διασχίζετε ποτέ το δρόμο από μέσον του οικοδομικού τετραγώνου.
- Μην κατεβαίνετε από το πεζοδρόμιο αν δεν δοθεί το σήμα να περάσετε. Η σφωρίκτρα του τροχονόμου θα σας το υπενθυμίζει, αν τυχόν δεν προσέξουν τα μάτια σας.
- Αν ξεκινήσετε κανονικά με πράσινο, αλλά κατά τη διάρκεια της πορείας σας άνωθεν το κόκκινο, συνεχίστε με βήμα γοργό και σταθερό, μέχρι το άπεναντι πεζοδρόμιο ή νησίδη ασφαλείας.
- Σε πολλές διαβάσεις έχει καθιερωθεί το πράσινο σύμβολο πεζού που αναβαρύνει. Όταν το βλέπετε αυτό, μπορείτε να περάσετε με προσοχή, χωρίς όμως να παρεμποδίζετε τα οχήματα που περνούν από τη διάβαση και τα οποία έχουν την προτεραιότητα. Αν θέλετε να περάσετε με πλήρη ασφάλεια, περιμένετε για λίγο, μέχρις ότου άνωθεν το σταθερό πράσινο σύμβολο πεζού.
- Στις διαβάσεις και στα πεζοδρόμια βαδίζετε πάντοτε δεξιά, με γρήγορο και σταθερό βήμα, χωρίς να απασχολήστε με διάβασμα, συζητήσεις κ.λ.π.
- Μην παρασυρσθε από τον βιαστικό και άτακτο διαβάτη που δεν περιμένει το πράσινο σήμα. Άς του εύχηθώμε το πάθιμα να μην του γίνει μάθημα.

ΤΑ ΓΝΗΣΙΑ
"ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ
ΓΚΕΡΛΑΙΝ"

ΦΕΡΟΥΝ ΣΚΕΤΟ
ΤΟ ΕΠΙΘΕΤΟΝ

Guerlain
ΧΩΡΙΣ ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΟ
ΟΝΟΜΑ

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΙΣ
ΟΜΩΝΥΜΙΑΣ

ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΓΙΑ ΜΙΑ
ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΗ ΓΟΗΤΕΙΑ

Η ΜΟΔΑ, ΔΥΝΑΣΤΗΣ ΚΑΙ ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ

Η άορατος δύναμις

που μας στερεί

την ελευθερίαν της («έμφανίσεως»)

Τού κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Έχει κατακτήσει πολλές ελευθερίες ο άνθρωπος. Την ελευθερίαν, όμως, να ρυθμίσει τα της εμφάνισής του ο ίδιος και κατά το χέφι του δεν θα την αποκτήσει ποτέ. Αυτής και τας παραμικρότερας λεπτομερείας καθορίζει μία άορατος δύναμις, η οποία δεν συζητεί, δεν προσηλυτίζει, δεν τάσσει σκοπούς, δεν έχει «ιδεολογία», δεν ακολουθεί καμμία τακτική επιβολή — και, εν τούτοις, επιβάλλεται χωρίς να συναντήσει αντίστασιν και υπακούεται θεληματικώς. Η δύναμις αυτή είναι η μόδα. Κάθε τί που αφορά την ένδυμασίαν, την κομμωσίαν, την υπόδησιν, τὸν στολισμόν, τὴν «επιποίησην» τοῦ προσώπου κλπ., τῶν γυναικῶν ἰδίως (ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνδρῶν μέχρις ὀρισμένου βαθμοῦ), ὑπόκειται εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς μόδας, αἱ ὁποῖαι διὰ πολλοὺς ἀνθρώπους εἶναι ἀνώτεροι καὶ περισσότερον σεβασταὶ ἀπὸ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ἡθικότητος. Ἀκόμη καὶ εἰς τὰς ἰδέας, τὰ αἰσθήματα, τὴν γλῶσσαν, τὴν τέχνην καὶ κάθε μορφὴν τῆς ἀνθρωπίνης ἐραστηριότητος δὲν λείπει ἡ μόδα ὡς καθοριστικὸς παράγων.

Η μόδα («περιστολή μεταβολῆς στυλ καταναγκαστικῶν, κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἥττον, χαρακτήρος» — συμφωνῶνς πρὸς ἕνα ὀρισμὸν ποῦ δὲν λέγει καὶ πολλὰ πράγματα) εἶναι ἰδιότυπον καὶ μοναδικὸν κοινωνικὸν φαινόμενον, μεθυστικὰ γνωρίσματα ἀφ' ἑνὸς τὴν διαρκὴ ἀλλαγὴν καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν ἀσυζητητοὺν ἐπιβολὴν ἐπὶ τῶν ἀτόμων. Δὲν συναντᾶται εἰς τὰς πρωτογενεῖς κοινωνίας, διότι εἰς αὐτάς καὶ ἡ «ένδυμασίς» καὶ ὁ στολισμὸς ἔχουν εἰδικὴν κοινωνικὴν καὶ ἐρησκευτικὴν σημασίαν, διέπονται ἀπὸ αὐστηροὺς κανόνας καὶ ὑφίστανται θραυσιμὸν μεταβολῆς. Διὰ τὴν ἔμφανισιν τοῦ φαινομένου τῆς μόδας εἰς μίαν κοινωνίαν, πρέπει νὰ ἔχη συντελεσθῇ προηγουμένως κάποια «ἐξωτερικεύσις» τῆς κοινωνίας αὐτῆς. Η τοιαύτη ἔμως ἐξωτερικεύσις προδίδει ἀναμφισβήτητον ἀντικειμενικὴν πρόσδον, ἐνῶ ἡ μόδα, μετὰ τὸν «ἀλογον» χαρακτῆρα τῆς, δίδει τὴν ἐντύπωσιν φαινομένου ἐπισταθρομῆσεως. Πρέπει, συνεπῶς, ἡ ἔμφανισις τοῦ νὰ οφείλεται εἰς βαθυτέρους λόγους καὶ νὰ καλύπτει ὡρισμένας ἀνάγκας.

Η ανάγκη ἀνανεώσεως

Εἰς τὴν πραγματικότητα, ἡ μόδα δὲν εἶναι τόσο ἐξω λογικὴ ἐκδήλωσις, ὅσων ἐκ πρώτης ὁψεως φαίνεται. Ἀνταποκρίνεται, πρῶτον, εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνανεώσεως καὶ ποικιλίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ βασικὸν γνώρισμα τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Ὅσον περιπλοκώτερον γίνεται ἡ κοινωνικὴ συμβίωσις, τόσο περισσότερο κουράζονται οἱ μετέχοντες αὐτῆς καὶ τόσο μεγαλύτερον ἀμβλυαίν ὑφίσταται ἡ εἰσισθησις τῶν. Η μόδα, ρέουσα συνεχῶς καὶ δημιουργοῦσα ἀενάως νέας μερφάς, ἐξαφανίζει τὴν μονοτονίαν καὶ καταπολεμεῖ ἔτσι τὴν ἀνίαν — ἕνα ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ἐχθρούς τοῦ ἀνθρώπου. Μία ἀπὸ τὰς θεμελιώδεις παρορμήσεις τοῦ ἀνθρώπου ὄντος εἶναι ἡ κλίσις πρὸς νέας διαρκῶς «ἐμπειρίας», καὶ αὕτη ἱκανοποιεῖται εἰς ὅχι κατὰπολεμεῖ ἔτσι τὴν ἀνίαν — ἕνα ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ἐχθρούς τοῦ ἀνθρώπου. Μία ἀπὸ τὰς θεμελιώδεις παρορμήσεις τοῦ ἀνθρώπου ὄντος εἶναι ἡ κλίσις πρὸς νέας διαρκῶς «ἐμπειρίας», καὶ αὕτη ἱκανοποιεῖται εἰς ὅχι κατὰπολεμεῖ ἔτσι τὴν ἀνίαν — ἕνα ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ἐχθρούς τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐκτὸς τῆς ἀνάγκης τοῦ διαρκῶς νέου, ἡ μόδα ἱκανοποιεῖ καὶ πολλὰς ἄλλας ἀνάγκας ἀτομικῆς ψυχολογικῆς φύσεως. Εἶναι πολὺ ἱσχυρὰ εἰς τοὺς περισσότερους ἀνθρώπους ἡ παρόρμησις τῆς «συμμορφώσεως», διότι ἔτσι αἰσθάνονται προστατευμένοι ἀπὸ τὰς δυσμενέεις κρίσεις τῶν ἄλλων. Ὁ ἀκολουθῶν τὰς ἐπιταγὰς τῆς μόδας, δὲν φοβεῖται ἐκείνους ποὺ εἰς τὸν ἴδον, ἀλλ' ἀντιθέτως ἔχει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι φέρει μίαν προστατευτικὴν ἀσπίδα, ἡ ὁποία τονώνει τὸ αὐτοσυναισθημὰ του. Ἐπειδὴ ἡ συμμορφώσις πρὸς τὴν μόδαν προϋποθέτει πάντοτε κάποιον θάπην (πολλὰς δὲ ἔχει εὐκαταφρόνητον), ἐκεῖνος ἡ μὲλλον ἐκείνην ποὺ τὴν πραγματοποιεῖ, ἱκανοποιεῖ εἰς μέγαν βαθμὸν τὸ ἐνστικτον τῆς διακοίσεως καὶ τῆς ἐνίκης ἐναντὶ ἄλλων, ἡ δὲ ἱκανοποίησις αὕτη τῆς προκαλεῖ εἰδικὴν εὐάρεστον διέγερσιν. Μολοντοῦ, δηλαδὴ, ἡ συμμορφώσις εἰς τὰς ἐπιταγὰς τῆς μόδας ἔχει βασικὴν παθητι-

κὸν χαρακτῆρα, τὰ συναισθήματα ποὺ προκαλεῖ δὲν εἶναι ὅλα παθητικῆς φύσεως.

Μία ἄλλη θεμελιώδης ἀνάγκη, τὴν ὁποίαν ἱκανοποιεῖ ἀμέσως — καὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὰς ἡμέρας μας — ἡ μόδα, εἶναι ἡ ἀνάγκη ποὺ αἰσθάνεται ὁ καθεὶς ν' ἀρέσῃ, γενικῶς, καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὸ ἑτερον φύλον. Δὲν χρειάζεται ἰδιαίτερα ἀνάλυσιν, διὰ νὰ ὑπογρομμισθῇ ὁ ἐντόνως σεξουαλικὸς χαρακτῆρ, τὸν ὁποῖον ἔχει ἡ μόδα. Τὰ ἐκάστοτε σχέδια ἐνδυμάτων, οἱ τρόποι κομμώσεως, ἡ «αἰσθητικὴ» τοῦ προσώπου, τὰ ὄψονα, τὰ κοσμήματα, ἀκόμη καὶ τὰ πλέον ἀσήμαντα «προσοστώματα», εἰς ἕνα κατατείνου σκοπόν: Νὰ ἐπισύρουν τὴν προσοχὴν πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ νὰ τὴν καταστήσιν περισσότερο ἐλκυστικὴν καὶ ἐπιθυμητῇ. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, οἱ ἀσχελοῦμενοι σήμερον μετὰ τὴν τεροστίαν καὶ πολυπλεῖρον διςμηχανίαν τῆς μόδας (σχεδιάσται ὕφασμάτων καὶ φερεμάτων, «αἰσθητικὰ» τοῦ προσώπου, κοσμήματα, «οὐρανοποιοὶ» κλπ.) ἐπιδεῖ κύνουν ἀφάνταστον ἐπινοητικότητα καὶ σημειῶνουν ἀνευ προσγευμένου ἐπιτυχίας ὡς μαστιγῶνται τῶν αἰσθήσεων.

Συμπληρώνει τὴν φύσιν

Αἱ ἐπινοήσεις τῆς μόδας εἰς ἔλας τοὺς τομεῖς δὲν καθιστοῦν τὴν γυναῖκα «ῥαίαν», ὑπὸ τὴν αὐστηρῶς αἰσθητικὴν ἔννοιαν τοῦ ὄρου. Ἐπιδοῦς τῶν εἶναι αὐτὴν τὴν καταστάσιν περισσότερο «ἐνδιαφέρουσαν» ἢ περισσότερο ἀνεκτὴν ἀπὸ ὅτι πράγματι εἶναι, διότι βασικῶς τὸ ἔργον τῆς φύσεως δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀνατραπῇ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Η μόδα, μετὰ τὰς ὑπερβολὰς τῆς, μετὰ τὰς ὑπογρομμίσεις τῆς, μετὰ τὰς «πλαστογραφίας» τῆς, μετὰ τὰς ἐπεμβάσεις τῆς, προσπαθεῖ ν' ἀποκρύψῃ τὴν ἀσχημίαν, ὅπου ὑπάρχει, νὰ διορθώσῃ τὰς παρορμήσεις, νὰ συμπληρώσῃ τὴν φύσιν διὰ τοῦ ψεύδους, νὰ δημιουργήσῃ μίαν «νέαν» εἰκόνα, ἡ ὁποία, ἐπειδὴ ἀκριβῶς εἶναι ἐκάστοτε νέα, ἔχει κατ' ἀρχὴν τὸ πρᾶσον τῆς ἐλκυστικότητος.

Ἐλέχθη, ὑπὸ τύπον ἀγέματος, ὅτι ἡ μόδα, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς συνήθως θραυσιμῆς ζωῆς τῆς, δηλαδὴ ὀλίγον μετὰ τὸ «ἀναστροφή» τῆς καὶ μετὰ τῆς ἄκαταλείψεως τῆς, δὲν ἐρεθίζει τὴν αἰσθησιν τοῦ κομικοῦ, ὁμῶς ὡς κατὰποιν προκαλεῖ τὰ γέλια. Καὶ τοῦτο πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἀπόψεως περὶ τυραννικότητος τῆς μόδας. Εἰς τὴν πραγματικότητα, ὅμως, δὲν εἶναι τόσο τυραννικὴ ὅσων φαίνεται, καὶ τὸ «ἀξίωμα» δὲν ἔχει ἀπόλυτον ἀξίαν. Διότι κάθε φορὰν ἡ μόδα προσφέρει ὅχι μίαν, ἀλλὰ περισσότερας ταυτοχρόνως «λύσεις» καὶ παρέχει εἰς τὰ ἄνθρωπον εὐλευθερίαν ἀπαιτοῦν. Ἡμερεῖ, συνεπῶς, σήμερον μίαν γυναῖκα νὰ εἶναι γελοία ὅχι μόνον ἐμφανισμένη μετὰ κομμωσίαν, ἀλλὰ καὶ φέρουσα σχέδιον τῆς τρεχούσης μόδας, τὸ ὁποῖον ὅμως εἶναι ἀκατάλληλον διὰ τὴν σωματικὴν τῆς διάπλασιν.

Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ — τῆς προσωπικῆς εὐθύνης καὶ τῆς προσωπικῆς ἐπιλογῆς τῆς προσφορῆσεως («λύσεως») πληθύνονται συνεχῶς αἱ τερατώδεις ἀποτυχίαι, ἐν ὧς μετὰ αὐθιγῆς ἡ «λαϊκοποίησις» τῆς μόδας. Διότι ὅλοι αἱ γυναῖκες θέλουσι νὰ τὴν ἀκολουθήσιν, ἀλλὰ δὲν ἔχουν ἑλπίαν τὴν ἱκανότητα νὰ διαλέξουν ἐκεῖνον ποὺ «ταὺς πᾶσι», ἡ μὲλλον ἐκεῖνο ποὺ ὅτι ἀποκρύψῃ περισσότερα ἀπὸ τὰ φυσικὰ ἑλαττώματά των. Καὶ ἐνέπει κανεῖς, ἔτσι, «μπαγιάς» νὰ κυκλοφοροῦν μετὰ κομμώσεως, ποὺ τὰς μεταβάλλουν εἰς ἐλκυστικὸν ὕδωρ κεφαλῶν τοῖς τοῖς, ἡ σκελετοὺς μετὰ «ντεκατέ», ποὺ προκαλοῦν ὀϊκος. Μία μόδα — εἰς τὰς ἀτομικὰς ἐφαρμογὰς τῆς — ἔμπορεῖ νὰ εἶναι γελοία καὶ ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν τῆς καθιερώσεώς τῆς. Καὶ τοῦτο συμβαίνει ὅταν ἐννοεῖται εἰς τὰς ἡμέρας μας.

Σταυρούλα

'Αντὶ Εἰκόνων

Η ΠΡΕΜΙΕΡΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Η πρεμιέρα του Λόχου της Κυβερνήσεως της Ε.Κ. στην νέα Βουλή αναμένεται με δικαιολογημένο ενδιαφέρον. Χωρίς να γίνεται γνωστόν αν οι νεοσύλλεκτοι του Κέντρου θα καταλάβουν το κυβερνητικό θεωρείο κατά τριάδας ή εις φάλαγγα κατ' άνδρα, για λόγους παρατεταμένης έντυπώσεως, ένα πάντως είναι βέβαιον: "Ότι ή αντιπολίτευση θα δίνη τις μάχες της υπό σκίαν, στην αίθουσα των τριακοσίων, όπου το ποσοστό των ύπουργοποιηθέντων έκ της κυβερνητικής πλειοψηφίας πλησιάζει τὸ 25%. 'Ο ένας στους τέσσερις... γίνεται υπουργός! 'Αναλογία θαυμαστή για τὸ λαχείο της έξουσίας!

ΑΝΤΙΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΑΦΕΛΕΙΑ

Όλοι μας, άνθρωποι και ζωα, έχουμε κάποια προστάτιδα όργάνωση. Ένα σωματείο, με πρόεδρο, αντιπρόεδρο και σφραγίδα, που, τύπος και ουσία, αναλαμβάνει για λογαριασμό μας την κατάθεση στεφάνων στα έθνικά μνημεία, τις ημέρες των μεγάλων εορτών, ή την εκπροσώπηση μας ως συνόλου σε γεύματα και δεξιώσεις.

Ακόμη και τα ζωα έχουν την 'Εταρία Προστασίας Ζώων, που δείχνει ενδιαφέρον μέχρι θανάτου για την ζωή και τα παθήματά τους.

Τα μόνα που δεν έχουν συνδικαλισθή είναι τα άποκρητικά ζωα. Τα χάρτινα γαϊδουράκια και οι κακόσχημες παραδοσιακές καμήλες, που κυκλοφορούσαν μέχρι πέρυσι στους δρόμους των αθηναϊκών συνοικιών, για να μας θυμίσουν ότι εισέβαλε ή 'Αποκρηά, με έκκωφαντικά νταούλια και επικλήσεις για δραχμές και δίδραχμα.

Εφέτος, άνυπεράσπιστα, μαζί με τα παμπάλαια έθιμα αυτού του τόπου, ετέθησαν εκτός νόμου, από μια άστυνομική διάταξη, που προσπαθούσε να επιδείξει έμπριση τουριστική συνείδηση και καλλωπιστικές διαθέσεις.

Τὸ μόνο που κατάφερε, όμως, στην ουσία, ήταν να προσθέσει άλλη μια θαρύτατη πέτρα στον τάφο των παραδόσεων και να μεταβληθί σε άνυποπτο νεκροπομπό έθιμων, που με σεβασμό και κόπο προσπαθεί να κρατήσει στα πόδια τους ο λαός.

Εφέτος δεν έχει γαϊδουράκια, απέφασε ή άστυνομία. Εφέτος, θάνατος στις καμήλες και στο γαϊτανάκι. Εφέτος, τουριστική έξυγνωση, καθωσπρεπισμός, σκληρό κολλάρο. Εύρύπη, από την μια στιγμή στην άλλη, ή 'Αθήνα. Κι όλη αυτή ή άλλαγή με την μηδαμινή θυσία ενός χάρτινου άποκρητικού ζωού.

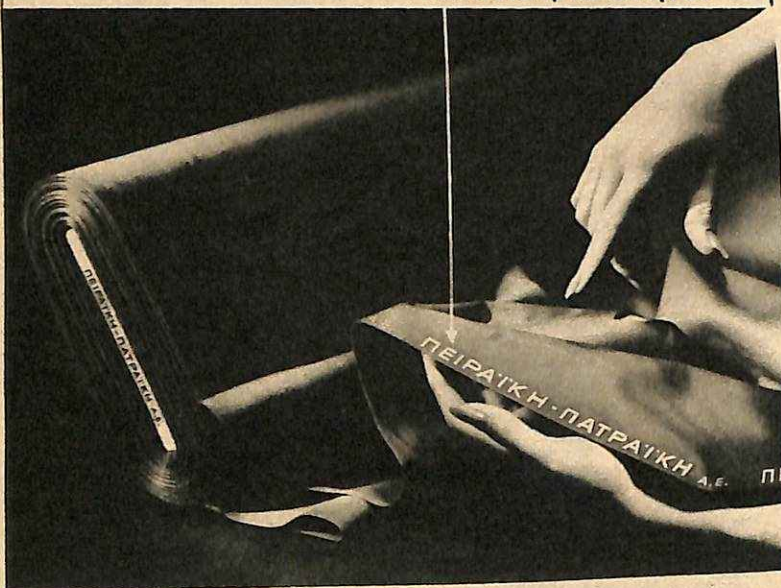
Πραγματικά, πολύ φθινό, πολύ συνοπτικά. Έμεις λέμε, πολύ έπνόλαια. "Ό,τι έκτισαν δεκάδες άποκρητικοί αιώνες, δεν γκρεμίζεται από την μια στιγμή στην άλλη με άστυνομικές διατάξεις.

Ετέθησαν
εκτός νόμου

Θάνατος
στο γαϊτανάκι

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΥΤΥΝΕΙ. ΣΤΟΛΙΖΕΙ. ΝΟΙΜΟΥΡΕΥΕΙ!

'Απαιτήστε
να σας δείξουν στην
ούγια τὸ όνομα:
Πειραϊκή-Πατραϊκή.
Σας έγγυάται
άνωτάτη ποιότητα.

Τὸ άπεριτίφ
που σας προσφέρει
τὴ νέα γεύσι!

Τὸ πίνει όλη
ή άνώτερη
κοινωνία

Ίταλικὸ 100 %

Gancia

Τὸ λένε Γκάντοια-Τὸ πίνουν όλοι

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: ΓΕΝΚΑ Α.Ε.
ΚΛΕΙΣΘΕΟΥΣ 9 — ΤΗΛ. 526.447, 8 — ΑΘΗΝΑΙ

ΣΩΦΡΟΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Πολύ θα έξεπλάγη ίσως και θα άγανάκτησε για την «άδικία», ο συμπατριώτης μας Δ. Τ., όταν άκουσε από τον πρόεδρο του κακουργιοδικείου της Μελβούρνης ότι, κατόπιν της έτυμγορίας των ενόρκων, «θα όδηγηθί εις τās φυλακάς και έκει θα κρεμασθί από τον λαιμό έως ότου έκπνεύση». 'Απλώς την έγκυο γυναίκα του είχε σκοτώσει με δυνατό λακτίσματα έμπρός σε μία άποθήκη στα περίχωρα της άυστραλιανής μεγαλοπόλεως και, άσφαλώς, θα ήταν σίγουρος ότι πλήθος έλαφρυντικών θα του αναγνώριζαν οι κριταί του —πρότερος έντιμος δίος, δικαιολογημένη άγανάκτηση κλπ. κλπ. Μήπως αυτό δεν τον είχε διδάξει ή μακροχρόνιος πείρα στην έπιεικέστατη πατρίδα του, όπου άκόμη και οι στυγερώτεροι δολοφόνοι έξοφλούν συνηθέστατα τον φόρο του αίματος με έλάχιστα έτη φυλακίσεως και έξαπολύονται κατόπιν ως άσπιλοι περιστραί στην κοινωνία, για να ξαναασπασχολήσουν, όχι σπάνια, την δικαιοσύνη;

'Αλλά ο άυστραλιανός ποινικός νόμος είναι πράγματι δρασκόντειος στο κεφάλαιο της για όποιονδήποτε λόγο άφαιρέσεως της ζωής του πλησίον. Αυτό, όμως, ο άτυχος μελλοθάνατος προφανώς δεν τὸ έγνώριζε. Θα πρέπει, λοιπόν, να συγκαταριθμηθί και αυτός στα θύματα της μεταναστεύσεως.

Η ΑΜΗΧΑΝΙΑ ΤΗΣ ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΟΣ

Ένας άλήτης «έκ πεποιθήσεως» συνελήφθη και δικάσθηκε για τρίτη φορά, χωρίς να παραλείψη να διαμαρτυρηθί και πάλι έντόνως.

Μήπως δεν είναι «συνταγματικό δικάσιμα» ή άλητεία; Και ποιόν, άληθινά, θλάπτει ο άλήτης;

Δεν είναι, φαίνεται, καθόλου εύκολο για τὸ δικαστήριο να άντιμετωπίση έναν άλήτη που διανοείται. 'Ο δικαστής δεν μπορεί σε να βρή άληθινά στοιχεία κατηγορίας, εκτός από τὸ κλασικό έπιχείρημα της τάξεως και της εύπρεπειας. Και, αντί να κατηγορήσει, προτίμησε τις συμβουλές:

—Να γίνης άνθρωπος, είπε ο δικαστής με συγκαταβατική άσσηπρότητα στον κατηγορούμενο.
—Και τί έίδους άνθρωπιά είμαι, κύριε πρόεδρε, άπάντησε ο άλήτης, τὸ να ζυγνά κανείς κάθε πρωί, να χώνεται σε κάποιο μπουντρούμι, έστω και πολυτελείας, για να άποκτηση ένα κομμάτι ψωμί, που μπορεί να τὸ άποκτήση και χωρίς να δουλεύη;
—Και τί θα συνέβαινε αν έκανε τα ίδια όλος ο κόσμος; ρώτησε πάλι ο δικαστής.
—Θα άκολουθούσε άπλώς την έντολή του Χριστού. Και του ύπενθύμισε τὰ «πεινὰ του ούρανού, τὰ όποία ούδε πλέκουσι, ούδε νήθουσι, άλλ' ο Πατήρ ήμών ο ούράνιος τρέφει αυτά».

Δύσκολο για τον δικαστή να τὰ θάλλη με τον άλήτη και τον... Χριστό!

Και κατέφυγε στο έσχατο έπιχείρημα:
—Ζή, όμως, εις θάρος των άλλων...

—Μά, αν ήταν, κύριε πρόεδρε, να συλλαμβάνετε και να δικάζετε όσους ζουν εις θάρος των άλλων...

'Ακλόνητα τὰ έπιχειρήματα. Δεν τον έσωσαν, όμως, από την —έπιεική— καταδίκη!

ΣΤΟΧΟΣ Ο ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΣ

Ενώ στο Ρίο (πρωτεύουσα της διεδνοϋς 'Αποκρηάς) οι νεαρές τολμηρές κυρίες έπιπταν στας άγκάλας του Καρναβάλου με τὰ θαρύτιμα μπικίνι τους, στην Πάτρα (πρωτεύουσα της έλληνικής 'Αποκρηάς) έπιπταν μόνον... θροχαί και χάλαζα, καταστρέφοντας τὰ εφήμερα χάρτινα κτίσματα της χαράς και άφήνοντας κενές τις άγκάλες κυριών και κυριών που, αντί πολυτελών και τολμηρών άμφιεσεων, ύποχρεώθηκαν να προτιμήσουν τὰ άδιάθροχα και τις όμπρέλλες! 'Ετσι, εκτός από τις άστυνομικές άπαγορεύσεις για τὰ γαϊτανάκια και τὰ πλαστικά ρόπαλα, τὸ κέφι του έλληνικού Καρναβάλου άνέλαθαν να τὸ ρυθμίζουν και τα δελτία καιρού...

μουντρούμι, έστω και πολυτελείας, για να άποκτηση ένα κομμάτι ψωμί, που μπορεί να τὸ άποκτήση και χωρίς να δουλεύη;

—Και τί θα συνέβαινε αν έκανε τα ίδια όλος ο κόσμος; ρώτησε πάλι ο δικαστής.

—Θα άκολουθούσε άπλώς την έντολή του Χριστού. Και του ύπενθύμισε τὰ «πεινὰ του ούρανού, τὰ όποία ούδε πλέκουσι, ούδε νήθουσι, άλλ' ο Πατήρ ήμών ο ούράνιος τρέφει αυτά».

Δύσκολο για τον δικαστή να τὰ θάλλη με τον άλήτη και τον... Χριστό!

Και κατέφυγε στο έσχατο έπιχείρημα:

—Ζή, όμως, εις θάρος των άλλων...

—Μά, αν ήταν, κύριε πρόεδρε, να συλλαμβάνετε και να δικάζετε όσους ζουν εις θάρος των άλλων...

'Ακλόνητα τὰ έπιχειρήματα. Δεν τον έσωσαν, όμως, από την —έπιεική— καταδίκη!

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ ΕΞΑΘΛΙΩΣΕΩΣ

Μέσα στην καταχνιά των τελευταίων ήμερών του φλεβάρη, εκατό μικρές οικογένειες — με άφεπρία όποια κι αν φαντασθί κανείς γειτονιά των 'Αθηνών, και καταγωγή που καλύπτει όλες τις γωνιές της έλληνικής έπαρχίας— σκαρφάλωσαν στον τελευταίο έλεύθερο λόφο της 'Αθήνας, —στα Τουρκοβούνια— και ύψωσαν με κουρέλια, ντενεκέδες και χαρτιά την σημαία των όνείρων τους.

Την έλπιδα και την άτέλειωτη δίψα να άποκτήσουν ένα «δικό» τους σπίτι.

Κανείς από αυτούς δεν ήταν άστεγος. Πολλοί, λένε, είχαν και δικό τους σπίτι. Οι υπόλοιποι έμεναν σε νοικιασμένα σπίτια, στην 'Αθήνα. Και όμως, έγκατέλειψαν τὰ νοικοκυριά τους, παράτησαν τις δουλειές τους, για να τρέξουν, όλοι μαζί, λές και τους κινούσαν κρυφά συνθήματα, με προσυμφωνημένα θήματα, προς την άπροσάτευτη κορυφή του δουνού για να καταλάβουν τὰ βράχια. Βράχια του δημοσίου, που κάποιοι τους είχαν ύποσχεθί ότι μπορούν να τὰ μεταβάλουν σε οικόπεδα και σπίτια.

Τὸ κράτος άντέδρασε, κύκλωσε την περιοχή, άπαγόρευσε να έξελιχθούν οι τρώγλες σε κατοικήσιμα κτίσματα, άνέκοψε την άυθαιρεία που έγινε μέσα σε μία σκοτεινή νύχτα, στο 24ωρο πρό των εκλογών, και που ή άστυνομία ήταν σε προεκλογική έπιφυλακή.

Τώρα, οι άνθρωποι αυτοί, που πίστεψαν σε ένα όνειρο, περιμένουν ν' άποφασίση ή πολιτεία για την τύχη τους. 'Αλλά τὸ κράτος πρέπει, αυτή τουλάχιστον την φορά, να φερθί άτεγκτα. Να σώση την τελευταία έλεύθερη έκταση των 'Αθηνών από την οικοδόμηση, από την άρπακτική διάθεση των οικοπεδοφάνων, που κρύβονται πίσω από τους δυστυχείς που ρίχθηκαν στον βραχύδη άνήφορο των Τουρκοβουνίων με τὸ όραμα της «ιδιοκτησίας» στα μάτια, και να την διαφυλάξη για τὰ εκατομμύρια των μελλοντικών 'Αθηναίων, που, αν συνεχισθούν άκόμη οι άυθαιρείες, θα ζήσουν την ζωή τους μέσα σε ένα άχαρο, ταιμεντένιο, ύαρό και άποπνικτικό φέρετρο.

Η ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ

«Σε ένα ποδοσφαιρικό άγώνα, ο διαιτητής, ώρισμένες φορές, μεροληπτεί» καταψήφως ύπερ της μιας όμάδος! Αυτή την έκπληκτική δήλωση έκανε ύπάλληλος της άγγλικής πρεσβείας των 'Αθηνών προς τους φοιτητές διαδιδάκτας, που διεμαρτύροντο για την στάση της 'Αγγλίας στο Κυπριακό. Και αυτή ή δήλωση — τέρας άποκαλύπτει (για μία άκόμη φορά) και ύπογραμμίζει όχι μόνο τὸ φιλαθλο(!) πνεύμα των 'Αγγλων, αλλά και τον (άπαράδεκτο) τρόπο, με τον όποιο προθυμοποιήθηκαν (έπαναφέροντας τὰ άποικιακά τους συντάγματα στην νήσο) να παίξουν τον ρόλο του διαιτητού στην διαμάχη 'Ελλήνων και Τουρκών Κυπριών, 'Αλλά και από την ποδοσφαιρική(!) της πλευρά, έστω, βλέποντας οι (ψύχραιμοι) 'Αγγλοι την τραγωδία της έλληνικής μεγαλονήσου, εύρίσκονται εκτός πραγματικότητας. Διότι, σύμφωνα με τους κανόνες του ποδοσφαίρου, ένας άγων άπαιτεί και οι δύο όμάδες να είναι 11 μείλει, ενώ, αν ή μία έχη 11 μέλη και ή άλλη όλιγώτερα από ένένα, ο διαιτητής δεν δικαιούται να διατηρήσει — δηλαδή, δεν γίνεται καν άναμέτρηση άνταγωνισμών. Πόσο μάλλον στον άγώνα της Κύπρου, όπου ή άναλογία Τούρκων και 'Ελλήνων δεν είναι ούτε 2 προς 10! Συνεπώς, οι 'Αγγλοι, και ός ποδοσφαιρικοί διαιτηταί του Κυπριακού, είναι άκατάλληλοι και έπικινδunami.

Εκτός της
πραγματικότητας

Ο ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ
ΤΩΝ «ΕΙΚΟΝΩΝ»
Κ. Γ. Ν. ΔΡΟΣΟΣ
ΣΚΙΤΣΑΡΕΙ
ΩΡΙΣΜΕΝΕΣ ΟΥΦΕΙΣ
ΣΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑ,
ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

Συμβούλιον της Ευρώπης. Συμπαθής θεσμός, ο οποίος κατά τα δεκατέσσερα χρόνια της ζωής του επέτυχε αρκετά πράγματα: "Ίδρυνε το δικαστήριο των δικαιωμάτων του ανθρώπου, που αναγνωρίζει για πρώτη φορά το άτομον ως διεθνή προσωπικότητα, κατήγγειλε τας θεωρήσεις των διαβατηρίων μεταξύ των χωρών που μετέχουν εις αυτό και υπέγραψε μίαν σειράν συμβάσεων περί ενοποίησης των νομοθεσιών των διαφόρων ευρωπαϊκών χωρών, που διευκολύνουν πολύ και τας οικονομικάς σχέσεις μεταξύ των και αυτήν ακόμη την Κοινήν 'Αγοράν. "Όλα αυτά είναι καλά και απολύτως αξιόλογα, δεν ικανοποιούν όμως τας φιλοδοξίας του Συμβουλίου, αι όποιαί είναι πράγματι μετ' αυτήν να προχωρήσει εις μίαν οργανικήν πολιτικήν ενωσιν την Ευρώπης. Δύσκολα πράγματα προς το παρόν τουλάχιστον. Αυτό άλλωστε περίπου ειπε προς την Γενικήν Συνέλευσιν τίς προάλλες, εις έναν επιτηδειον λόγον του, ο θε-

πλάτειες, άπτα και άνεσις. Μην περιμένετε, όμως, ούτε ζωντάνια, ούτε μεγάλη κίνησι, ούτε τέρψεις. Το καλοκαίρι κάτι γίνεται. Τώρα τόν χειμώνα, όμως, με το τσουντερό κρύο, με τούς παγωμένους γλιστερούς δρόμους, με τα κομμάτια πάγου που κατεβάζουν οι παραπόταμοι του Ρήνου, που διασχίζουν την πόλι, ή ζωή, για τόν ξένο ιδίως, είναι μονότονη και μελαγχολική μάλλον. Και τελειώνει νωρίς το βράδυ. Αυτά τρία μετρίωτα καμπαρέ συγκεντρώνουν κυρίως άφελείς ξένους -πρόβατα επί σφαγής- και μερικά χορευτικά κέντρα προσελκύουν νεαρούς λάτρεις των υπερμοντέρνων χορών. Μπαρ άνευ ενδιαφέροντος και, σε μερικάς γωνίες δρόμων, κάποιες ταλαίπωρες ύπαρξεις, πολλές εκ των οποίων θα παρουσίαζαν κάποιο ενδιαφέρον την εποχή του μεσοπολέμου...

Να είμαστε όμως δίκαιοι. 'Τάχαρχει μιά απολαυσή στο Στρασβούργο, όπως σε όλη την Γαλλία. 'Αλλά περισσότερο ίσως στο Στρασβούργο παρά στην υπόλοιπη Γαλλία: Τό φαγητό. Τρώνε πράγματα ωραιότατα σ' αυτή την

και είναι άνεκτό. Και επί πλέον, τα σπίτια, τα γραφεία, τα καταστήματα, οι σιδηροδρομικοί σταθμοί ακόμη, θερμαίνονται τόσο καλά... Και οι άνθρωποι γνύνονται επίσης βαριά και ζεστά. Και καλοτρώνε. Φαγητά θρεπτικά και θερμαντικά. "Άλλο θέμα αν τούς λείπη ή φινέτσα και ή νοστιμιά της γαλλικής κουζίνας και αν, αντί κρασιού, οι Βαυαροί πίνουν ατέλειωτες ποσότητες μπύρας...

Γεμάτα τα μαγαζιά από έμπορεύματα και γεμάτα από κόσμο που ψωνίζει. 'Αντιλαμβάνεται κανείς άμέσως την ύπαρξη χρήματος και ευμαρείας. Την αισθάνεται σε κάθε ώρα της ημέρας ή της νύχτας. Γιατί ή κίνησι στο Μόναχο δεν σταματά ποτέ. Μεταφέρεται απλώς από τόν ένα τομέα στόν άλλο. 'Από τα γραφεία και τα μαγαζιά εις τα έστιατόρια και τίς μπυρρίες, τα θέατρα και τα άλλα κέντρα.

Βλέπετε ακόμη εις τίς διτρίνες των καταστημάτων και απάθανες τουαλέττες παρωχημένων εποχών ή εξωτικών χωρών. Γιατί εφισκόμεθα στις παραμονές του περιήμου Καρναβαλιού του Μονάχου. 'Ολόκληρη ή πόλι σχεδόν μετέχει σ' αυτό το ξεφάντωμα που κρατάει επί αρκετές εβδομάδες και κατά την διάρκεια του οποίου μπερδεύονται υπό την προστασίαν της μάσκας κοινωνικά τάξεις, ντόπιοι και ξένοι, άδολοι και πονηρά επιδιώξεις και ό,τι ήμπορεί να βάλη ό νους του ανθρώπου.

Πειθαρχία και τάξη

Σε ένα μεγάλο λαϊκό κέντρο, μπυραρία - έστιατόριο και χορευτικό κέντρο μαζί, συνωθούνται περί τα χίλια άτομα. Μεταξύ αυτών οι Γερμανοί αποτελούν έκδηλον μειοψηφίαν. Οι άλλοι είναι φοιτητάι ποικίλης προελεύσεως -εις σημαντικήν αναλογίαν 'Ισπανοί και Πέρσαι-, εργάται και 'Αμερικανοί στρατιώται γετονικών δόσεων, με πολιτικά, βέβαια. 'Ακούτε να δημιλούνται όλοι αι γλώσσαι της οικονομής, αλλά διαπιστώνετε ταυτοχρόνως εύρηκειαν, τάξιν και πειθαρχίαν. Είναι αφάνταστον πόσον το γερμανικόν κλίμα πειθαρχίας και τάξεως εμπνέει και επιβάλλεται εις όσους ζούν εκεί. Γυναίκες, ολιγότερες από τούς άνδρες, άκομφες ως επί το πλείστον, αλλά αρκετά ζουμερές. Μιά μελαγχρονή σπιθαμιαία στρουμπουλή γόγγισσα, με πλούσιες καμπύλες, καταφανώς ταράσσει την ψυχικήν ήρεμίαν πολλών εκ των θαμώνων. Δεν κάθεται άλλωστε ούδ' επί στιγμήν στη θέσι της. "Όταν δεν χορεύη πηγαίνει στην τουαλέττα, στο δεστιάριο ή επισκέπτεται γνωστούς της σε άλλα τραπέζια. 'Η φωνή του αίματος δεν με ξεγέλασε. Της μίλησα άπ' εθνικής ελληνικά και μου απάντησε: 'Ελληνίς εργάτρια, που θέλει να γλεντά το βράδυ της, που της άρέσει ό χορός, που δεν έχει μόνιμο δεσμό και δεν έχει ούτε προλήψεις. Τά προσφαίνει όλα και είναι μιά χαρά στην υγεία της...

'Επί της εξέδρας της χορήστρας άνέρχεται ένα καλλιτεχνικό συγκρότημα. "Ανδρες και γυναίκες είναι ντυμένοι με το εθνικά κοστούμια των Βαυαρών χωρικών. Τραγουδούν με λαρυγγιακούς τραγουδιά τυρολέζικου τύπου, κτυπούν χέρια και πόδια και παραινούν μέχρι τέλους στεγνοί και άκαμπτοι. "Όταν τό τραγούδι τελειώνει και οι θεαταί χειροκροτούν, οι καλλιτέχναι λαμβάνουν στάσιν άψόγου προσοχής.

'Επακολουθεί ένα σκέτς. Τό θέμα συνίσταται, από ό,τι εκάταλαθα, εις τοτό: Μιά χωριατοπούλα πηγαίνει στο Παρίσι και από κει επανέρχεται στο θανατικό χωριό τσαχπίνια και υπέροχη. Και αναταράσσει και τό οικγενειακόν περιβάλλον και τούς λοιπούς κατοίκους του χωριού. Τί απάντη, όμως, Παριζιάνα είναι αυτή! Τί χοντρομπαλού, τί κακογυμνήνη, τί στεγνή, άκομμη και άκαμπτη... Τό κοινόν όμως διασκεδάσει και συνεχίζει να πίνει μπύρα

ΟΙ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΕΣ μάσκες - ύδροκέφαλοι αποτελούν παλαιά, αλλά σταθερά συνεχιζόμενη παράδοση. Μόνο που οι τύποι, κάθε τόσο, ανανεώνονται. Τα τελευταία χρόνια επικρατούν οι μοντέρνοι τύποι κοριτσιών και οι έκκεντρικοί νεαροί, που συναντώνται συνήθως στους φοιτητικούς κύκλους.

από τεράστια ποτήρια και έν συνεχεία να κάνουν ουά εμπρός στις τουαλέττες.

Μόλις ή χορήστρα άρχίζει να παίζει κανένα χορό, σπκώνονται οι νέοι και προσκαλούν όποια κοπέλλα τούς άρέσει. "Εστω και αν είναι άγνωστη, έστω και αν κάθεται με τόν φίλο της εις στάσιν περιτύψεως. Και αν εκείνη άρνηθή, παρεξήγησις μηδέν, και αν πάλι δεχθή, ουδεμίαν ένόχλησιν αισθάνεται ό φίλος, που χάνει προς στιγμήν την κοπέλλα τών όνείμων του. Πολιτισμός; 'Αδιαφορία; "Η ύποκρισία υπό την έννοίαν ότι εις όλας αυτές τας περιπτώσεις δημιουργείται μεν ένόχλησις, αλλά άπλως δεν επιδεικνύεται;

Θά έχουν να λένε...

Γύρω από τό συγκρότημα των πανεπιστημιακών κτιρίων υπάρχουν άλλοι ειδους κέντρα. Πλήθος δέ. Μικρά έστιατόρια με μιά μικρή χορήστρα ή μιά τραγουδιότρια, χορευτικά κέντρα όπου συγχάζει νεολαία, σπουδάζουσα μάλλον και σύνθησις έρωτευμένη -αν κρίνη κανείς από τας περιτύψεις που βλέπει-, και άλλα άβάλογα κέντρα που δεν παρουσιάζουν κανένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον, διότι τέτοια βλέπει κανείς παντού και πάντοτε...

Στους κεντρικούς όμους δρόμους, τούς γύρω από τόν σιδηροδρομικό σταθμό, εκεί υπάρχει... ψητό: Καμιά δεκαπενταριά κέντρα, περισσότερον ή ολιγότερον ύποστα, μπαρ - καμπαρέ, που άνοίγουν με την δύσι του ήλιου και κλείνουν με την άνατολή. 'Ονόματα μάλλον έξωτικά και ύποβλητικά: 'Ροϋντα Μπαρ, «Χαδά Μπαρ», «Σέξ Μπαρ» κλπ. "Όλα αυτά, συνίστανται σε μιά μεγάλη αίθουσα με ένα μπαρ σε κάποια γωνία της, με καμιά τριανταριά τραπέζια και με μιά πίστα χορού. 'Εκει μετά τα μεσάνυχτα, εμφανίζεται ένα πρόγραμμα άμφιβόλου ποιότητος και πολλών γυμνασμοϋ. 'Εκείνο όμως που έχει ιδιαίτερον σημασίαν είναι ό,τι συμβαίνει πρό του προγράμματος και έπειτα από αυτό, εις τό μπαρ και γύρω από αυτό. Εις τό σημείον αυτό εφίσκονται συγκεντρωμένοι από έντορες καμιά εικοσαριά «κυρίες», πάσης φυλής και παντός χρώματος, αι όποιαι άποβλέπουν σταθερώς εις την σύναψιν σχέσεων έρωτελών και δι' αυτές τας γλώσσας. 'Εννοείται ότι υπάρχουν και αι κυριότεραι των εφημερίδων των 'Αθηνών και τίς Θεσσαλονίκης με καθύστερησιν δύο ή τριών ήμερών...

ρούν να εκτελεσθούν αι εις τό μπαρ συναπτόμεναι συμφωνίαι.

Τό πρώην δεν θα παρουσίαζε τίποτε τό ι-διαιτέρας ένδιαφέρον, εάν δεν ήτο ή καλή ποιότης και ό αυστηρός επαγγελματισμός αυτών των κυριών. Είναι όλες εύσωμες, ύψηλές και με έντόνους καμπυλότητας, τας όποιάς φροντίζουν να επιδεικνύουν με την στάσιν τους και τό ντύσιμό τους. Διαφέρουν άπολύτως από τας Γαλλίδας συναδέλφους των. Δεν είναι εύθυμες, δεν είναι όμιλητικές, ούτε προσπαθούν να κάνουν τίς χαριτωμένες. Τό όόλον τους είναι ή σφρξ. Αύτην προσφέρουν και με αύτην προσελκύουν.

'Ημίσρας εις την αίθουσαν. Διά λόγους ύποβλητικότητας, αλλά και διά να εύχραιώνονται αι προκαταρκτικά επιχειρήσεις. Πελάται; 'Ελάχιστοι άνευ ένδιαφέροντος κάτοικοι της μεγάλης πόλεως. Περισσότεροι έπαρχιώται, μεσαίοι, καλοθρεμμένοι και οδοκακωνιοι -ίσως γεωργοί ή κτηνοτρόφοι-, οι όποιοι έρχονται εδώ δι' ύποθέσεις των και θέλουν να έπωφεληθούν και να γνωρίσουν την ζωή της μεγάλης πόλεως και τας έγχωρίους και άλλοδαπας καλλονές της. Μερικοί 'Αμερικανοί, άνηκοντες εις τας έν Γερμανία συμμηχικάς δυνάμεις. 'Ολίγοι περαστικοί, οι όποιοι θέλουν να γνωρίσουν τό νικητερίν Μόναχο, και αρκετοί, καταφανώς ξένοι και εργάται. Ξεκίνησαν τίς σιδεν από γαί να δρούν δουλειά. Και την εύρηκαν και καλοπληρώνονται και έπωφελούνται για να γνωρίσουν την μεγάλην ζωή και να λησμονήσουν τα μεράκια τους και εκείνους που άφησαν φεύγοντες από την πατρίδα τους. Και αφήνουν εκεί και μερώσα, αλλά και οικονομίες. Θά έχουν όμως να λένε όταν με τό καλό επιστρέψουν στις μακρινές πατρίδες τους...

Πολλή 'Ελλάδα

Ο κεντρικός σταθμός του Μονάχου είναι μιά μικρή πόλις. 'Εκατοντάδες καταστήματα, έστιατόρια, καμπατέρια, ξενοδοχεία, λουτρά, καπνοπαιλία, όπου εύρίσκει κανείς όλων των ειδών τα τσιγάρα, μπυραρίες και ιδίως περίπτερα με εφημερίδες και περιοδικά όλου του κόσμου και εις όλας τας γλώσσας. 'Εννοείται ότι υπάρχουν και αι κυριότεραι των εφημερίδων των 'Αθηνών και τίς Θεσσαλονίκης με καθύστερησιν δύο ή τριών ήμερών...

Ο «ΠΡΙΓΚΙΨ του Κορναβαλιού» και ή Φούνχεν Μαρίχεν - κλασικές μορφές 'Αποκρηάς στη Δ. Γερμανία

ωρούμενος σήμερα ως ό μεγαλύτερος Ευρωπαίος οήτωρ κ. Σπάκ. Είπε, δηλαδή, ότι δεν είναι δυνατόν τό Συμβούλιον της Ευρώπης να λαμβάνη καν σοβαράς αποφάσεις πολιτικού περιεχομένου, έφ' όσον άπαρτίζεται άπ' έ-νός μόν από κράτη - μέλη του ΝΑΤΟ, άπ' έ-τέρου από ουδετέρους και κατά τρίτον λόγον από χώρας αι όποιαί πιστεύουν ότι όλα των τα συμφέροντα και τα ένδιαφέροντα έξαντλούνται μέσα εις τα πλαίσια της Κοινής Ευρωπαϊκής 'Αγοράς.

"Αν ψαλιδίση, λοιπόν, τας μεγάλας φιλοδοξίας του τό Συμβούλιον της Ευρώπης, ήμπορεί να έξακολουθήσει και χορήσιμον έργον να επιτελή και την ιδέαν της ευρωπαϊκής ένώσεως να προωθή. "Αν καταπαίνεται, όμως, με πολύ ύψηλά θέατα, κινδυνεύει να χάση και την δυνατότητα περιορισμένης δραστηριότητος.

Ωραίο φαγητό

Τό Στρασβούργο, έδρα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, παραμένει πάντοτε βασικός τόπος. 'Αρκετή μεγαλοπρέπεια, κατίλλοιον του παρελθόντος, έλάχιστα καινούργια κτίρια, μεγαλοπρεπείς λειωφόροι, ωραία άνάκτορα, κήποι,

πρωτεύουσα της 'Αλσατίας, που είναι ταυτοχρόνως και πρωτεύουσα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Καλής ποιότητος κρέατα, έκλεκτά βούραλλήλως δέ έκλεκτά κρασιά της 'Αλσατίας και του Ρήνου, εις μεγάλην ποικιλίαν και ποσότητας τιμάς. Είναι άλλωστε τό μόνον ίσως έδος που είναι κάτως φθηνό, γιατί όλα τα άλλα είναι πανάκριβα, ιδίως δέ τό περίφημον φουά γκρα του Στρασβούργου, τό όποιον όμως έλάχιστα τρώγουν οι ντόπιοι και πάρα πολύ έξάγουν...

Χρήμα και εύμάρεια

Γενικότερα, αποδίδουν πολλήν σημασίαν εις τό φαγητό τους οι Γάλλοι. 'Αποτελεί δι' αυτούς πολύ περισσότερο απόλοιπον παρά ανάγκην. Και τό θέλουν να είναι ποτισμένο με καλό κρασί. Και τό συνοδεύουν συνήθως με πολιτική συζήτησι και ως επί τό πλείστον ύβρίζουν ή μάλλον είρωνεύονται τόν Ντε Γκωλ, ιδίως εκείνοι που τόν ψήφισαν και που θα τόν ψηφίσουν και πάλι...

Μόναχο. Τό κρύο φθάνει τούς είκοσι βαθμούς υπό τό μηδέν. 'Αλλά δεν φουσα καθόλου

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΠΑΡΟΝΤΕΣ — ΣΤΟΙΧΕΙΟ
ΣΩΗΡΟ ΜΕ ΤΕΡΑΣΤΙΕΣ
ΟΜΩΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ
ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ
ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΥ

Ἐκεῖ, λοιπόν, εἰς τὸν σταθμὸν, μετὰ τὴν ἀ-
νεῖκα κίνησιν, πᾶν δὲ σταματᾷ καὶ αὐτὴ ἀνέ-
λκῃ εἰκοσιπτετρῶν, ὑπὸναιτοί κανεῖς ὅτι
πλησιάζει πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἀζοῦται κά-
ποιοι μὲν ἄλλοι καὶ Ταξιάρχαι, ἑλθόντες
τοῦ Μονάχου, ἐργάται πού ἐργάζονται ἐκεῖ
τὸ πῶς, ἐκείνοι δὲ ἀνδρῶν πού πηγαίνει ἐκεῖ
εἴτε γὰρ ἡ ἀγοράσις ἐφημερίδες, εἴτε γὰρ
ἡ ἱστορία ἐφημερίδες ἀπὸ ἐκείνων πού ἐρχονται·
ὡς τὰ τοιαῦτα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, εἴτε πού ἡ ἀ-
γοράσις ἐφημερίδες ἀπὸ ἐκείνων πού ἐρχονται·

ΑΙΩΝΙΑ πόλη του φωτός, φαν-
τασμαγορική, συνδυάζοντας την
χάρη με την μεγαλοπρέπεια και
την άρχοντία με την γραφικό-
τητα, τὸ Παρίσι παραμένει —σὲ
πέισμα τῆς ἀναπτύξεως ὧν
τὸν μεγαλόπολεον— τὸ νοσταλ-
γικὸ ὄνειρο ὅσων ἔστωι καὶ γιὰ
μὰ φορὰ τὸ ἔχουν ἐπισκευθῇ

νει έχει άλλως για να συναντηθῇ με ἄλλους. Γιατί ὁ σταθὸς τοῦ Μονάχου, ὅπως καὶ οἱ σταθμοὶ τῶν ἄλλων μεγάλων γεωμανικῶν πόλεων, εἶναι κατ' οὐσίαν τὸ ἐνεκτικτῆριον τῶν Ἑλλήνων ἐργατῶν. Ἐκεῖ μαζεύονται τὰ θράδια, ἐκεῖ συναντῶνται αὐτομάτως καὶ ἐκεῖ λένε μεταξύ τους, Εἰδὰ καὶ μὴ περίεργον καὶ συγκαταληκτὴ σκηνή. Κάποιος μεσόκοπος, με δερματίνη τσάντα στὸ χεῖρ, καίτε μεταξύ ἐργάτου καὶ διανομομένου, ἐξηγουδᾷ στὸ διὸ ναυραῖος Ἑλληνας ἐργάτας τὸ Κυπριακόν, ὅπως ἔχει εἰς τὴν σημερινὴν φάσιν του. Μεῖ ζεῖν, μὲ πειθῶ, με πραγματικὰ προσόντα καλῶς ἐννοουμένου καθοδηγητοῦ. Πὰρά κάτω, ἕνας ἄλλος Ἑλλήν ἐργάτης στυθεῖ με Γερμανὸν σὺν δημοδορομικῷ, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ οὔτε λέξι γεωμανία. Θέλει νὰ φύγῃ τὸ ἴδιον θράδι καὶ τὴν Ἀθήναι, καὶ οὕτω τοὺ ἐξηγουδῇ δι' ἐκείνην τὴν ἡμέρην δὲν ὑπάρχει τραῖον ἀπ' εὐθείας γὰρ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' οὗ πρῶται νὰ μείνῃ διὰ τὴν φρεσὶν στὸ Βελγιοῦδι, κ' ἐκεῖ ν' ἀλλάξῃ τραῖον. Διαμαρτυρεῖται, λοιπόν, ἐναντίον τῶν γεωμανικῶν καὶ τῶν γιουγκοσλαβικῶν σιδηροδρόμων καὶ ἐισηγεῖται διὰ νεμιάτων καὶ μερικῶν Ἑλληνικῶν λέξεων τὰ μεταφρασθῆναι, εἰ ὁ

τοῖα πρέπει νά γίνουν εἰς τὰ διεθνή σιδηρο-
δρομικά δίκτυα, ὥστε νά φθάσῃ αὐτός ὅποτε
θέλει ἀνετώτερα εἰς τήν χώραν του... Οἱ Γερ-
μανοὶ τὸν παρακολοῦν κατὰπληρητοι καὶ εἰς
τὸ τέλος ὑψώνουν τοὺς ὅμους καὶ φεύγουν, ἀ-
γρήνONTας τὸν σὺνζυλον...

Μετά μὲ ἑωπιά εἰς ποταῖαν χλώραν τοῦ κό-
 σμου ἐμπίσεται αὐτὸ τὸ Βελιγράδι καὶ ἐν-
 ἑστὶ ὑψιπύκναι σινθῆραι ἐπωχεύεστές· αὐ-
 τὰ ἀλλομακτιχῆς ἐπικαταλοῇς, εἰς τρόποιον ὥστε
 αὐτὰ ἀκονοματικῶς χερμαδι... δεκάρα ἀπὸ τὰ
 ἔξωδὰ τῆς ἐπιστροφῆς, καθ' ὅτι αὐτοὶ οἱ Γερ-
 μανιστὰς ἐδῶ εἶναι καθιστηρεμῆνοι καὶ δὲν
 ἔχουν οὔτε μᾶλλον ἀγορά ξένων συναλλάγμ-
 ατος...·

Ἐπιστροφή στήν πατρίδα

Μέσα εις τὸ τραῖν, τὸ ὁποῖον φθάει ἀπὸ τὸ Μόναχον εἰς Ἀθήνας, μέσῳ Βελιγραδίου, τὰ πράγματα... ἀπαρχαίοντες ἀπὸ τῆς περι-
σσότερου, ὅτῳ ἑλληνικῇ πλειορ. «Ἕλληνας ἐρ-
γάται ἡ μέλῃ των ὁμογενειῶν των, ἐπιστρέ-
φοντες πάλιν εἰς ἡμετέρας εἰς τὴν Ἑλλά-
δα, ἔχουν καταλάβει ἐξ ἀολοκλήρου περίπου δύο
διόκληρα βαγόνια τρίτης θέσεως. Ἐχουν κα-
ταστήσει ἀδύνατον σχεδὸν τὴν ἐκεῖ παραμονὴν
ἄλλης ἐθνικοῦς ταξιδιωτῶν καὶ ἔχουν συλ-
ληφθῆναι ἓνα εἶδος κοινοβίου, τὸ ὁποῖον συλ-
λεῖ, τραγουδοῖ, θυροῖ, χαρτοαίγει καὶ τρω-
γει... ἑλληνιστὶ μέλλει Θεσσαλονίκης.

Καὶ ἔδω πρόπει νὰ σημειωθῇ μία πρώτη παρατήρηση: Ἡ πλειονότης τῶν ἐργαζομένων αὐτῶν εἶναι Μακεδόνες. Ὅλοι σχεδὸν κατεβαίνουν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἀπὸ ἐκεῖ πορεύεται νὰ κατεβυθισθῇ πρὸς τὰ χωρία τῆς Σιμβιάνης, ἀραγε, αὐτὸ γιὰτὶ ἡ περιουχία τους εἶναι πολὺ φτωχὴ ἢ πολὺ πολυάνθρωπος; Ἡ μὴ-ποὺς γιὰτὶ ἀποθνήσκουν πλησιέστερα πρὸς τὴν Ἐρφώην ἀπὸ ὅτι, ἀλλοθάνεται ἕνας Πελοποννήσιος ἢ ἕνας νησιώτης;

Βαρειά προφορά, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον. Καὶ κακῆς ποιότητος ἑλληνικά καὶ ἀγροικατισμῶν στοὺς περισσότερους. Μερικοὶ ἀπ' αὐτῶν ἦσαν Ἰουδαῖοι καὶ σὺ χωρὶς καὶ δὲν εἶχαν γνῶ-
ρισεὶ οὐτε κεράβια, οὐτε στρώμα. Τώρα μένουσιν
σὲ καινούργιες ἐξαγνατικῆς πολυκατοικίαις. ἔχουσιν
ἡλιαριτῆτος ὁραθίσματα, ἐνίοτε καὶ συσκευὴν
τηλεόρασεως καὶ ἔχουσιν προτιμήσεις ὡς πρὸς
τοὺς διαφόρους τύπους γερμανικῶν κρασιῶν
καὶ κοινάκια...

Φέρουν μαζὶ τοὺς δέματα ἀτελείωτα. Ἡ-
λεκτρικὰ σκευὲς, ραδιόφωνα, γομφίωφωνα,
μωτογραφικὰ μηχανὲς καὶ ἄλλα ἀντιείμενα,
ποὺ τὸ χωριὸ δὲν ἔχει ἀσφαλῶς ξαναδεῖ ποτὲ.
Δὲν εἶχαν, δηλαδὴ, ἰδεῖ οὔτε οἱ ἴδιοι, πρὶν
πάνε στὴν Γερμανίαν...

Δημιουργία οίκογενειών

Μεταξύ όλων αυτών είναι και τρία βρέφη. Παιδιά Έλλήνων εργατών, που γεννήθηκαν στην Γερμανία και που έρχονται τώρα να μεγαλώσουν στην Ελλάδα. Τα δύο τα φέρνουν οι γιγαντιάδες τους. Έκληψαν στην Γερμανία, έθωήθησαν τις κόρες τους ή τις νύμφες τους τις πρώτες ημέρες έπειτα από τον τοκετό και τώρα φέρνουν το παιδί στην πατρίδα για να το μεγαλώσουν, ενώ οι γονείς θά εξακολουθήσουν εργαζόμενοι. Κάθε τόσο θα παίζουν άδεια, τότε ο ένας και τότε ο άλλος, και θά έρχονται να το επισκεφθούν, και άργότερα έχει ο Θεός. Ήμποτε, όταν τριάντα ένα άρκετά γερό κομπόδεμα, να ξαναγυρίσουν στην Ελλάδα... Το τρίτο είναι έννεα μόλις ημερών. Το φέρνουν οι ίδιοι οι γονείς του. Από το μαγειρήριο και από τραίνο. Φθάνουν μεσάνυχτα στην Θεσσαλονίκη και θέλουν να φύγουν, αν

είναι δυνατόν, την ίδια νύχτα για την Φλωρίνα, όπου θα βρούν την μητέρα του γαμπρού και θα της αφήσουν το παιδί... Μικρή και κάσιχνη ή μητέρα, ταλαιπωρημένο το παιδί και ο πατέρας έλάχιστοι γνωρίζεο από τέτοια ζητήματα και δέν έχει ιδέαν από γράμματα.

Ἡ προσφορά του στὸ περιπετειῶδες αὐτὸ ταξίδι εἶναι μιὰ πραγματικὰ σκελὴσια ἀντοχή καὶ ἀπέραστη αἰσιοδοξία...

Εὐλογία ἢ κατάρρα;

Ερωτώ τί κεραδίζουν ἡ μάλλον τί τοὺς μένει ἀπὸ τὰ μεροκινιάματα τους. Οἱ ἁπαντήσεσι ποικίλων. Ἐξαρτάται ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς δουλειᾶς, ἀπὸ τὸ ἂν μένουν σὲ μεγάλῃ ἡ μικρῇ πόλει καὶ ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς ζωῆς ποὺ κάνουν. Ἐνας ἐργατὴς μόνος του, ποὺ θέλει νὰ καλοπερνᾷ καὶ στέλνει κατὰ καὶ στὸ σπίτι του, τὰ φέρνει ἰσὰ - ἰσὰ. Διὸ σὺνίζω, ποὺ δουλεύουν καὶ οἱ διὸ καὶ ζοῦν οἰκονομικῶς, ἡμετορεῖν νὰ δάδουν κατὰ μέρος τέσσερα - πέντε χιλιάδες κατὸν μῆνα. Τὸ ὅποιον σημαίνει καμιά πενήντα-ριά χιλιάδες τὸν χρόνον καὶ σὲ δέκα χρόνια πεντακόσιες χιλιάδες, με ὅσες ἡμετορεῖ ἴσως νὰ ἀγοράσῃ ὀλόκληρο τὸ χωριὸ του...

Μιά ξεγάτριά, μέσα σὲ πέντε χρόνια, πα-
ρὰ τὸ ὅτι ἔκανε πολυέξοδη ζωὴ, ἀγοράσει ἕνα
αὐτοκίνητο, ἐνῶ ὁ μνηστήρ της ἔξαρσάλεσε
δὲ, χρειάζεται γιὰ ν' ἀγοράσῃ ἕνα σπιτάκι.
Τώρα αὐτὴ θὰ φροντίσει ἐδῶ, γιὰ νὰ ἰδῇ πῶς
ἤμπορε νὰ βγάλῃ ἀδεία γιὰ τὸ ἀμάξι της, ὥσ-
τε νὰ ἔλθῃ καὶ ὁ μνηστήρ, νὰ τὸ δουλεῖν ἔ-
στω καὶ ὥς περικοπὴ. Θ' ἀγοράσουν κ' ἕνα
σπιτάκι καὶ θὰ παντρευθοῦν. Εἶναι, ὅμως, ἀτο-
φασισμένοι νὰ ζήσουν πλεόν σπὴν Ἀθήνα...

Οἱ εἰδικοί ἄς ποῦν ὅ,τι θέλουν γιὰ τὴν με-
τανάστευσιν, ἄς ὑποδείξουν ὅτι ἀπογινωσκονται
αἱ δόξαι ἐπαροχίαι τῆς Ἑλλάδος, ὅτι θὰ ὑ-

ΧΙΟΝΙΑ έκλεισαν τὸ κέντρο τοῦ Βελιγραδίου
Εἰδικὰ ὀχήματα τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας καθα-
ρίζουν διαβάσεις γιὰ πεζοὺς καὶ αὐτοκίνητα

παύσῃ ἔλλειψις ἐργασιῶν χειρῶν, ὅταν θ' ἀνα-
πτύχῃ ἡ βιομηχανία μας, ὅτι πλτ. Γεγονός
εἶναι ὅτι πολλὰ χωρία τῆς Ἑλλάδος ἔχουν ἀπο-
τὰ ἐμβάσματα τῶν ἐργατῶν μας πού δουλεύουν
στήν Δυτικὴ Γερμανία, ὅτι δεκάδες χιλιάδες
νέων ἐγγνώρισαν καὶ ἐσυνήθισαν ἕνα κατὰ πο-
λὺ ἀνώτερον τρόπο ζωῆς καὶ ὅτι δὲν πρόκει-
ται ν' ἀφήσουν μισθοὺς πέντε καὶ ἑξή χιλιά-
δων, γιὰ νὰ γίνουν καὶ πάλι γιδοβοσχοὶ ἢ νὰ
ἐργασθοῦν ἔστω σὲ κάποιο ἐργοστάσιο, μὲ δυὸ
- τοεῖς χιλιάδες τὸν μῆνα.

Ευλογία ή κατάρα, ή μετανάστευσις είναι
ένα γεγονός που πρέπει να το ιδή κανείς όπως
έχει εις την πραγματικότητα και όχι με κριτή-
ρια δεοντολογικά...

Συνεχής βελτίωση

Βειλινγκράδι, ή «Άστρον Πόλις», όπως μεταφράζεται το όνομά του, είναι την φορά αυτή πραγματικά άστρο. Σκεπασμένο από χιόνια, με δρόμους καλυμμένους από παγωμένο χιόνι και με κύβο μετξὺν δέκα καὶ εἴκοσι βαθμῶν ὑπὸ τὸ μηδέν. Είναι, ὅμως, καλὰ ἐξοπλισμένο γιὰ νὰ ἀντιμετωπίζῃ αὐτὴν τὴν κατάστασι. Καλὴ θεάμανσις, χονδρὰ ρούχα καὶ, πρὸ πάντων, τροφὴς ἰδιαίτερως θερμαντικῆς. Ἀφθονοὶ πιπερίαι καὶ λαρεδί, ποὺ χρησιμοποιοῦνται σὲ βλασχεδὸν τὰ φαγητὰ τὸν χειμῶνα, τρέφουν καλὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν θερμαίνουν ὥστερικῶς. Μία περιποιημένη σεβυθὶ φασουλῶδα ἡμορεῖ γιὰ σὰς πειράξαι, ἂν ἔχετε εὐαίσθητο στομάχι, ἀλλὰ θὰ σὰς θρέψῃ καλὰ καὶ θὰ σὰς ζεστάνῃ. Τῆραχον ἐπίσης ἀφθονα κορέσται καὶ γαλακτοκομικὰ προϊόντα, καὶ βλα αὐτὰ ἀρκετὰ προσιτὰ ἀπὸ ἀπόψεως τιμῶν. Στοιχὸς δρόμους δὲν βοήσετε οὔτε πενταμένους, οὔτε ταλαιπωρημένους ἀνθρώπους. Τὸ ἐπίπεδον τῆς ζωῆς ἔχει καταφανῶς ἀνέλθει κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, παρὰ τὸ ὅτι τὰ οἰκονομικὰ πράγματα δὲν

ἔχουν ἐξελιχθῇ ἀκριβῶς ὅπως τὰ εἶχε προ-
 γραμματίσει τὸ καθεστώς. Ἀλλὰ ποῖο πρό-
 γραμμα εἶχει ποτὲ ἐπιτύχει ἑκατὸ τοῖς ἑκατό;

Οἱ ἄνθρωποι δουλεύουν πολὺ καὶ ἀπὸ πολὺ
πρωτὶ, ἀλλὰ κοινοῦνται κατ' ἄρχην ἐνφορί. Ἡ
νεολαία, ζωντανὰ καὶ ἀνήσυχη, ἀπασχολεῖται
πολὺ μὲ τὸν ἀθλητισμὸν, μὲ τὸ θέατρον, μὲ τὸν
κινηματογράφον καὶ μὲ τὸν χορὸν. Τὸ ταλάντον
τῶν Γιουγκοσλάβων γιὰ τὸν χορὸν εἶναι παγκο-
σμίως γνωστὸ. Ἐνῶμιζα ὅμως διὰ περικορῆ-
ται στοὺς κλασικοὺς καὶ στοὺς ἔθνικοις χοροῦς.
Εἶδα, ὡστόσο, τὴν νεολαία νὰ χορεύῃ τοιαύ-
τὰ καὶ ὁμιλοῦν διὰ τοῦτον ἄλλους ἐν συνήθησιν
τόσον ἀέρα, τόση χάρι καὶ τόση σβελέτταδα...

Τὸ καθέστως συνεχίζει τὸν δρόμο του. Εἶναι ἕνας κομμουνιστὸς ἡπίας μορφῆς, ποὺ ἀποκηρύσσει μὲ δδελνγγμία τὸν σοταλισμὸ, ποὺ προσπαθεὶ νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς, ποὺ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τοῦ τὸν παρόντα ἀνθρώπου καὶ ποὺ δὲν ἔχει μισαλλοδοξίες.

Τὰ μαγαζιά εἶναι ὁλοένα καὶ περισσοτέρου γεματὰ μεμπτοεργατά. Βεβαίως, δὲν ἔχουν καμιά σύγχυση μετὰ τὰ μαγαζιά τοῦ Μονάχου, π.χ., ἀλλὰ εὐρίσκει κανεὶς ὅτι, χρειάζεται γιὰ τὴν ζωὴν του, καὶ στὰ καταστήματα τροφίμων δὲν βλεπτεται οὐρά. "Ενα ἀνεκτὸ ἐπίπεδο ζωῆς ἔχει ἐξασφαλισθῇ, καὶ αὐτὸ βελτιοῦται συνε-
χῶς.

Τὸ τραπὶ ἀφ' οὗ ἀπὸ τοῦ ἐπιτελεσμένου μετὰ παύσης, χιόνοντο καὶ δέκα βαθμοὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου Βελιγράδι. Σὲ τριτάτη μὴ ὥρες θάβειν στῆ Νίξ. Χιόνια ὁρατὰ καὶ θερμοκρασία μηδέν. Σὲ ἄλλο τόσο διάστημα εἰσῆλθον στὰ Σκόπια. Χιόνια σχεδὸν καθόλου. Καὶ ἡ θερμοκρασία δύο-τρεις βαθμοὺς ἄνω τοῦ μηδενός. Στὴν Θεσσαλονίκην, ἡ κατάστασις ἀκόμη γλυκύτερα. Καὶ τὴν ἄλλην μέρα τοῦ πρώτου, μέσα σὲ ἀνοσιγιάτικη λιχάδα, φθάνομε στὴν Ἀθήναι...

Γ. Ν. ΔΡΟΣΟΣ

Ο ΔΟΥΝΑΒΙΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ γαλάζιος – ένα χρώμα που του απέδωσε μόνον η φαντασία των ποιητών. Όπωςδήποτε, την εποχή αυτή είναι σταχτός και παγωμένος. Μία αθέητα πολική εικόνα παρουσιάζει τελευταία στην γέφυρα του Νότι Σάντο, που βρίσκεται κοντά στο Βελιγράδ.

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΚΙ Ο ΧΡΕΩΜΕΝΟΣ ΒΑΡΩΝΟΣ ΤΗΣ

ΤΟ ΕΙΔΥΛΙΟ ΝΤΕΖΙΡΕ ΚΑΙ ΣΙΑΒΕΡΣΙΝΤ

«Οχι άλλοι από αυτούς τους Γερμανούς πρίγκιπες!» φώναξε ο βασιλιάς Γουσταύος - Άδολφος της Σουηδίας, όταν συζητιόταν η προοπτική για τον γάμο της εγγονής του. Την ίδια γνώμη είχε και η εγγονή, η 26ετής πριγκίπισσα Ντεζίρε. Πράγματι, οι φήμες συνέδεαν το δονού της με δυο «από αυτούς τους Γερμανούς πρίγκιπες» (άνηψιους του δουκάτου του Έδιμβούργου), καθώς και με άλλους βασιλιάδες και πρίγκιπες. Άλλα ο άνδρας που αγαπούσε ήταν ένας Σουηδός - ένας συνεσταλμένος νεαρός γαιοκτήμινας, ο 29ετής βαρώνος Νίκλας Σιάβερσιντ. Στά 1955 είχε κληρονομήσει ένα κτήμα 10.000 εκταρίων και τον παλιό πύργο του Κόμπεργκ, στην ωραία περιοχή της νοτιοανατολικής Σουηδίας. Είχε όκέμη 270 κεφάλια μεγάλα ζώα και πολλά άλλα υπάρχοντα. Χρυσάει όμως στο Στέμμα 100.000 λίρες από φόρους κληρονομιάς.

Ο φόρος κληρονομιάς αγέδων πόν κατέστρεψε και, έπειτα από μια σκληρή μάχη με τις εφορίες, ο βαρώνος έλαβε την άδεια να εξοφλήση το χρέος του σε 20 χρόνια. Πώς ήταν δυνατόν, λοιπόν, να ζητήσει το χέρι μιας πριγκίπισσας - ιδίως όταν η πριγκίπισσα έχει προσωπική περιουσία 10.000.000 σουηδικές κορώνες;

Η πριγκίπισσα Ντεζίρε όμως -έπειτα από μια ζωή πολλών απογοητεύσεων- κατόρθωσε να λύση το πρόβλημα.

Ανήλικα μοντέλα

Κάθε μέρα, κατά το μεσημέρι, ένα πράσινο σπόρ όυάξι στοματάει μπροστά στην Σχολή Καλών Τεχνών της Στοκχόλμης και η πριγκίπισσα ανεβαίνει, τρέχοντας τις σκάλες - ως συνήθως πάντοτε καθυστερημένη για το μάθημα.

Έδω αναιμινύεται στην ζωή της τάξεως και ζωγραφίζει γυναικεία γυμνά. Πριν από ένα αιώνα, η προ-προμάμη της, πριγκίπισσα Εύγενία, ήταν επίσης ζωγράφος, αλλά, όταν ζήτησε γυμνά μοντέλα, ο βασιλεύς είπε: «Αν είναι απόλυτως αναγκαίο να ζωγραφίζη γυμνά, ως ζωγραφίζη γυμνά παιδιά».

Και η πριγκίπισσα Εύγενία περιωρίσθηκε σε ανήλικα μοντέλα.

Οι καιροί όμως άλλαξαν και σήμερα η πριγκίπισσα Ντεζίρε μπορεί να ζωγραφίζη γυμνά - τόσο μυώδεις άνδρες, όσο και καλλιγραμμες γυναίκες. Και τούτο δεν είναι η μόνη ελευθερία που η προσδευτική σουηδική Αύλη έχει επιτρέψει στις πριγκίπισσές της (τις άγαμες αδελφές της Ντεζίρε Μαργαρίτα και Χριστίνα και στην Μπιργκίττα, σύζυγο σήμερα ενός Χαρτζόλφερν). Όλες έχουν το δικαίωμα να παντρευθούν τον άνδρα που πραγματικά αγαπούν.

Ο πρώτος έρωτας της Ντεζίρε ήταν ένας Σουηδός, ο κόμης Γκρεγκόρ Λεβενχάουπτ. Ήταν φίλοι από παιδιά και όταν έγινε εικός χρόνων αποφάσισε να τον παντρευθή. Άλλά στα χειμερινά σπόρ έσπασε ένα «οκί - λίφτ» και ο κόμης σκοτώθηκε. Χρειάστηκε να περάσουν μερικά χρόνια για να αναλάβη από το πλήγμα η Ντεζίρε.

Για να παρηγορηθή, έλαβε πολλές προσκλήσεις για διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις και εκδρομές. Μερικές από αυτές προέρχονταν από το κτήμα του Σιάβερσιντ. Και ήταν φυσικό να έρωτευθή η πριγκίπισσα τον Σιάβερσιντ. Όχι μόνο της θυμίζει τον Γκρεγκόρ Λεβενχάουπτ, αλλά ήταν και ο καλύτερος φίλος του κόμης. Της φαινόταν σαν μια ανάσταση της χαμένης αγάπης της και, έπειτα από πολυετή φιλία, ένοιωσαν ο ένας για τον άλλο μια στενότερη έλξη.

ΜΙΑ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗ χειραψία αποκαλύπτει την τρυφερότητα του συνεσταλμένου βαρώνου Νίκλας. Η πριγκίπισσα Ντεζίρε έφθασε στον πύργο του αγαπημένου της, για να σχηματίση καλύτερα τις ιδέες ανακαινίσεως, που είναι αποφασισμένη να εφαρμόση μετά τον γάμο τους.

Ο βαρώνος όμως έδλεπε διαρκώς μπροστά του αυτό το εμπόδιο - τα δαριά χρέη του. «Πώς μπορώ να όνειρευθώ ότι θα πάρω γυναίκα μου μια πριγκίπισσα, έλεγε στους φίλους του, έχω πού χρωστάω στο Στέμμα τόσα λεπτά».

Συχνά μιλούσε στην Ντεζίρε περί γάμου, αλλά στην γενικότητα του θέματος. Και πάντοτε απέφευγε να κάνει άμεσα την πρότασή του. Ήφερε τόσο προσεκτική θα ήταν η βασιλική οικογένεια και δεν ήθελε να πη το πικρό ποτήρι της άρνήσεως.

Άπελπισμένη, η πριγκίπισσα ώμολόγησε τον καημό της στην μητέρα της και η πριγκίπισσα Σίβυλλα, με την σειρά της, τα έλεπε στον βασιλιά.

Ο βασιλιάς επέδειξε μια εκπληκτική κατανόηση. Δεν θεωρούσε αντίθετα από τον βαρώνο - το χρέος σαν ανυπέρβλητο εμπόδιο. Έτσι, η πριγκίπισσα Σίβυλλα έλεπε στην Ντεζίρε: «Λοιπόν, πρέπει να τον κάνης να καταλάβη ότι θα μάς εύχαριστούσε αυτός ο γάμος».

Επανελημμένα η Ντεζίρε έθιξε το ζήτημα. Ο Νίκλας όμως ήταν πολύ συνεσταλμένος. Τέλος, η Ντεζίρε έχασε την ύπομνη της και έλεπε: «Μια άλλη φορά αναγκάσθηκα να σου ζητήσω να με καλέσης σ' ένα πάρτυ, τώρα νομίζω πως είμαι αναγκασμένη να σου ζητήσω να με παντρευθής». Ο Νίκλας νόμιζε πως όνειρευόταν, αλλά άποκρίθηκε: «Φυσικά, αγάπη μου, τίποτε δεν έπιθυμώ περισσότερο από το να σε παντρευθώ».

Και έτσι, έπιτέλους, άρραβωνιάσθηκαν, λίγο πριν από τα Χριστούγεννα. Ο Νίκλας έδωσε στην πριγκίπισσα ένα δακτυλίδι από πλατίνα με δυο διαμάντια. Κι ο βασιλιάς ανήγειρε ότι και μετά τον γάμο της η Ντεζίρε θα εξακολουθήση να καλείται «πριγκίπισσα», μολονότι ο μνηστήρας της δεν είναι από βασιλική γενιά.

Θά αναλάβη τα ήνια

Μολαταύτα, ο δρόμος δεν έχει ακόμη εξομαλυνθή. Ο Νίκλας πρέπει να άγωνισθή ακόμη σκληρά για να βελτιώση το κτήμα του, με τα έρειπωμένα σπίτια, τα άπρηχαιωμένα μηχανήματα και τους άκαλλιέργητους άγρους. Έχει έπιτύχει άρκετά μέχρι σήμερα, συγκεντρώνοντας τις προσπάθειές του στην βελτίωση της γαλακτοκομίας. Τώρα παράγει 300.000 λίτρες γάλα τον χρόνο.

Ο πύργος του Κόμπεργκ, με τα 30 δωμάτιά του, περιμένει τις φροντίδες της Ντεζίρε, που θα ξαναεπιπλώση τις παλιές αίθουσες και θα έκσυχνονίση τους βοηθητικούς χώρους.

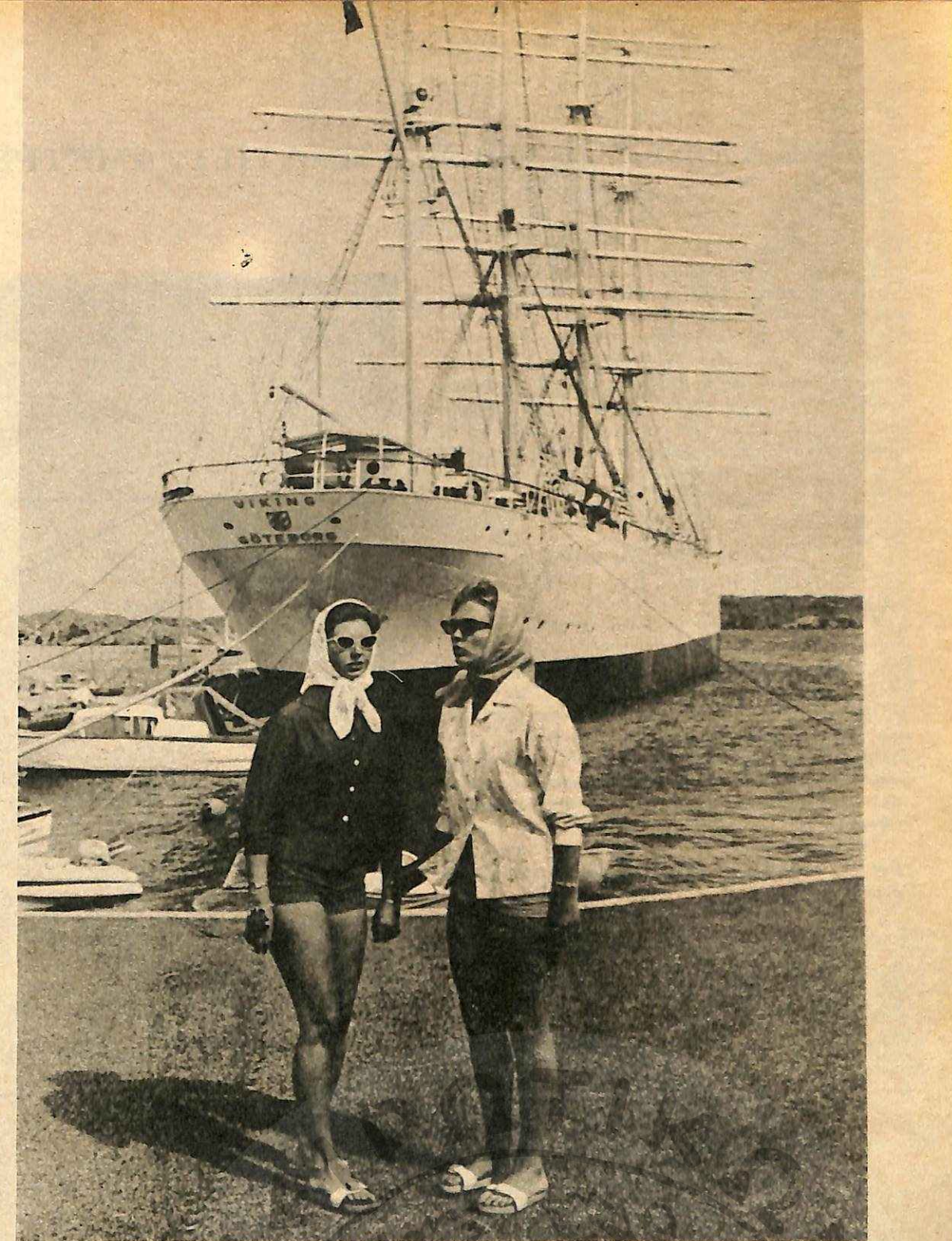
Όστόσο, δεν λείπουν από εκεί οι θησαυροί: Μια βιβλιοθήκη με 50.000 τόμους, 799 πολύτιμα κομμάτια κινέζικες πορσελλάνες -ή μεγαλύτερη συλλογή του είδους στην Σουηδία- και οικογενειακοί πίνακες του 18ου αιώνας.

Μετά τον γάμο, που θα γίνη στις 5 'Ιουνίου, η Ντεζίρε θα αναλάβη τα ήνια στο Κόμπεργκ. Η μητέρα του βαρώνου θα μετακομίση.

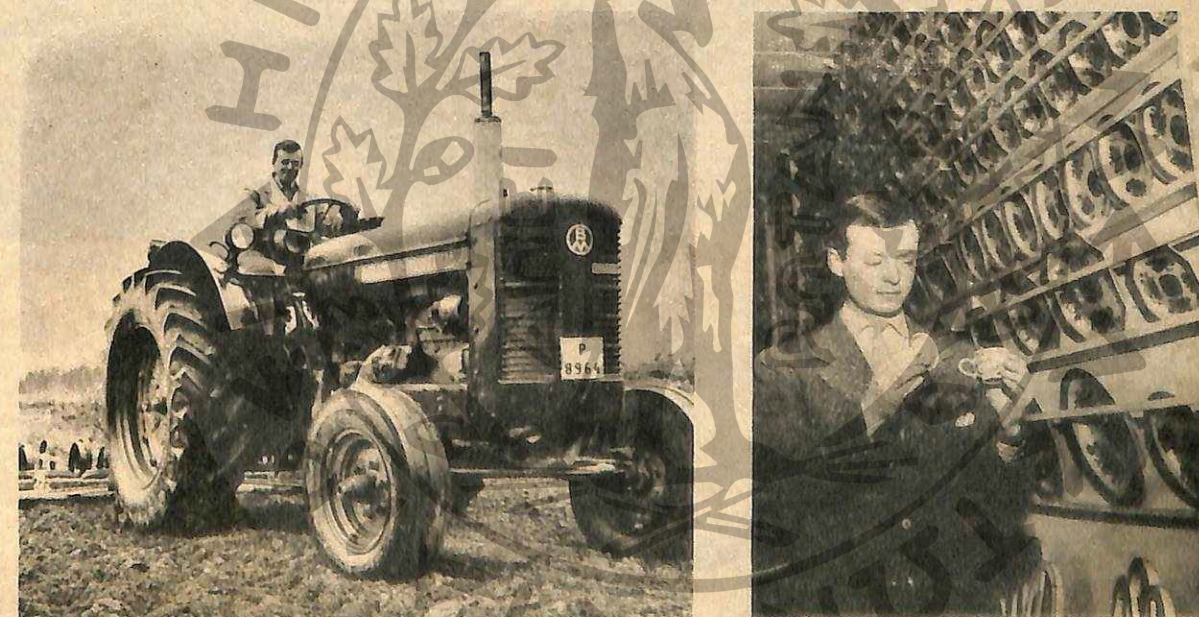
Ο Νίκλας έχει ένα συνηθισμένο «Φολξβάγκεν» του 1960 και μια μικρή παλιά ασκευή τηλεόρασης στο σαλόνι του. Η πριγκίπισσα όμως έχει ένα σωρό ιδέες για να βελτιώση το Κόμπεργκ.

Μιά από τις ιδέες της -η άνοιξη καφετερία στον πύργο- άπερίφηθη από την Αύλη, ως «άσυμβίβαστη». Η πριγκίπισσα όμως αγαπάει τον Νίκλας και είναι αποφασισμένη να κάνει ό,τι μπορεί γι' αυτόν και για το Κόμπεργκ.

ΣΑΝ ΓΝΗΣΙΟ παιδί της γης, ο βαρώνος δεν διστάζει να οδηγήση ι-διοχείρως ένα από τα τρακτέρ του στην καλλιέργεια. Παρά την οικονομική στενότητα και τα φορολογικά χρέη, έχει την πλουσιώτερη (έκρο δεξιά) συλλογή από κινέζικες πορσελλάνες σ' όλόκληρη την Σουηδία.

ΟΙ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΕΣ ΜΠΙΡΓΚΙΤΤΑ (ΔΕΞΙΑ) ΚΑΙ ΝΤΕΖΙΡΕ ΔΙΑΛΕΞΑΝ ΑΝΔΡΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΟΥΣΑΝ
(Φωτ. London Express)

Η ΑΦΡΙΚΗ προσφέρει άφθονες εμπνεύσεις για την μεταμφίεση. Κάποιες στιγμές ο έπισκέπτης φαντάζεται πώς βρίσκεται στην καρδιά της ζούγκλας και όχι στην καρδιά μιας μεγαλοπόλεως (δεξιά). Δεν υπάρχει ζήτημα ηλικίας ή καλλονής. Η χορευτική παράταξη (κάτω) σχηματίζεται φύρδην - μίγδην. Σαγηνευτικά νυμφίδια συμπεριφέρονται μέ... «κλάσεις» της δευτέρας και συχνά της τρίτης σειράς εφεδρείας.

ΤΟ ΚΕΦΙ ΣΥΧΝΑ ΕΠΙΒΙΒΑΖΕΤΑΙ ΤΡΟΧΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΤΑΙ ΑΚΑΘΕΚΤΟ

Δέκα νεκροί, 500 τραυματίες, όμητροι οι συλληφθέντες! Αυτός είναι ο τρομακτικός έπιλογος του έφεταινου Καρναβαλιού στο Ρίο. Ένα άπαισιόδοξο ύστερόγραφο, που όμως δεν θα έπηρεάσει καθόλου την μελλοντική επιβίωσή του. Γιατί αυτά κάθε χρόνο συνέβαιναν και κάθε χρόνο θα συμβαίνουν. Πάντοτε θα υπάρχουν τα έλματα της σύγχρονης διονυσιακής λατρείας στο Ρίο.

Ποτέ άλλοτε το έμαστικό ξεφάντωμα δεν είχε φθάσει σε τέτοιο βαθμό φρενιτιδίας, όπως έφ'ετος. Τόσο που η άστυνυχία αντιμετώπισε κατάργησή της, αλλά προεκήλη τέτοια αντίδραση, ώστε να μη ξαναγίνη τέτοια συζήτηση. Γιατί το Καρναβάλι στο Ρίο δεν είναι μόνον ένα έθιμο, ένα γραφικό έθιμο, αλλά και μια άστειρευτη πηγή προσελκύσεως τουριστών. Στο Ρίο, έλλωστε, υποστηρίζουν ότι το κέφι δεν είναι πραγματικό, αν δεν φθάσει ως τις άκρότητες. Και το Καρναβάλι αυτό είχε πάντοτε πραγματικό κέφι.

ORLANE
PARIS

dans les
Produits de Beauté

CRÈME ASTRALE

Τονωτική κρέμα διὰ ξηρά δέρματα, άπαραίτητη τροφή κάθε έπιδερμίδας.

CRÈME A L' ORANGE (κρέμα πορτοκαλιού)

Είναι μια κρέμα τροφή της ημέρας που τονώνει και προφυλάσσει τó δέμα άπ' όλες τις μεταβολές του καιρού.

CRÈME HYDRATANTE

Είναι η τελευταία λέξη της έπιστήμης για ξηρά, άφυδατωμένα δέρματα.

LACTA CRÈME

Γαλάκτωμα ειδικώς για κουρασμένα και στεγνά δέρματα. Έπιστημονικό γαλάκτωμα άναπλαστικό. Ιστών και κυττάρων με θαδεία έπίδρασι.

ROUGE A LÈVRES

Στους πιο μοντέρνους και κλασικούς χρωματισμούς. Είναι αντιαλλεργικά, δεν αλλάζουν τó χρωματισμό έπάνω στα χείλη και ταυτόχρονα τονώνουν τόν λεπτό έστό των χειλιών.

ORLANE

Για κάθε ηλικία, για κάθε περίπτωση

„White Label”
IS THE SCOTCH

IT
NEVER
VARIES

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ "ΒΑΡΒΕΚΟ", Ε.Π.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ — ΕΡΜΟΥ 44 — ΤΗΛ. 225-197, 226-566

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Τηλέφ. 882-974 - ΑΘΗΝΑΙ

Όταν η Αθήνα ήταν

μια μικρή πόλη

και η Αποκρηά

ένα μεγάλο γεγονός

ΤΟΥ Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΚΟΥΖΕ

Η λέξη 'Αποκρηά φέρνει στους άσπρομάλληδες 'Αθηναίους ερίγη νοσταλγίας αλησμόνητων ημερών και ξαναζωντανεύει, για λίγο, μια έντονη συγκίνηση που ζούσαν άλλοτε οι κάτοικοι της πρωτεύουσας τρεις εβδομάδες κάθε χρόνο και λαχταρούσαν με προσδοκία κατά τις υπόλοιπες σαράντα εννέα. Τότε οι νέοι και οι νέες δέν είχαν την ανεξαρτησία και την εύκολία να βλέπονται, όπως σήμερα, που έξη κινήσεις του δακτύλου σε φέρνουν σε άμεση τηλεφωνική επαφή με το αντίκειμενο των σκέψεών σου, και ένα μνίσιο στην Γλυφάδα, συνηθέστατο γεγονός σήμερα, σου παρουσιάζει την νέα των όνειρων σου όπως περίπου την έπλασε ο Θεός. 'Η επικοινωνία ανάμεσα στους νέους ήταν πολύ δύσκολη και η εύκαιρία να αλλάξει κανείς μερικές διαστικές κουβέντες, την ώρα μιας πόλκας ή ενός βάλε, περιοριζόταν, τις περισσότερες φορές, στην ολιγόμηρη περίοδο των χορών και των δεξιώσεων, που δίνονταν τις τρεις εβδομάδες της 'Αποκρηάς. Τότε γεννιόνταν και τα διάφορα ειδύλλια, τα οποία, όμως, ως επί το πλείστον, είχαν σαν επισφράγισμά τους έναν εύτυχισμένο γάμο...

του ο Καρνάβαλος. Τα μπαλκόνια των σπιτιών στους κεντρικούς δρόμους είναι στολισμένα με κίλμια και χρώμα κ' έχουν γεμίσει από άραιο κόσμο. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει μεγάλη παρέλαση αρμάτων, με διάφορες παραστάσεις σατιρικές ή καλλιτεχνικές, ανθεπάλμο και έμλους μεταμφιεσμένων τραγουδιστών και άλλων. Για το καλύτερο όραμα έχει αελοθετηθί ένα αρκετά μεγάλο χρηματικό βραβείο - χίλιες δραχμές, ποσό σημαντικό για την εποχή εκείνη, με το οποίο μπορούσες να αγοράσεις ένα οικόπεδο στην αρχή της καινούργιας λεωφόρου Συγγρού ή, μετά τον «Ευαγγελισμό», στην λεωφόρο Κηφισίας...

Στην πλατεία του Συντάγματος στήνονται τα πολυτελή θεαρεία για την Βασιλική Οικογένεια, τους επισήμους και την έλλανόδο επιτροπή. Την παρέλαση ανοίγουν μερικοί 'πτερότοι σαλπικιστάι. 'Ακολουθούν έφιπποι, ντυμένοι με φανταχτερές στολές 'ιπποτών, ένας μεγάλος αριθμός παιδιών, με φορεσιές 'πτερότου, με μαύρα και κόκκινα ατλάζια, που κρατούν ροκάνες, σφουρί-

χτρες, καραμούζες, κάνοντας σωστό παιδαγωγικό, και τέλος τα άρματα.

Στο πρώτο όραμα μια χορωδία τραγουδά ειδικώς γραμμένα τραγούδια για την παρέλαση. 'Επειτα ακολουθεί άλλο με την πρώτη αθηναϊκή μαντελιά του Νίκου Λάδδα και τρίτο, κατά σειρά το όραμα του Καρνάβαλου, πολυτελές, με ένα είδος επίχρυσου θρόνου, που το σέρνουν έξη άλογα. Το όραμα έχει δυο όρέφους, από τους οποίους ο πρώτος φιλοξενεί τους ακόλουθους του βασιλιά του γέλιου και της χαράς, που ρίχνουν, στο πέρασμά τους, κομψά κι άγνη στους υπηκόους του. Στον επάνω όρεφο, ο βασιλιάς του Καρνάβαλου με τους υπασπιστάς του, που φορούν ιδιόρρυθμες στολές, με γυμνά δίση. Τελευταία φθάνουν τα σατιρικά όρματα, που σκορπίζουν άφθονο το γέλιο. 'Ο κόσμος ραίνει με κομψά 'τ' άρματα, και ιδιαίτερα εκείνα που αξίζουν περισσότερο. Μπροστά στην εξέδρα της έλλανόδο επιτροπής, ένας κήρυκας προσφωνεί τον Καρνάβαλο, με στίχους του Νίκου Λάδδαρη:

ΑΠΟΚΡΗΣ 1906. Στο βασιλικό θεαρείο, της πλατείας Συντάγματος, διακρίνονται, από τα αριστερά: 'Ο τότε Διάδοχος Κωνσταντίνος, ο Βασίλειος Γεώργιος Α', ο πρίγκιπ 'Ανδρέας και οι δυο νεαροί υιοί του Διαδόχου, πρίγκιπες Γεώργιος και 'Αλέξανδρος. Στο παραπλεύρως θεαρείο, της έλλανόδο επιτροπής του Κομιτάτου, διακρίνονται ο 'Αλέκος Κασσαβέτης, που ήταν γραμματέας του Κομιτάτου, και η σύζυγός του

Η μικρή τότε πόλη των πρώτων ετών του αιώνα μας πρόσφερε κάθε χρόνο τις 'Αποκρηές, όπως το νεαρό κορίτσι των πρώτων του χορού. Μια έπιτροπή έορτών, το λεγόμενο Κομιτάτο, με επικεφαλής τον αείμνηστο καλλιτέχνη πρίγκιπα Νικόλαο και τον αλησμόνητο δίδμοχο 'Αθηναίων Σπύρο Μερκούρη και μέλη των τότε διοική της 'Εθνικής Τραπέζης Στέφανο Στράιτ, τον γενικό διευθυντή της Τραπέζης 'Αθηνών 'Ιωάννη Πεσματζόγλου, τον πρόεδρο της 'Αθηναϊκής Λέσχης Λελέ Σούτσο, τον πρόεδρο της άλλοτε τόσο γνωστής Μουσικής 'Εταιρίας Γεώργιο Σκουζέ, τον πρόεδρο της 'Εταιρίας Θεατρικών Συγγραφέων Νίκο Λάσκαρη και άλλα γνωστά μέλη της τότε αθηναϊκής κοινωνίας, ώργωναν τις έορτές του Καρνάβαλου, με παρελάσεις αρμάτων και μασκαράδων κατά τις δυο τελευταίες Κυριακές και με χαρτοπολέμους και ανθεπολέμους, με τραγούδια και, από παιδάς, πλούσια βραβεία. Τί έγιναν, όμως, όλα αυτά;

Είναι αλήθεια πως τα τελευταία χρόνια γίνονται μερικές προσπάθειες, με την ένισχυση μάλιστα του τουρισμού, για το ξαναζωντανέμα του παλιού Καρνάβαλου. Τίποτε όμως δεν μπορεί να μάς ξαναφέρει την ατμόσφαιρα της παλιάς 'Αποκρηάς, γιατί έλειψε το κέφι και, κυρίως, χάσαν οι άδοχοντικές φυσιογνωμίες, που έδιναν αφοσιωμένους τον ευγενικό τόνο στις διάφορες εκδηλώσεις, σκερπώντας παντού το χοήμα, το γέλιο και την χαρά.

Προσκαλώ, λοιπόν, τους αναγνώστες μας στην μακρινή εκείνη εποχή του γλεντιού, για να δούν από κοντά την Α.Μ. τον Καρνάβαλο του 1900... με την ακολουθία του, κ' έτσι να μπορέσουν να συγκρίνουν τις δυο εποχές...

Κυριακή της 'Αποκρηάς. Πρωί - πρωί, κομμάτια είκοσσιιά έφιπποι, μεταμφιεσμένοι σε 'πτερότους και κρατώντας σάλπιγγες, ανήγγελλαν σε όλους τους 'Αθηναίους ότι το άπόγευμα θα έκανε την παρέλασή

« JE REVIENS »

un parfum

qui

badine

avec

l'amour

WORTH

et toute sa ligne parfumée
Extrait - Parfum de Toilette - Eau de Toilette - Eau de Cologne - Etc.

ΑΠΟΚΡΗΣ...

«Μέσα στη χώρα μας εδώ την κλασική, Καρνάβαλ, στών μασκαράδων τη φωλιά τουτέστι που έμπηκες, μὴν προχωρή, για μιά στιγμή τὸ γλέντι σου ἀνάβαλε, γιατί, κι ἂν εἶσαι μασκαράς, τὸ μάστορή σου ἔρθηκε!».

«Ένας κήρυκας, ἀπὸ τὴν συνοδεία τοῦ Καρνάβαλου ἀπαντᾷ με στίχους τοῦ Πολύβιου Δημητρακόπουλου:

«Ὅτι εἴμεθα μασκαράδες καὶ κοθῶνα

νὰ μοῦ τὸ πῆτε ἦταν περιττό.

Σὰς ἐξέρω ἀπὸ τὰ παλιά σας χρόνια, γιὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ σὰς χαιρετῶ!».

Μετά τὴν δράβευση τῶν ἀρωμάτων, τὸ πλῆθος ἀραίωσε καὶ τὰ γλέντια συνεχίζονταν στὰ σπίτια, στὰ δυὸ μεγάλα ξενοδοχεῖα τῆς πλατείας Συντάγματος καὶ στὶς μπουαρίες τῆς πλατείας Ὀμονοίας.

Γύριζαν καὶ τότε στοὺς δρόμους δ-άφωρα θρυβώδη συγκροτήματα, κάπως πρωτογενὴ βεβαίως, πού σκόρπιζαν ὄπως ἄφθονο γέλιο, δ-άπως τὸ γαϊτανάκι, ἡ γκαυήλα, ὁ ξυλοπέδαρος καὶ τὰ ρόπαλα, πού σήμερα χάθηκαν. Ἡ γκαυήλα, μὲ τὰ ἰδιόρρυθμα περὶ τῆς, ἦταν ὁ τρέμος τῶν παιδιῶν καὶ τῶν γυναικῶν στὶς λαϊκὲς συνοικίες. Ὁ πιὸ ξοικιστὸς γκαμπλιέρης τῆς παλιάς Ἀθήνας ἦταν ὁ ἐνδιαστὸς γιὰ τὴν τέχνη του Βαγγελάρας, ἀπὸ τὴν γειτονιά τοῦ Θησείου.

Πλούσια σὲ πνεῦμα ἦταν τὰ ἄρματα τοῦ Πασχάλι καὶ τοῦ Θεοδοσίου. Ὁ κουκλο-βίαιος τοῦ Πασχάλι στή-νταν συνήθως σ' ἓνα σταυροδρέμι. Ὁ κόσμος σπαρκαλοῦσε μὲ γέ-λια τὸν καυὰ τοῦ Φασουλῆ καὶ τοῦ Περικλέτου, πού κατέλγε πάντα σὲ ξύλο. «Φασουλῆς καὶ Περικλέτος, ὁ καβένος νέτος σκέτος», ὅπως ἔλεγε στὸν «Ρωμῆ» τοῦ ὁ ἀείμνηστος Γε-ώργιος Σούρης.

Πολλὲς προτιμήσεις συγκέντρωνε καὶ τὸ ἄρμα τοῦ Θεοδοσίου, πού τὸ ἔφερε ἓνα ἄδύνατο ἄλογο, ὁ «Πή-γασος»! Πάνω στὸ ἄρμα του, ὁ Ποιητὴς τοῦ Κάροου, φορώντας ἓνα ψηλὸ μαῦρο μουσαμαδένιο καπέλλο σὰν φουγάρο καὶ μιά ξασπρισμένη βελόδα, ἀπήγγελλε αὐτοσχέδιους στίχους, σὰν τοὺς παρακάτω:

«Χαίρετε, κυρίες Ἀθηναῖες καὶ κύ-ριοι Ἀθηναῖοι,
πού εἰσθε διαρκῶς νέοι!
Κι αὐτὸ τὸ χρωστάτε στὸ ξύρισμα καὶ στοῦ παλιοῦ σακκακιῦ σας τὸ γύρισμα!
Τὴν ὕγεια σας τὴν χρωστάτε στὸν ἡ-λιο,
πού σὰ χρυσάφι ἀστράφτει,
τὸ δὲ παλτό σας τὸ χρωστάτε στὸ ράφτη!...».

Κάποτε, πάλι, ὁ Θεοδοσίος παρί-στανε τὸν πρύτανη τοῦ πανεπιστη-μίου μὲ τοὺς φοιτητάς. Ἀλλὰ τί ἐκπληξή! Ἀπὸ τὴν μιά μεριά τῆς δῆθεν πόρτας τοῦ πανεπιστημίου ἐμ-παζε κούτσουρα καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἐβγαζε τούβλα!

Τὰ ρόπαλα ἦταν νούμερα ἀπὸ δι-αλυμένα ἱπποδρόμια, ἀκροβάται, ἰ-σορροπισταί, ταχυδακτυλουργοὶ καὶ λοιποὶ, πού ἀπλώναν κάτω τὸ χαλί κι ἄρχιζαν ἀνενόχλητοι τὶς ἐπιχει-ρήσεις τους στὶς μεγαλύτερες πλα-τείες, ὅπως τοῦ ἄλλοτε Δημοτικοῦ Θεάτρου, καὶ στὴν φαρδιά γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνῃ δὸ Κοραή.

Η ἐνδοξότερη καὶ ὠραιότερη περίοδος πού ἔζησε ἡ Ἑλ-λάδα, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ πού ἔγινε ἐλευθέρο κράτος, ἦ-ταν τὰ ἔτη 1913 - 14. Ὅσοι εὐτύ-χησαν νὰ ζήσουν καὶ νὰ ἀπολαύσουν τὴν ἀλησμόνητη αὐτὴ ἐποχὴ, ἀσφα-λῶς δὴ τὴν θυμούνται πάντα μὲ ἐ-ξαιρετικὴ συγκίνηση καὶ ὑπερηφά-νεια, ὅπως θυμᾶται καθεὺς τὰ νι-αῖα του. Γιατί, νικητὰί σὲ δυὸ ἐν-δόξους πολέμους, ἐνωμένοι καὶ ἀγα-πόμενοι, μὲ τὸν λατρετὸ μας Βα-σιλέα καὶ τὸν μεγάλο μας κυβερνή-τη, εἴχαμε δοξάσει τὰ ἑλληνικὰ δ-ίπλα, διπλοῦσαν τὴν ἑλλάδα σὲ ἑκτασὴ καὶ τριπλασιάζει τὸν ἀριεμὸ τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων.

Μετά τὴν ὑπογραφὴ τῆς συνθή-κης τοῦ Βουκουρεστίου, ὅλοι οἱ Ἑλ-ληνές, καὶ ἰδιαίτερα οἱ κάτω:οι τῆς πρωτευούσης, ἐνοιώσαν μίαν ἀκατά-σχετη ἐπιθυμία νὰ ζήσουν τὴν χαρά τους διασκεδάοντας. Γι' αὐτὸ οἱ Ἀπόκριες τοῦ 1914 ἄφησαν ἐποχὴ στὰ χρονικά τῆς Ἀθήνας. Ἐκείνο τὸν καιρὸ «ντάνσιγκ», «καμπάρ» καὶ κοσμικὲς ταβέρνες δὲν ὑπῆρχαν. Ἐδίδοντο δυὸ μεγάλοι χοροί: Ὁ ἑ-νας τοῦ «Παρνασσού», ὑπὲρ τῆς Σχολῆς τῶν Ἀνδρῶν Παίδων, καὶ ὁ ἄλλος τῆς «Σωτηρίας», ὑπὲρ τῶν ὁ-σενῶν τῆς, πού τὸν διοργάνωνε ἡ κυρία Σλῆμαν, πρῶτα στὶς αἰθου-σες τῆς Μουσικῆς Ἑταιρίας, στὴν πλατεία Κολοκοτρώνη, καὶ ἄργότε-ρα στὶς αἰθουσες τῆς παλαιᾶς «Με-γολῆς Βρετανίας».

Οἱ παλιὲς καὶ γνωστὲς ἀθηναῖκ-ες οἰκογένειες καὶ οἱ ξένες πρεσβεῖες παράγγιναν ποῖος θὰ πρωτοδισ-γαλῶση χοροεσπερίδες καὶ ἐορτές, οἱ ὁποῖες ἔμειναν ἀλησμόνητες γιὰ τὴν πολυτέλεια, τὴν λεπτότητα καὶ τὸ γούστο, πού πλούσια ἔλαμπε σ' αὐτές. Τὸ ὠραῖο πνεῦμα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀδελφοσύνης, πού κυριαρ-χόσε στὴν Ἑλλάδα, ἔδινε τὸν καρ-πό του. Ὅλοι οἱ παλιοὶ θυμοῦνται τὴν ἄλλοτε ἀγγλικὴ πρεσβεῖα, στὴν πλατεία Κλαυθμώνος. Ἦταν ἔργο τους, ἓνα ἀπὸ τὰ παλαιότερα στολι-δια τῆς Ἀθήνας, παγκρατικὸ κρι-ψοτέχνημα ἀπὸ ἀρχιτεκτονικὴ ἀπο-τοῦ κατεδαφιστοῦ. Στὴν πρόσοψη εἰ-χε μιά ὠραία μαρμαρίνη διπλῇ, σκα-λιστὴ σκάλα, πού ὡδεγοῦσε ἀπὸ τὸ πρῶτο στὸ δεύτερο πάτωμα, ὅπου ἦταν οἱ αἰθουσες τῆς ὑποδοχῆς. Στὸ ἐπάνω πλατὺ κεφαλόσκαλο ὑποδεχό-ταν πάντα τοὺς καλεσμένους τοῦ ὁ πρέσβης τῆς Ἀγγλίας, σὲρ Φράνσις Ἑλλιοτ. Ἦσως οἱ δυὸ ἀνύπανδρες θυγατέρες τοῦ Ἀγγλοῦ πρεσβετοῦ, πού ἀγαποῦσαν τὸν χορὸ, καὶ πιὸ πολὺ ἡ μικρότερη, ἡ δεσποινὶς Μπι-ζού, νὰ συνέτειναν στὶς συχνὲς αὐ-τὲς δεξιώσεις τῆς ἀγγλικῆς πρε-σβεῖας.

Τέσσερις νέοι ἀνθυπασπιστὰι - «Les quatre armes et freres d' armes», ὅπως τοὺς ἔλεγε ὁ «Ἀγγλος διπλω-μάτης»- ἦταν πάντα καλεσμένοι σ' αὐτοὺς. Οἱ δυὸ ἀδελφοὶ Σταθάτοι, Ἀντώνης καὶ Πέτρος, ὁ μακαρίτης Ἀντρέας Ζυγομαλάς καὶ ὁ γράφων. Γεμάτοι ζωὴ καὶ νιάτα, περνοῦσαν γιὰ καλοὶ χορευταὶ καὶ ἀντιπροσώ-πευαν, κατὰ περίεργη σύμπτωση, τὰ τέσσερα τότε μάχιμα ὅπλα τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ: Δηλαδή, οἱ ἀ-δελφοὶ Σταθάτοι τὸ μηχανικὸ καὶ τὸ ἱππικὸ, ὁ Ζυγομαλάς τὸ πυροβο-λικὸ καὶ ὁ γράφων τὸ πεζικὸ -τὴν βασίλισσα τῶν ὀπλων, καθὼς τοὺς ἔ-λεγε πειραχτικά, ἀλλὰ καὶ δίκαια. Τὶς δεξιώσεις τῆς ἀγγλικῆς πρε-σβεῖας τιμοῦσαν πάντοτε καὶ ὁ ἀλη-σμόνητος Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μὲ τὴν Βασίλισσα Σοφία.

Α λησμόνητες ἐπίσης ἔμειναν καὶ οἱ δεξιώσεις τοῦ Ρώσου πρεσβετοῦ καὶ πᾶμπλουτου πρίγκιπος Ἑλὶμ Ντεμίντωφ, στὴν πρεσβεῖα τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Τὴν ἐπιτυχία καὶ τὴν ζωηρότητα τοῦ χοροῦ ἐξασφάλιζε καὶ ἡ παρουσία πολλῶν χαριτωμέ-νων Ἀγγλίδων τῆς πρώτης ἀγγλι-κῆς ναυτικῆς ἀπαστελῆς, ὑπὸ τὸν ναύαρχο Κάο, ἀλλὰ καὶ Ἑλληνίδων, ὅπως τῆς χαριτωμένης κυρίας Ρεγ-γίνας Βλαστοῦ, πού μὲ τὸν ἐξάδελφο τοῦ γράφοντος Γεώργιο Ἀλεξάνδρου Σκουζέ εἶχαν δώσει ἓνα πολὺ ὠραῖο νούμερο, μὲ τὸν καινούργιο τότε χο-ρὸ τῶν ἀπάχιδων! Δεύτερος παρά-γων τοῦ ἐξαιρετικοῦ κεφιοῦ πού ἐ-πικρατοῦσε ἦταν ὁ πάντοτε ἀφθονος καμπανίτης καὶ τὸ δωμάτιο - μπάρ, πού τότε πρωτοεμφανίζονταν σὲ χο-ρούς. Δυὸ Γιώργηδες (Βάσσος καὶ Σακελλαρίδης) τὸ κινούσαν θαυμά-σια ὡς ὑπάρχον. Τὰ χρόνια πού πέ-ρρασαν μετέβαλαν -φεύ- τοὺς δυὸ μπάρμεν, καθὼς καὶ τοὺς δυὸ ἄ-ξιους βοηθοὺς τους Ντιντὶμ καὶ Ἀ-λεκάκι (Διμήτρη Σακελλαρίδη καὶ Ἀλέκο Δελιγεωργή), σὲ μακαρίτες, ἀλλὰ οἱ Ἀθηναῖοι τῆς ἐποχῆς, καὶ ἰδιαίτερα ἔσοι ἐγεύθησαν τὰ κο-κτέιλς τους, θὰ τοὺς θυμούνται πάν-τα ζωηρότατα. Ἀκόμη ἔπρεπε ὅλοι οἱ καλεσμένοι πού, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Βασίλισσα, ἦταν τὸ ὅλον πνεῦμα (ἐξ οὗ καὶ ἡ ἐκ-φραση «φιφτιτού»), νὰ συνεισφέρουν κάτι γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς βραδυᾶς, εἴτε παίρνοντας μέρος σὲ διάφορα «ταμπλά διδάντ», εἴτε ἀπαγγέλλον-τας, ἀπὸ τὴν πρόχειρα κατασκευα-σμένη, ἀλλὰ κομψότατη μικρὴ σκη-νὴ, διαφόρους μονολόγους, μὲ διευ-θυντὴ σκηνῆς τὸν πρίγκιπα Νικόλαο. Στὸν γράφοντα ἔλαχε ὁ κλῆρος νὰ πῇ, ντυμένος εὐζώνος, τὸ γνωστότα-το τραγουδάκι τῶν Παναθηναίων τοῦ 1913, τὸ «Εὐζωνάκι». Ποτὲ δὲν θὰ βεχάση τὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ τὰ χειροκροτήματα πού ἀπέσπασε, ὁ-ταν, μετὰ τὰ γνωστὰ τετράστιχα τῆς φουστανέλλας, τοῦ τσαρουχιοῦ καὶ τῆς φούντας, πρόσθεσε x' ἓνα τετράστιχο δικῆς του κατασκευῆς:

«Μὲ τοῦτον δὴ τὸν Βασιλιά,
πού τὸν ζηλεύουν ὅλοι,
θὰ μποῦμε στὴν Ἀγία Σοφία,
θὰ πάρουμε τὴν Πόλη!...».

Στὸν δεύτερο στίχο κοίταξε τοὺς πρεσβετοὺς τῆς Ἱταλίας καὶ τῆς Ρωσίας, Μπασδάοι καὶ Ντεμίντωφ, πού ἴσως νὰ μὴν τοὺς καλοᾶρεσε ἡ συνέχεια. Ὅπως δὴ ποτε, ὁ Βασιλεὺς εὐχαριστήθηκε καὶ τὸν χειροκρότη-σε θερμὰ.

Μερικὰ χρόνια ἀργότερα, ὅταν ἐ-κτίσθη ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστη-μίου πτέρυγα τοῦ ξενοδοχείου τῆς «Μεγάλῃς Βρετανίας» καὶ ἐγκαταστά-θηκε ἡ γνωστὴ μεγαλοπρεπὴς αἰ-θουσα τῶν δεξιῶσεων, τὸ 1925, οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς μεγάλους χο-ρούς καὶ ἐορτασμοὺς ἐδίδοντο κατὰ προτίμηση στὸ πολυτελὲς αὐτὸ ξε-νοδοχεῖο.

Γιὰ τὴν σημερινὴ νεολαία, δυστυ-χῶς, ἡ Ἀποκρὴ ἔχει χάσει τὴν ἀ-ξία τῆς, γιατί, ἀντὶ τρεῖς ἐβδομά-δες, διαρκεῖ τὶς πενήντα δυὸ ἐβδο-μάδες τοῦ χρόνου... Ἦσως γι' αὐτὸ φταῖνε οἱ συνθήκες τῆς ζωῆς, ἀλλὰ ἴσως καὶ γιατί τὰ ρομαντικὰ χρό-νια, ἡ ὠραία νοοτροπία τῆς ἀλησμό-νητης, γιὰ μᾶς πού τὴν ζήσαμε, ἐ-κείνης ἐποχῆς, τῆς κ' Ἀθήνας πού «Ἐφυγε» ἔσθρεσε γιὰ πάντα...

Α. ΣΚΟΥΖΕΣ

MUM

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΙΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟ

Τὰ ἐπιστημονικὰ ἀπομηκτικά MUM σταμα-τοῦν ὀριστικὰ τὴν κακοσμία τοῦ ἰδρώτα. Εἴ-ναι τὰ μόνα πού σὰς προσφέρουν ἐπιλογὴ ἀρωμάτων καὶ τύπων. Καὶ τόσο ἀπλά σὶς χρήσι τοὺς!

MUM ROLLETTE (Ρολέτ): Μὲ περιστρεφόμενη σφαῖρα ἐπαλείψεως. Ρυθμίζει τὴν ἐφίδρωση. Ἐχει ἀνταλλακτικὸ πολὺ οἰκονομικὸ. 	MUM STICK (Στίκ): Στερεοποιημένο ἀπομηκτικὸ, θαυμάσια συσκευασμένο γιὰ τσέπη. Ἄρωμα LAVANDA. 	MUM CREAM (Κρέμ): Ἀπομηκτικὴ κρέμα, τελειῶς ἀκίνδυνη γιὰ τὰ ρούχα.
--	--	--

MUM

Χαίρονται τὴ συντροφίαν σας!

ΣΕ ὍΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ & ΑΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΑ
BRISTOL MYERS Co. NEW YORK
Ἀντιπρόσωποι: Π. Α. Μαρινόπουλος Α. Ε.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ ΠΑΡ' ΟΛΙΓΟΝ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ο πρεσβευτής της Βενετίας, Καπέλλο, σταμάτησε περνώντας από την Πρωσσία σ' ένα πανδοχείο. Εκεί πέρασε μια ήσυχη νύχτα κ' ένα πολύ άησυχο πρωί.

Καθόταν κοντά στη σόμπα κ' έπαιρνε το πρωινό του, όταν ο στρατός επιβλήθηκε το πανδοχείο, τους σταύλους κι όλα τα γειτονικά κτίρια. Σε λίγο ένας Πρώσος αξιωματικός μπήκε στη σάλλα, χαϊρέτησε πολύ πρωσικά και ρώτησε: «Εσείς είστε ο πρεσβευτής της Βενετίας, κύριέ μου;»

Σάν διπλωμάτης, ο Καπέλλο χαμογέλασε ευγενικά, είπε: «Ναί» κ' έδειξε το διαβατήριό του.

Ο Πρώσος αξιωματικός έριξε μια γρήγορη ματιά στο έγγραφο: «Έρχεστε από το Λονδίνο, ρώτησε, σε, και ταξιδεύετε στην Βενετία;»

«Ακριβώς, απάντησε υπομονετικά ο Καπέλλο. Έρχομαι από το Λονδίνο και γυρίζω στην πατρίδα μου. Σε μισή ώρα, αν θέλη ο Θεός, ξεκινώ».

Χαμογελώντας κι ο αξιωματικός είπε: «Φοβάμαι πως τόσο γρήγορα δεν θα θέλη ο Παντοδύναμος. Κατά διαταγή της Αυτού Μεγαλειότητας του Βασιλέως όφείλω να σας παρακαλέσω να μείνετε εδώ, όπου η Γαληνοτάτη Δημοκρατία της Βενετίας να παραδώσει στην Πρωσσία την χορεύτρια Μπαρμπερίνα Καμπανίνι».

Ο Καπέλλο τάχασε: «Τί σχέση έχω εγώ με μια χορεύτρια;»

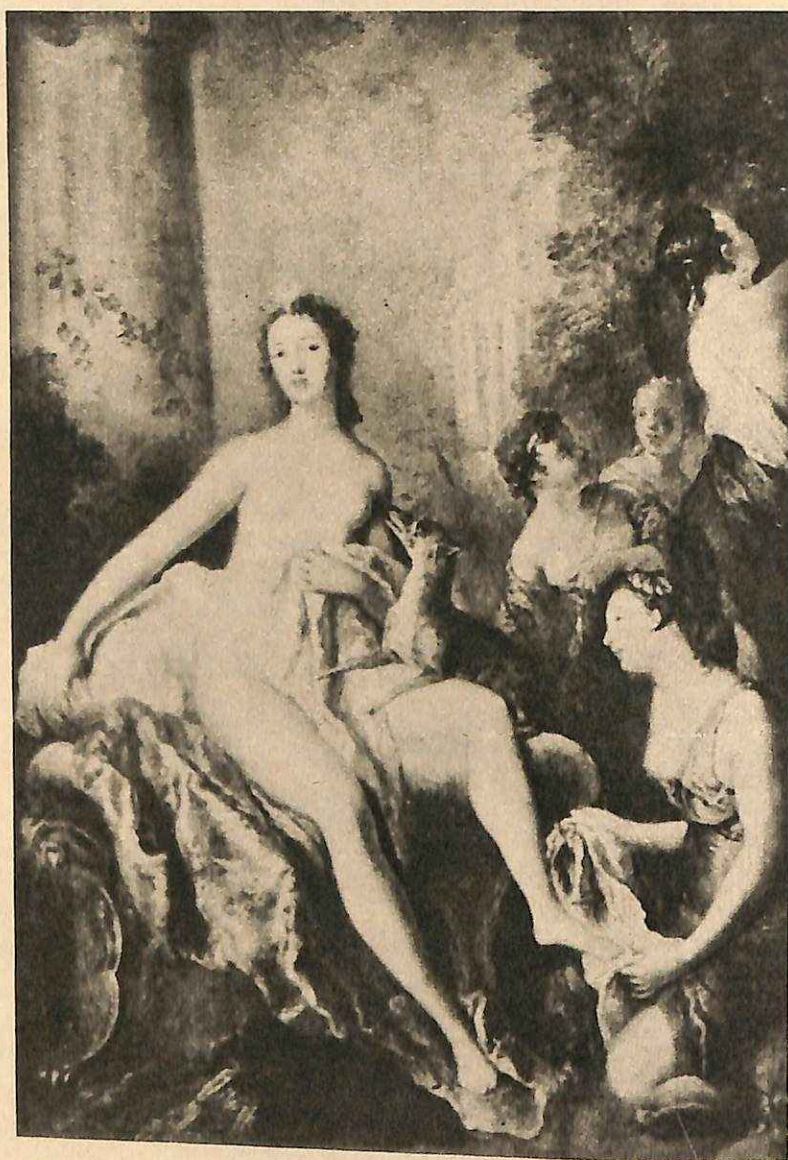
«Αυτό δεν είναι δουλειά μου να το εξηγήσω, ούτε και το ξέρω, απάντησε ο αξιωματικός. Ο βασιλιάς μου έχει ένα εγκυρό συμβόλαιο με την κυρία, αλλά η δημοκρατία της Βενετίας ανυψείται να την διατάξει να έρθει στην Πρωσσία».

Ο Καπέλλο άρχισε να θυμώνει: «Είμαι διπλωμάτης κ' έχω το δικαίωμα να περνά άνετοχόλητος από οποιαδήποτε χώρα δεν βρίσκεται ο εμπόλεμος κατάσταση με τη δική μου».

«Πρός Θεού! Ποιός σας εμποδίζει; Το μόνο που φοβάμαι είναι πως δεν θα βρήτε αλογα για να τραβήξουν το άμαξί σας. Εκτός αυτού οι άποσκευές σας βρίσκονται υπό την φύλαξη μας. Το πόσο θα κρατήση αυτή η κατάσταση εξαρτάται μόνο από σας. Για τις επιστολές που θα θέλατε να γράψετε στην Βενετία γι' αυτή την υπόθεση, βρίσκονται, φυσικά, στην διάθεσή σας έκτακτοι ταχυδρόμοι».

Την πρώτη ώρα μετά την συνομιλία αυτή, την απόφραξη, όπως είναι ευνόητο, ο Βενετσιάνος διπλωμάτης, αποκελιστικά στον θυμό του. Την δεύτερη για να γράψει μια επείγουσα αναφορά στην γερουσία της Βενετίας. Την τρίτη για να δολευτεί όσο μπορούσε καλύτερα για κάμποσο καιρό στο πανδοχείο του χωριού.

Η Μπαρμπερίνα Καμπανίνι, το μέλο της έριδος του βασιλείου της

Την αγαπούσαν και οι Θεοί. Όσο για θασιλιάδες και πρίγκιπες, τίποτε άλλο. Η τέχνη της ήταν περίφημη σε όλο τον κόσμο. Μπαρμπερίνα Καμπανίνι! Η ζωή της χορεύτριας αυτής ήταν μια ατέλειωτη σειρά σκανδάλων. Στην πρώτη περίοδο της βασιλείας του, την έρωτεύθηκε ο Φρειδερίκος ο Μέγας της Πρωσίας και τα καμώματά του γι' αυτήν κάθε άλλο παρά σοβαρά, άπληστοι ήταν επί μηνες τους συγχρόνους του. Οι ζωγράφοι του άπαθανάτισαν την όμορφη της και τα πορτραίτα της στόλιζαν τα παλάτια του ακόμη και μετά το τέλος του κωμικού είδυλλίου του μ' αυτήν.

Πρωσίας και της πανίσχυρης δημοκρατίας της Βενετίας, ήταν η μεγαλύτερη χορεύτρια της εποχής της — τόσο διάσημη, που ο βασιλιάς της Πρωσίας της έκλεισε ένα συμβόλαιο για την όπερά του με μισθό έπτά χιλιάδες τάληρα τον χρόνο, τριπλάσια απ' όσα κέρδιζε ένας ύπουργός του.

Έρωτας από... πορταίτο

Ο βασιλιάς της Πρωσίας ήταν ο Φρειδερίκος Β', αυτός που έμεινε στην ιστορία γνωστός σαν Φρειδερίκος ο Μέγας. Τότε ήταν 32 χρόνων και μόνο τέσσερα χρόνια βασιλιάς. Ήθελε να γίνει ο Βερολίνου κέντρο πολιτισμού της Δόρειας Ευρώπης. Είχε έρωτευθεί την Μπαρμπερίνα από ένα πορταίτο της. Ήταν αποφασισμένος να την φέρει με κάθε τρόπο στην πρωτεύουσά του.

Η Μπαρμπερίνα καταγόταν από την Πάρμα. Είχε μάθει χορό από μικρό κορίτσι. Στα δεκαοχτώ της πήγε στο Παρίσι. Με την μητέρα της, φυσικά.

Όλες οι μεγάλες χορεύτριες της εποχής έρχονταν στην σταδιοδρομία τους στις κρεβατοκάμαρες των ισχυρών. Με μια εξαίρεση: Η Μαρία Σαλλέ, αυτή που προηγήθηκε σε όλα της Μπαρμπερίνας, κρατήθηκε στα σύνορα των μπουντουάρ μεγάλων κυριών.

Η μαμά Καμπανίνι ήξερε τους κανόνες του παιγνιδιού και τους κράτησε, φροντίζοντας να μην πέσει η κόρη της κατά λάθος σε κρεβάτι, που δεν άξιζε και τόσο τον κόπο. Γι' αυτό άλλωστε ήρθε κι αυτή στο Παρίσι.

Ο πρώτος άντρας που η Μπαρμπερίνα δέχτηκε να συντροφέψει κάπως ιδιαίτερα ήταν, ύστερ από ατέλειωτες συνεννοήσεις με την μαμά, ο πρίγκιπας Βίκτωρ - Άμαδαίος της Σαβοΐας και Κορινιάν, γενικός επιθεωρητής της βασιλικής μουσικής ακαδημίας, με αποφασιστική επιρροή στην ζωή του δημοσίου θεάματος. Βοήθησε πολύ στην προβολή της μικρής Μπαρμπερίνας. Αυτή πάλι κατάφερε ν' αξιοποιήσει την ευκαιρία. Με την γοητεία της και με τον πείροχο χορό της μάγεψε τους Παριζιάνους. Ο πρίγκιπας της έπιπλωσε ένα θαυμάσιο σπίτι, την έκανε σαν πριγκίπισσα, της χάριζε κοσμήματα, άμαξες, αλογα, άμαξάδες, υπηρέτες.

Παράνομο χαρτοπαίγνιο

Ο πρίγκιπας Βίκτωρ - Άμαδαίος είχε κιόλας γυναίκα και δυο μόνιμες έρωμένες με τις οποίες ζούσε εύτυχισμένος, μοιράζοντάς τους δικαία το χρόνο του, σύμφωνα με προκαθορισμένο πρόγραμμα. Φυσικό όμως ήταν οι οικονομικές του υποθέσεις να μην είναι και τόσο απλές. Έπειδή δεν τον έφθανε ο βασιλι-

κός μισθός, προσπαθούσε να συμπληρώσει όσα υπόλοιπα του χρειαζονταν από ένα παράνομο χαρτοπαίγνιο που είχε εγκαταστήσει στο πατρικό παλάτι και κάπου - κάπου αντλώντας κρυφά από το ταμείο της Όπερας.

Όταν ήλθε και η Μπαρμπερίνα απέλυσε «διά λόγους οικονομικών» την μια από τις μόνιμες έρωμένες του. Αυτή ήταν «κορίστα» της Όπερας και γνωστή στους θεατρικούς κύκλους με το... χαϊδευτικό «παχιά φοράδα». Την άλλη, που τον είχε κάμει πατέρα τριών παιδιών, σαν ίππότης, εξακολούθωσε να την συντηρή και να την βλέπει κάπου - κάπου.

Η μικρή Μπαρμπερίνα έγινε πολύ γρήγορα πλάσμα πολυτελείας κ' ήταν δύσκολο να «εξωσωματωθή» στον μπερδεμένο προϋπολογισμό του πρίγκιπα. Ήταν, όπως θα έλεγαν σήμερα, του κεφαλιού της. Και το δημοφιλές αυτό κεφαλάκι ήταν γεμάτο όλοένα καινούργιες και πολύ ένδιαφέρουσες προτάσεις:

Ο ώραιος λόρδος Άρουτελ πρόσφερε την αγάπη του μαζί μ' έναν πάγιο μισθό 1.000 λίβρες τον μήνα.

Ένας πλούσιος Όλλανδός της διέθετε για ένα ταξίδι στην Όλλανδία «κατ' άποκοπή» 150.000 φιορίνια.

Ύστερα παρουσιάστηκαν ένας δούκας, ένας μαρκήσιος, ένας δεσπότης. Όλοι πρόσφεραν ήγεμονικά δώρα.

«Δε φθάνει να δέχεται καμιά μόνο δώρα, συμβούλευε η μαμά Καμπανίνι. Πρέπει κάπου - κάπου να φέρνεται και λίγο ευγενικά στους κυρίους».

Μα όταν μια μέρα η μικρή Μπαρμπερίνα φερνόταν λίγο ευγενικά στον λόρδο Άρουτελ, ο πρίγκιπ Βίκτωρ - Άμαδαίος μπήκε ξαφνικά στο δωμάτιο και ακολουθούσε ανάμεσα στους τρεις συζητήση, που κράτησε ώρα πολλή κι όπως έγραφαν τα χρονικά της εποχής ήταν πολύ ζωντανή.

Άλλαγή φρουράς...

Την άλλη μέρα, ο πρίγκιπας έστειλε ανθρώπους του και πήραν από το σπίτι της Μπαρμπερίνας τα έπιπλα, τα φορέματα, τα κοσμήματα, την άμαξα, τα αλογα, που της είχε χάρισει, και έδιωξε τους υπηρέτες και τον άμαξά. Μα την επομένη μέρα, ο λόρδος Άρουτελ φρόντισε να τακτοποιηθεί πάλι το σπίτι κι όλα πάλι ήταν ωραία και καλά — και μάλιστα καλύτερα από πρώτα.

Αυτό στενοχώρησε τόσο πολύ τον πρίγκιπα Βίκτωρα - Άμαδαίο, που πούλησε όλους τους πινάκες που βρήκε στο σπίτι της γυναίκας του και πρόσφερε τα χρήματα στην χορεύτρια για να τον δεχτεί και να τον ακούσει μόνο μια φορά. Εκείνη όμως του είπε: «Θέλω εκατό χιλ-

ιάδες λίβρες μόνο για να μου φιλήσετε το χέρι!» Κι αυτό φάνηκε πολύ ακριβό στον πρίγκιπα.

Το φθινόπωρο του 1740, η Μπαρμπερίνα ήταν καλεσμένη της αγγλικής Αύλης στο Λονδίνο. Ένας Πρώσος διπλωμάτης που την είδε εκεί έγραψε σχετικά στο Βερολίνο:

«Η δεσποινίς Μπαρμπερίνα είναι όμορφη σαν την Άφροδίτη. Δεν τολμώ όμως να πάω στο μπουντουάρ της γιατί απλούστατα μου φαίνεται επικίνδυνο να έλκεθω από κοντά στην γοητεία των ματιών της, του προσώπου της και των υπολοίπων βελγητών της».

Ο πρίγκιπας Βίκτωρ - Άμαδαίος δεν άντεξε στο χαμό της αγάπης του. Πέθανε στις 5 Απριλίου 1741 από καρδιά και μέσα σ' ένα άπινυτο οικονομικό χάος.

Θρίαμβοι...

Όσο η Μπαρμπερίνα έθριάμβευε στο Λονδίνο, και στο Βερολίνο έφθαναν κι άλλες είδησεις μαζί με δυο πορταίτα της. Ο βασιλιάς Φρειδερίκος ήθελε σώσει και καλά να την πάρει στην Όπερά του και τον Σεπτέμβριο του 1743 έδωσε οδηγίες στον πρέσβη του να κλείσει μαζί της ένα συμβόλαιο.

Η μαμά Καμπανίνι ήταν «υπέρη» γιατί θεωρούσε καλό μετά τις επιτυχίες στην Γαλλία και την Άγγλία ν' ανοίξουν κι άλλες αγορές για την κόρη της. Έτσι η Μπαρμπερίνα ανέλαβε την υποχρέωση να βρίσκεται στο Βερολίνο στις αρχές του καρναβαλιού του 1744. Μα ακριβώς τις μέρες εκείνες συνέβη, για πρώτη φορά στη ζωή της, να έρωτευθεί στα σοβαρά.

Ο άντρας που το κατάφερε αυτό δεν ήταν κανείς επαγγελματίας χαρκεπας, αλλά ένας σεμνός Άγγλος: Ο λόρδος Στιούαρτ Μακένζυ.

Ο Μακένζυ ήταν ακόμη πλουσιότερος από τους προκατόχους του, στην πλάστιγγα όμως δεν έριξε το χρήμα του, αλλά τον ίδιο τον εαυτό του. Ύστερα πίστευε πως η Μπαρμπερίνα ήταν ένα άγνο κορίτσι κι αυτό τις έκανε τόσο εντύπωση, που αποφάσισε κι αυτή ν' άφοσιωθεί σ' εκείνον. Έτσι, ακριβώς τις μέρες που έπρεπε να ετοιμάζεται για το Βερολίνο, έφυγε με τον Μακένζυ στην Βενετία.

Ο βασιλιάς Φρειδερίκος τόμαθε αυτό και έδωσε οδηγίες στον πρεσβευτή του να υπενθυμίσει στην Μπαρμπερίνα τις υποχρεώσεις της.

Η Βενετία ήταν τότε όχι μόνο μια ωραία πολιτεία, αλλά και το κέντρο μιας δυνατής δημοκρατίας με δυόμισυ εκατομμύρια υπηκόους, όσους δηλαδή είχε και το βασίλειο της Πρωσίας.

Μάταια ο Πρώσος πρεσβευτής

μιλούσε στην Μπαρμπερίνα. Ήταν κουφή από τον έρωτα. Η γερουσία της Βενετίας δεν θέλησε ναχη καμιά ανάμειξη στην ιστορία. Ο πρεσβευτής της Γαλλίας υποσχέθηκε την διπλωματική ύπαστήριξη στην Πρωσία, μα αυτό δεν έφερε κανένα πρακτικό αποτέλεσμα. Η Μπαρμπερίνα Καμπανίνι ήταν έρωτευμένη και κάθε διπλωματική ενέργεια ήταν ανίσχυρη μπρος σ' αυτό το φυσικό φαινόμενο. Τότε συνέβη να περνά ο Βενετσιάνος πρεσβευτής στο Λονδίνο από την Πρωσία και ο βασιλιάς Φρειδερίκος έδωσε διαταγές να τον κρατήσουν, όπως η δημοκρατία της Βενετίας να δηλώσει, ότι θα παραδώσει την Μπαρμπερίνα.

Ο Καπέλλο έγραψε μια επείγουσα αναφορά. Η δημοκρατία της Βενετίας απάντησε στον βασιλιά της Πρωσίας και αφού τον διαβεβαίωσε για την μεγάλη εκτίμησή της στο πρόσωπό του, τον ρωτούσε πως ήθελε να του στείλη την χορεύτρια.

Ο Φρειδερίκος παρακάλεσε να στείλουν την κυρία σαν αιχμάλωτη με ισχυρή συνοδεία από την Βιέννη, την Σιλεσία στο Βερολίνο. Η γερουσία της Βενετίας ανέλαβε την ευθύνη της μεταφοράς ως τα αυστριακά σύνορα.

Σε κλειστή άμαξα

Η μεταφορά άρχισε στις 9 Απριλίου σε μια κλειστή άμαξα. Η Μπαρμπερίνα έκλεινε στην άγκαλιά της μητέρας της. Μια ίλη ίππικού μ' έναν ικανό αξιωματικό εξασφάλιζε την φρουρήσή της. Στα αυστριακά σύνορα οι Βενετσιάνοι παρέδωσαν την άμαξα με τις δυο κυρίες σ' έναν Πρώσο υπάλληλο κάποιου Μάγερ, που είχε την εντολή να λήσ στην Μπαρμπερίνα σ' όλο το υπόλοιπο ταξίδι, πόσο άμορφη πολιτεία ήταν το Βερολίνο. Ο Μάγερ έκανε όπως τον είχαν διατάξει και οι μονότονες περιγραφές του έκαναν το θαύμα τους: Έφεραν λίγο ύπνο στην φοβερά εκνευρισμένη χορεύτρια κι όταν έφθασαν το βράδυ στο Γκαίρτς και κατέβηκαν στο πανδοχείο ο Μαύρος Άετός ήταν πολύ ήρεμη.

Μα ακριβώς την στιγμή εκείνη έκαμε την εμφάνισή του ένας εξαγριωμένος νεαρός που με το πιστόλι του απείλησε να σκοτώσει τον Μάγερ.

Η Μπαρμπερίνα έμπηξε τις φωνές. Ο νεαρός ήταν ο Μακένζυ. Είχε παρακολουθήσει την άμαξα της κ' είχε θεωρήσει τώρα κατάλληλη την ευκαιρία να πάρη πίσω την άγοπημένη του. Ο Μάγερ και οι άνθρωποι του τον άφωπλισαν και του πήραν την υπόσχεση ότι δεν θα τον ξανάβλεπαν παρά μόνο στην Βιέννη. Εκεί, στην κατοικία του Πρώσου πρεσβευτού, κέμπας Ντόνα, θα μπορούσαν να κουβεντιάσουν ήσυχα.

Γεμάτος έλπίδες, ο νεαρός λόρδος

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ. Πολύ κακό για μια χορεύτρια, που δεν την γνώριζε καν εκ του φυσικού — παρά μόνο από ένα πορταίτο της.

πήγε με το αλόγο του στην Βιέννη. Ο Μάγερ όμως δεν πέρασε από εκεί, αλλά από την Κάιζερστατν, και έφθασε, ύστερα από ταξίδι ενός μηνός, στις 8 Μαΐου, χωρίς άλλα επείγοντα, στο Βερολίνο. Σε λίγο έφθανε εκεί και ο Μακένζυ, αλλά δεν βρήκε πια καμιά ευκαιρία να ξαναδύ την αγαπημένη του. Ο βασιλιάς τον είδοποίησε να φύγη το ταχύτερο για την Άγγλία και να περιορισθί μόνο στην αλληλογραφία με την χορεύτρια. Η οικογένεια του Μακένζυ, που δεν ήθελε έναν ανάρμοστο γάμο, υποστήριζε τον βασιλιά της Πρωσίας.

Συλλογισμένος γύρισε ο Μακένζυ στην πατρίδα του. Χρόνια έγραφε φλογερά έρωτικά γράμματα στην Μπαρμπερίνα. Αυτή του άπαντούσε κάπου - κάπου φιλικά. Βρισκόταν όμως τώρα σ' έναν καινούργιο κό-

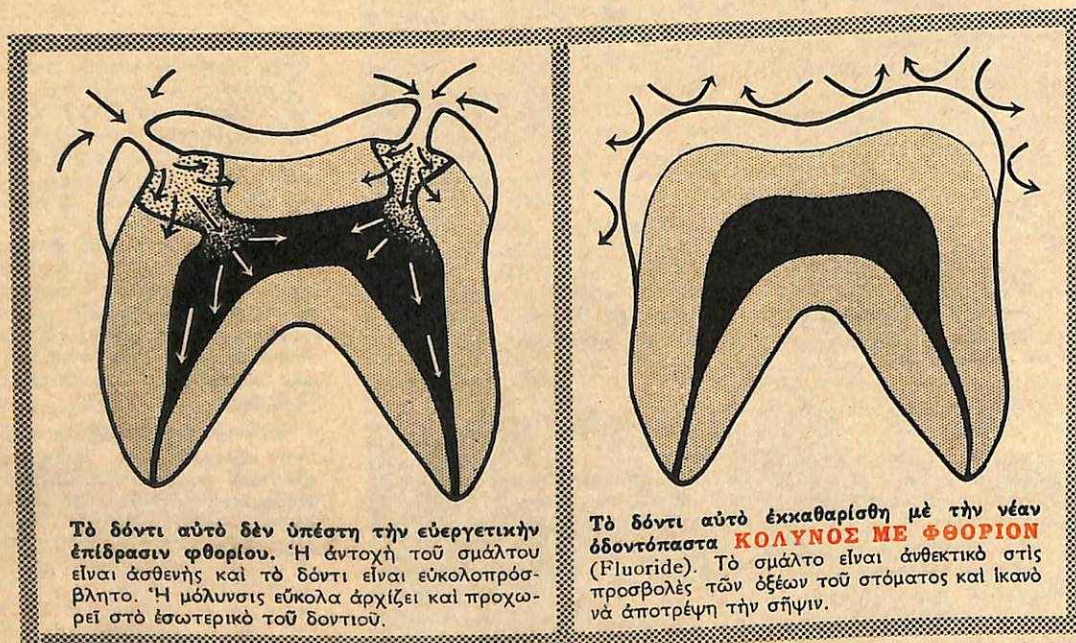

ΛΟΡΔΟΣ ΣΤΙΟΥΑΡΤ Μακένζυ. Άτυχος σ'άν έρωτα υπήρξε ο πλουσιώτατος Άγγλος ευπατρίδης, που διακρινόταν για σεμνότητα και πίστη.

Άνεξάρτητες επιστημονικές έρευνες εις την Άγγλιαν και την Αμερικνήν απέδειξαν ότι η παρουσία φθορίου εις το πόσιμον νερό περιορίζει την σήψιν των δοντιών.

ΤΩΡΑ!

Η ΚΟΛΥΝΟΣ σάς προσφέρει ΦΘΟΡΙΟΝ με την νέαν ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ που ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΙ αποτελεσματικά ΤΗΝ ΤΕΡΗΔΟΝΑ

Οδοντίατροι και επιστήμονες για χρόνια τώρα ξέρουν πώς το φθόριον, μπορεί να μειώσει σημαντικά την σήψιν των δοντιών. Κατά την τελευταίαν δεκαεπταετίαν εις πολλά μέρη του κόσμου αι τοπικά αρχαί προσθέτουν φθόριον εις το πόσιμον ύδωρ με αποτέλεσμα να παρατηρηθή σημαντική μείωσις στην σήψιν των δοντιών.

★ **ΤΩΡΑ** για πρώτη φορά μπορείτε να έχετε το φθόριον σε αποτελεσματική μορφή οδοντόπαστας — με την νέα οδοντόπαστα **ΚΟΛΥΝΟΣ ΜΕ ΦΘΟΡΙΟΝ** Φλουορίντ.

★ **ΤΩΡΑ** μπορείτε να έχετε δόντια με ηύξημένη άντοχή κατά της σήψεως

Η ΝΕΑ ΚΟΛΥΝΟΣ ΜΕ ΦΘΟΡΙΟΝ (Fluoride) ΕΝΙΣΧΥΕΙ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΣΜΑΛΤΟΥ ΤΩΝ ΔΟΝΤΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΟΞΕΩΝ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ.

Η ΝΕΑ ΚΟΛΥΝΟΣ ΜΕ ΦΘΟΡΙΟΝ (Fluoride) είναι δραστική, αυξάνει την άντοχή του σμάλτου στις προσβολές των όξενων του στόματος. Και η άντοχή αυτή αυξάνει κάθε φορά που πλένετε τα δόντια σας με **ΚΟΛΥΝΟΣ ΜΕ ΦΘΟΡΙΟΝ (Fluoride)** έτσι που να αυξάνη όλο και περισσότερο η προστασία κατά της σήψεως.

Γι' αυτό φροντίστε τα δόντια σας με την **ΝΕΑΝ ΚΟΛΥΝΟΣ ΜΕ ΦΘΟΡΙΟΝ (Fluoride)**. Προστατεύει τα δόντια σας όσο καιμιά άλλη συνήθης οδοντόπαστα.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ
Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ ΠΑΡ' ΟΛΙΓΟΝ ΠΟΛΕΜΟΣ

σμο, που είχε κι αυτός την γοητεία του.

Με τιμές...

Την είχαν δεχθή στο Βερολίνο με μεγάλες τιμές, την γέμισαν δώρα. Ο βασιλιάς Φρειδερίκος της έστειλε ένα γράμμα: «...Έδωσα εντολή στην διευθυντή της Όπερας να μη σάς γίνεται πολύ ενοχλητικός. Έχετε μόνο την καλωσύνη να χορεύετε, όταν χρειάζεται, στα μπαλέτα. Στις κωμωδίες μπορείτε να χορεύετε μόνο όταν έχετε κέφι. Έχετε γεια, ωραία Μπαρμπερίνα!... Ός το πρώτο δείπνο μας!».

Ύστερα έφθασαν κι άλλα δώρα και πάλι άλλο γράμμα: «Θάθελα να σάς μιλήσω ιδιαιτέρως. Έλάτε, σάς παρακαλώ, αύριο στο Σαρλόττενμπουργκ. Το να σας δω, θα μου δώσει μεγάλη ευτυχία».

Η Μπαρμπερίνα Καμπανίνι πήγε στο Σαρλόττενμπουργκ κι ο βασιλιάς ήταν όλο ευτυχία. Από την ημέρα εκείνη τον έβλεπε όλοένα συχνότερα. Τον είχε μαγέψει όχι μόνο με την εμφάνισή της, αλλά και με το πνεύμα της. Και ο Φρειδερίκος ο Μέγας δεν μπορούσε να κάνει παρά ανθρώπους χωρίς πνεύμα.

Το είδύλλιο βασιλιά και χορεύτριας κράτησε τέσσερα χρόνια. Ύστερα φάνηκαν τα πρώτα σύννεφα στον ορίζοντα.

Ένα βράδυ, ενώ το κοινό χειροκροτούσε την Μπαρμπερίνα, ανέβηκε ξαφνικά στην σκηνή ένας νεαρός κύριος, γονάτισε στα πόδια της και φώναξε δυνατά πως την αγαπά και θέλει να την κάνει γυναίκα του.

Η ιστορία δεν θα είχε μεγαλύτερη σημασία από ένα διασκεδαστικό επεισόδιο, αν ο νεαρός κύριος δεν ήταν γνωστότατος σ' όλους στην αβούσα: Ήταν ο βαρώνος Κάρολος Λουδοβίκος Κοτσέγκ, γιος του Μεγάλου Καγκελαρίου της Πρωσίας. Εκείνο όμως που είχε την περισσότερη σημασία ήταν ότι τον γνώριζε κι ο βασιλιάς.

Ο Φρειδερίκος είχε παρακολουθήσει μαγεμένος τις προυέτες της χορεύτριας στην σκηνή και τώρα έβλεπε πως η Μπαρμπερίνα, συγκινημένη, άκουμπουσε το χέρι της στο κεφάλι του νέου.

Ο Φρειδερίκος ο Μέγας έφυγε έξω φρενών από το θέατρο. Σε λίγο απέλυε την χορεύτρια και διέταξε να κλείσουν τον νεαρό Κοτσέγκ σ' ένα φουέριο, για να δρὴ καιρό να σκεφθῇ το σφάλμα του.

Ένας σύζυγος

Η Μπαρμπερίνα έφυγε για κάμποσο καιρό από το Βερολίνο. Δεν μπόρεσε να κερδίσει ξανά την εύνοια του βασιλιά, αλλά κέρδισε κάτι άλλο, που της ήταν πολύ σπουδαιότερο, έτσι καθώς είχε πατήσει τα τριόντα: Έναν σύζυγο.

Ο νεαρός Κοτσέγκ είχε περάσει ένδοξο χρόνο στο κάστρο του Άλτς - Λάντμπεργκ, όταν ο βασιλιάς, νομίζοντας ότι γιαιτρεύθηκε, τον άφησε ελεύθερο. Ο βαρώνος όμως όχι μόνο δεν είχε γιαιτρευθῇ, αλλά ήταν τόσο άρρωστος από την νοσταλγία, ώστε έπρεπε άμέσως τον να στείλουν πίσω, και την παντρεύθηκε μυστικά. Πού έγινε ο γάμος, δεν έμαθε ποτέ κανείς. Το ζευ-

γάρι όμως φρόντισε να μη δρίσκειται στην ανάγκη να ζῇ κρυφά και παρακάλεσε τον Φρειδερίκο να δώσει έκ των υστέρων την συγκατάθεσή του για τον γάμο. Ο Φρειδερίκος είχε γιαιτρευθῇ πια από το πάθος του για την Μπαρμπερίνα και, εκτός αυτού, εκτιμούσε τον βαρώνο για τις ικανότητές του. Το 1751 έ- νέκρινε τον γάμο και διώρισε τον Κοτσέγκ σε μία μεγάλη θέση στο Γκλογκάου.

Στο τέλος, όμως, ο γάμος αυτός αποδείχθηκε μία καθαρή αποτυχία. Η λαμπρή σταδιοδρομία της χορεύτριας είχε πάρει τέλος και η ζωή της σαν γυναίκα ενός ανώτερου διοικητικού υπαλλήλου δεν ήταν και τόσο διασκεδαστική. Έτσι η μονοτονία μάρανε τόσο αυτή την ίδια, όσο και το πάθος του άνδρα της γι' αυτή.

Το 1759 η Μπαρμπερίνα αγέραςε, με την μεγάλη περιουσία της, το κτήμα Μπαρσάου, όπου έζησε μόνη, άφου χώρισε από τον άνδρα της. Δι- αζύγιο όμως δεν πήρε παρά το 1788. Τότε ο Κοτσέγκ ξαναπαντρεύθηκε, αν και ήταν κι αυτός 64 χρόνων.

Η Μπαρμπερίνα όμως είχε ακό- μη έναν σκοπό στην ζωή της: Ήθε- λε να γίνει κόμισσα.

Ο Φρειδερίκος ο Μέγας είχε πε- θάνει και ο διάδοχός του της έθεσε τον δρο να αφήσει μετά τον θάνατό της ἔλη την περιουσία της σ' ένα ίδρυμα για φτωχές αριστοκράτισσες.

Στις 25 Αυγούστου 1789, στα 68 χρόνια της, η Μπαρμπερίνα Καμπανίνι έγινε κόμισσα του Μπαρ- σάου. Έζησε ακόμη δέκα χρόνια. Η γηραιά κυρία πέθανε στις 6 Ιου- νίου 1799.

Στο προσέχεις :

**Η ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ
ΚΑΙ Ο ΠΙΓΑΣ**

ΜΠΑΡΜΠΕΡΙΝΑ ΚΑΜΠΑΝΙΝΙ, μή- λον της έριδος. Για χάρη της ο έ- στεμμένος, που έπρόκειτο να περά- ση στην ιστορία ως Μέγας, έκανε πράγματα άσώβαρα κι άναξιοπρεπή

**COLOR
SECRET**

ΕΝΑ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ
ΜΥΣΤΙΚΟ

Η πιο
καταπληκτική
ανακάλυψις
της 10ετίας

Μιά προσωπική
δημιουργία
της

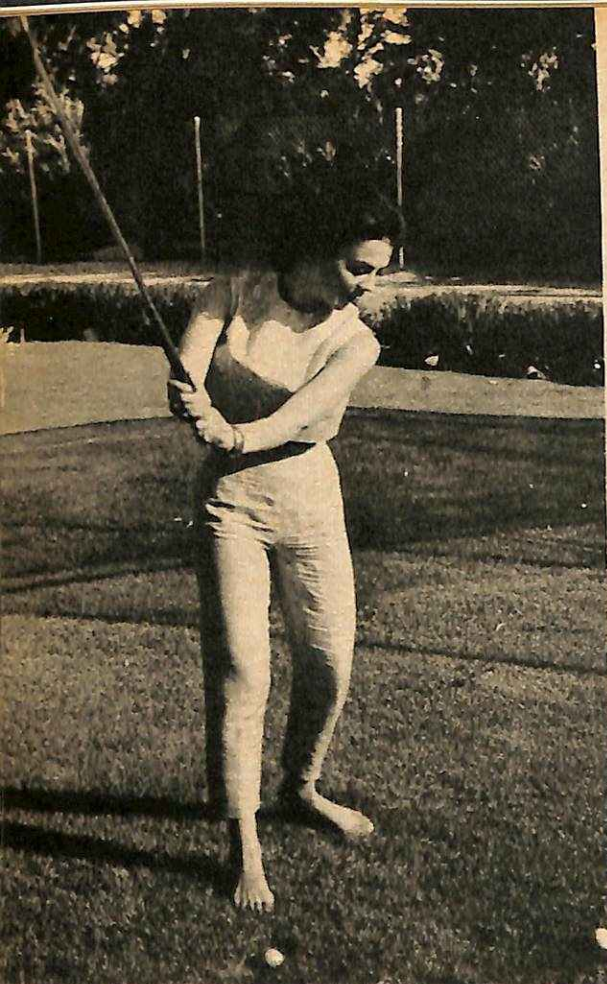
Germaine Monteil

Φοριέται κάτω απ' το μακιγιάζ ή και μόνο του. Διορθώνει τις τυχόν μικροατέλειες, καλύπτει τις σκιές τονώνει τα χλωμά δέρματα και δίνει στο πρόσωπο μία φαντασμαγορική ακτινοβολία. Το Color Secret είναι το μυστικό μιάς όμορφιάς που ποτέ δεν φανταστήκατε.

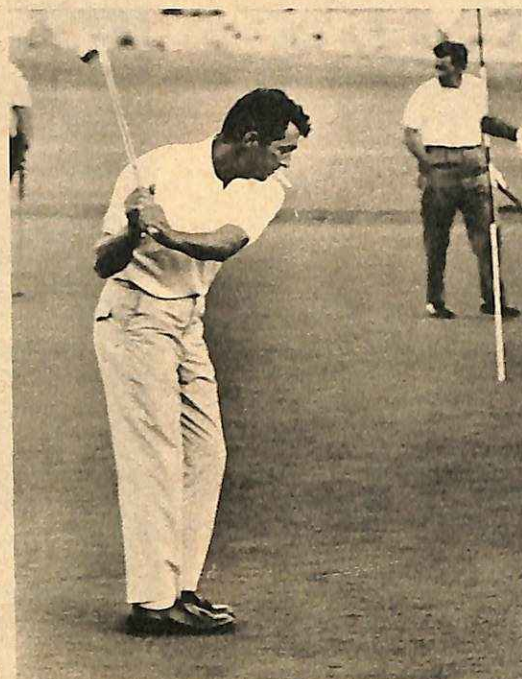
Διά περισσότερας πληροφορίας και συμβουλές εις ζητήματα μακιγιάζ, αποστέλλτε εις τις ειδικευμένες Demonstratrices της Germaine Monteil, αι όποιαι θα εφίσκονται την προσεχή εβδομάδα 9 έως 14 Μαρτίου έ.ε. εις τα κάτω καταστήματα :

- Φαρμακείον Γ. Γερολυμάτου Στοδ Σπυριδιλίου 14
- » Κ. Μαρτυροπούλου Φιλελλήνων 2
- » Π. Μπακάκου Πλατεία Ομονοίας
- » Α. Πιτσινοπούλου και Μητροπολεως
- » Ν. Χαϊδοπούλου Έρμου 2
- Μυροπολεϊον Νέζη (Ζωρζ) Κανάρη 2
- Αυγ. Γερολυμάτου Κριεζώτου 7
- SELF-SERVIS Βαγενά Κανάρη και Μέρλιν
- Μαρτυροπούλου Κανάρη 23
- Τέρμα Αιμιλιόσκπου
- Μεγάλα καταστήματα Αθηνών Σταδίου 33-35

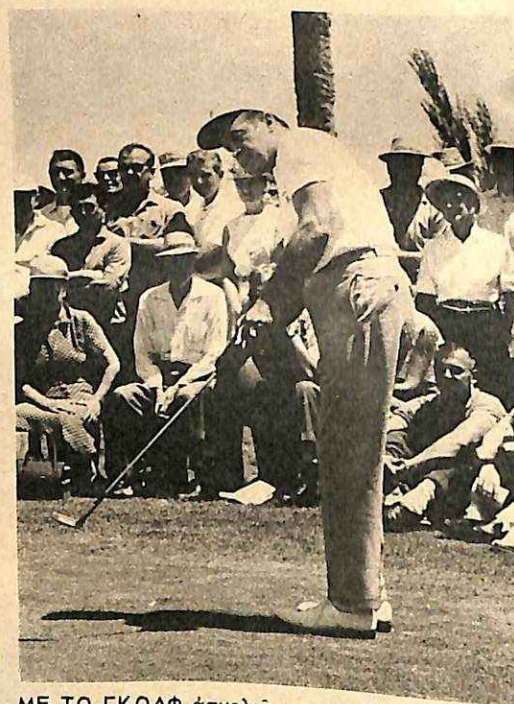
ΤΟ ΓΚΟΛΦ, Η ΟΡΕΙΒΑΣΙΑ, ΤΟ ΤΕΝΝΙΣ ΤΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΗΧΑΝΙΚΑ ΣΠΟΡ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΟΥΝ ΚΥΡΙΩΣ ΤΙΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΦΙΛΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

Η ΝΑΤΑΛΙ ΓΟΥΝΤ άρχισε νά παίξει γκόλφ πρίν λίγα χρόνια. 'Ακόμη θεωρείται από τους διρτουόζους άρχάριο.

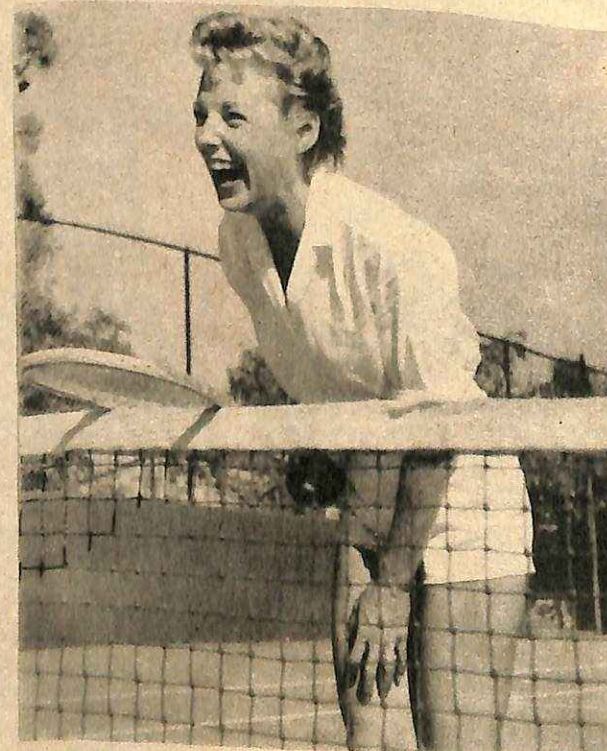
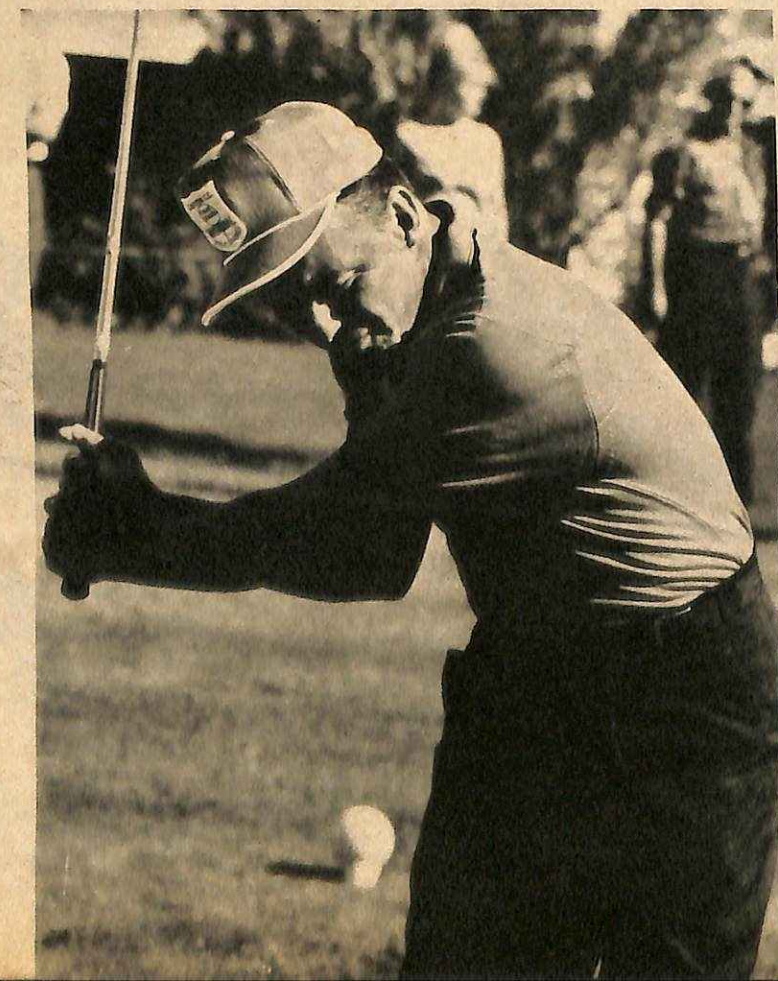
Ο ΝΤΗΝ ΜΑΡΤΙΝ είναι δεξιότηχνης του τυπικά άμερικανικού σπόρ. 'Ελαβε μέρος καί σέ μιá έπίσημη άναμέτρηση πού ώργάνωσε ό Σινάτρα

ΜΕ ΤΟ ΓΚΟΛΦ άσχολείται χρόνια καί ό Μπόμπ Χάπ. 'Αλλά, άν καί σοβαρός παίχτης, δέν μπορεί νά λησμονήση δότέλα τήν άστέια γκριμάτσα

Ποιά σπόρ προτιμούν οι άστέρες του Χόλλυγουντ; 'Εκείνα πού προτιμούν καί τά εκατομύρια τών 'Αμερικανών, είναι ή άπάντηση. Πρώτο στόν κατάλογο τών προτιμήσεων —ποιό άλλο;— τό έθνικό τους σπόρ, τό γκόλφ. 'Ακολουθούν τά θαλασσινά σπόρ, ή ίππασία, τό τένις (τό όποιο προτιμούν περισσότερο οι γυναίκες), τό ποδήλατο, ή μοτοσυκλέτα, τό κάρτιγκ καί, τελευταία, τά διάφορα όρειβατικά σπόρ, ή πεζοπορία καί οι άναρριχήσεις. 'Η κάθε κατηγορία φυσικά έχει καί τούς πρωταθλητάς άστέρες της, όπως τό γκόλφ, πού εκπροσωπείται έπασχίως από τόν Ντήν Μάρτιν, τόν Μπόμπ Χάπ ή ακόμη καί τήν χαριτωμένη Νάταλι Γούντ, άληθινή δεξιότηχνίδα στό είδος. Στην δεύτερη κατηγορία,

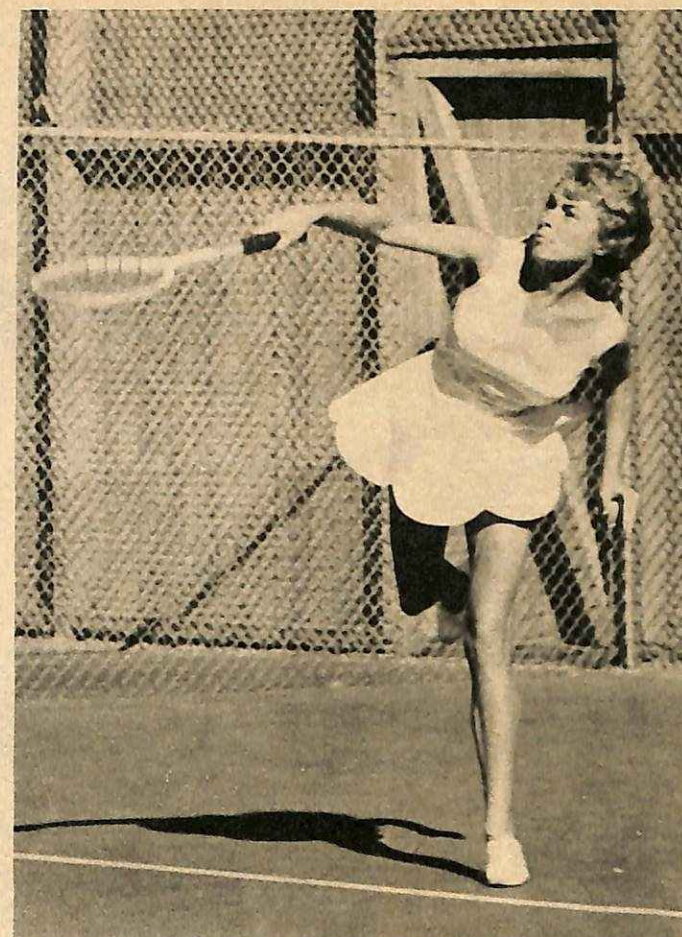
στούς λεγόμενους θαλασσόλυκους, άνήκουν ό Τζών Γουαίην καί ό Ρόκ Χάτσον, ενώ στό τένις κατά κανόνα διαπρέπουν οι γυναίκες μέ έπικεφαλής τήν άθλητική Τζάνετ Λή καί τήν άγέραστη Τζιούν 'Αλλυσον. Τά πρωτεία, ώστόσο, στό έπικίνδυνα ακροβατικά αγωνίσματα διατηρούν οι Γάλλοι ήθοισιοί, οι όποιοι καί μιá φορά τόν χρόνο έμφανίζονται δημοσίως στό Παλάι ντέ Σαγιά, ύπέρ ενός φιλανθρωπικού σκοπού καί καταπλήσσουν τούς θαυμαστάς τών μέ τό θάρρος, τήν δεξιότηχνία καί τήν περιφρόνηση τού κινδύνου. 'Ο πλέον ριψοκίνδυνος από αυτούς; 'Ο Ζάν - Πώλ Μπελμοντό, πάνω στην μοτοσυκλέτα του, νά έκτελή γελαστός τόν γύρο τού θανάτου. Τό μυστικό του; 'Η καθημερινή έξάσκηση.

Ο ΦΡΑΝΚ ΣΙΝΑΤΡΑ είναι φανατικός (άριστερά). Φέτος καθιέρωσε έτήσιο «Τουρνουά», στό Πόλμ Σπρίγς, μέ συμμετοχή κορυφαίων έρασιτεχνών από όλο τόν κόσμο. 'Η Τζιούν 'Αλλυσον (άνω) είναι ένθουσιώδης τεννίστρια

ΕΛΑΧΙΣΤΟΙ γνωρίζουν ότι ή ώραία Κίμ Νόβακ είναι λάτρης τού ύπαιθρου. 'Απόλαυσή της, μιá μέρα στην έξοχή — γιά νά πεζοπορή, ν' άναρριχάται, νά τρέχη.

ΤΟ ΤΕΝΝΙΣ είναι άσφαλώς τό πιο δημοφιλές σπόρ στέν κόσμο τών άστέρων τού Χόλλυγουντ. 'Ανάμεσα στούς φίλους του καί ή Τζάνετ Λή, πού έπιδίδεται σ' αυτό συστηματικά.

Ο ΑΡΡΕΝΩΠΟΣ Ρόμπερτ Στάκ είναι πανθομολογουμένως ένας από τούς δεινότερους δεξιότηχνης τής ρακέττας στα κοσμικά «τερραίν» τής πρωτεύουσας τού κινηματογράφου...

Είναι τώρα ηλικίας 158 ετών, και έχει 23 παιδιά και 150 συσολικά απογόνους

Ο ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΜΑΘΟΥΣΑΛΑΣ

Το 1806, όταν, στο κορύφωμα ακόμη των κατακτήσεων και των πολεμικών του θριάμβων, ο Ναπολέων προήλανε σ' ολόκληρη την Εύρωπη και επεξέτεινε συνεχώς την κυριαρχία του και την άχανη αυτοκρατορία του, ένα αγοράκι γεννήθηκε πολύ μακριά από το τότε θέατρο των ναπολεοντείων πολέμων, στα μακρινά, μυστηριώδη και άπρόσιτα βουνά του Άζερμπαϊτζάν, στα σύνορα μεταξύ της περιοχής της Κασπίας και της ασιατικής Τουρκίας. Το αγοράκι αυτό, που πήρε το όνομα Σιραλί Μουσλίνωφ, ζή ακόμη και σήμερα!..

(Φωτ. Camera Press)

ΠΑΝΩ από 150 χρόνια χωρίζουν τον γηραιότερο άνθρωπο του κόσμου από τον μικρό απογόνό του. Ο Σιραλί έχει παντρευτεί τρεις φορές και απέκτησε 23 παιδιά. Σήμερα ζούν 150 άμεσοι κατιόντες.

Ο ΟΓΚΟΣ των χρόνων που πέρασε από πάνω του δεν ήταν αρκετά βαρύς για να λυγίσει τους ώμους του. Ο Σιραλί εξακολουθεί ακόμη να κόβει τα ξύλα του μόνος στον κήπο του σπιτιού του (δεξιά), στο Μπαρζαβού. Μετά από ένα γερό, αλλά υγιεινό φαγητό, είναι ό,τι πρέπει. Τού το σερβίρει (κάτω) η τρίτη γυναίκα του, η όποια είναι τώρα μόλις 83 χρόνων.

Την εποχή της ρωσικής επανάστασης, συγκεκριμένα το 1917, ο Σιραλί ήταν ένας γέρος που είχε ά-πο πολλών καιρό υπερβή που είχε ά-τος της ηλικίας του. Τότε είχε φυ-μην άναμικθ σε πολέμους, ώστε να νιστάσεις, αλλά ήταν και τόσο δρα-στήριος και ζωστανός, ώστε να δρα-είναι δυνατόν να παραμείνη άδρανής. Έτσι ο όρεσίβιος αυτός ύπεραινό-δς βοήθησε στην όργάνωση ενός άπο τα πρώτα κολλεκτιβιστικά ά-γροκτήματα στην περιοχή των βου-νών Τάσκ.

Συγχρονίζεται...

Αν και είχε ζήσει και γεράσει μέ-σα σε έντελως διαφορετικά κοινωνι-κά συστήματα και γεωργικές μεθό-δους, ο Σιραλί κατώρθωσε να άντι-ληφθή τα νέα συστήματα που είχε εισαγάγει ή επανάσταση κ' έτσι, ά-κόμη και τώρα, σε ηλικία 158 χρό-νων (όπως ύποστηρίζει πώς είναι), εξακολουθεί να είναι πρόεδρος του τσικού Σοβιέτ και να στροφογυρί-ζη στα άγροκτήματα που βρίσκονται κοντά στο σπίτι του, ζητώντας πλη-ροφορίες για τό κάθε τί, επιβεβαιών-τας την συγκομιδή και άναπτύσσον-τας πρωτοβουλίες, που συνήθως άνα-πτύσσουν άνθρωποι που έχουν μόλις τό ένα τέταρτο της ηλικίας του.

Έξάσκηση

Ο Σιραλί άποδίδει την μακροβιό-τητά του και την ύγεία του στην συ-νεχή και σκληρή σωματική εργασία, στον καθαρό άέρα και στην κατάλλη-λη τροφή. Η διαίτά του είναι άπλη. Ο Σιραλί τρώει χορταρικά, λίγο κρέας, ψωμί και γαλακτοκομικά προ-ϊόντα. Τρώει κατά κανονικά χρονι-κά διαστήματα, δεν καπνίζει και δεν πίνει οινόπνευματώδη ποτά. Κοιμά-ται έπτά ως όκτώ ώρες στο 24ωρο.

Έχει παντρευτεί τρεις φορές (για πρώτη φορά όταν ήταν 25 χρόνων) και έχει άποκτήσει 23 παιδιά!... Συ-νολικά έχει 150 άπογόνους, που συγ-κεντρώνονται κάθε χρόνο για να γιο-ρτάσουν τα γενέθλιά του. Το γλέν-τι κρατάει μία ολόκληρη βδομάδα. Η σημερινή γυναίκα του Σιραλί, ή Χατούμ, είναι πολύ νέα... - 83 μό-λις χρόνων!

Η ΔΩΔΕΚΑΕΤΙΣ ΕΛΜΙΡΑ, τετράκις έγγονη του Μαθουσάλα διδάσκει τα μυστικά της ιππασίας από τον άκατάβλητο πρόγόνό της, που εξακολουθεί πάντα να είναι δεινός ίππεις.

ΗΤΑΝ προχωρημένος στα χρόνια όταν ο νεαρός (τότε) Λέων Νικολάγιεβιτς Τσολστόν συγκέντρωσε ει-κόνες, πληροφορίες και ει-ώματα, για να περιγράψη στα άθάνατα έργα του τους τρομερούς καβαλά-ρηδες της ρωσικής γής. Και να που άκόμη κυκλο-φορεί σαν μία ζωντανή μορφή άπο τις σελίδες των «Κοζάκων» του Τολστόν.

ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΘΗΣΑΥΡΟ ΤΟΥ ΔΙΚΤΑΤΟΡΟΣ

Οταν οι τελευταίες ημέρες του 'Απριλίου 1945. 'Ηττημένες, οι γερμανικές στρατιές της 'Ιταλίας κατευύνονταν προς το στενό του Μπρένερ, που χωρίζει την 'Ιταλία από την Γερμανία. Στην αντίθετη, όμως, κατεύθυνση, τρία φορτηγά «Μερσεντές» της Βέρμαχτ άνοιγαν δρόμο ανάμεσα στους φυγάδες...

Σ' αυτά τα φορτηγά επέβαινε, υπό την διοίκηση ενός έμπιστου αξιωματικού, ένα διπλόσπασμα των 'Ες 'Ες, στο όποιο είχαν επιτευχθεί ένα πολύτιμο φορτίο: Δεκατέσσερα κιβώτια, που είχαν γεμισθεί στα έρεϊπια της καγκελλαρίας του Βερολίνου, και δέκα κιβώτια, που είχαν ποσαληφθ από το Μπέρχτεσγκόντεν, την περίφημη θερινή διαμονή του Φύρερ.

Τα 'Ες 'Ες άγνοούσαν τί περιείχαν αυτά τα κιβώτια. Είχαν πάρει μόνο την έπίσημη διαταγή να τα μεταφέρουν πάση θυσία στο Μπλοτσάνο, του Ιταλικού Τυρόλου.

Στο Μπλοτσάνο, ένα τηλεγράφημα, με την υπογραφή του ίδιου του Χίτλερ, είδοποιούσε τον γκαουλάιτερ Χάφερ για την άφιξη της άποστολής και τον διέτασσε να βοηθήσει έναν άσφαλη κουρβάνο σε μια περιοχή, που ο Φύρερ θεωρούσε πιστή και όπου δεν θα έφθαναν πιθανά ποτέ τα σοβιετικά στρατεύματα.

Μόλις έφθασαν τα κοιμήνια, ο Χάφερ διέταξε να τοποθετηθούν τα μυστηριώδη κιβώτια σ' έναν διάδρομο του υπογείου καταφυγίου, όπου είχε εγκαταστήσει το γενικό άρχειο του.

Δυο μέρες αργότερα, όμως, ο γκαουλάιτερ και το άρχειο του έξαφανίσθηκαν, χωρίς να ειδοποιηθούν κανένα. Ένας αξιωματικός-σύνδεσμος του στρατηγού Βόλφ, που πήγε με μοτοσυκλέτα για να διαδώσει διαταγές, βρήκε το καταφύγιο άδειο και τα 24 κιβώτια εγκα-

ταλειμμένα στον διάδρομο, όπου τα είχαν τοποθετήσει προχθές.

Ο θησαυρός

Ειδοποιημένος από τον αξιωματικό - σύνδεσμο, ο στρατηγός Βόλφ είπε να μεταφέρουν τα κιβώτια στην έπαυλη όπου έμενε. Τα κιβώτια άνοιχθηκαν και τότε διαπιστώθηκε ότι περιείχαν τον θησαυρό του Χίτλερ. Είκοσι κιβώτια είχαν μέσα ράβδους χρυσού και πλατίνης, κοσμήματα μεγάλης αξίας, πολύτιμους λίθους, πορτοσέμια προσεκτικά τυλιγμένα. Στα τέσσερα άλλα κιβώτια υπήρχαν έγγραφα: Έκθέσεις στρατηγών και ύπουλων, με σημειώσεις του Φύρερ, τα χειρόγραφα του «Μάιν Κάμπα», ή άλλολογραφία του Μάρτιν Μπόρμαν με την γυναίκα του, τα αντίγραφα των έπιστολών μεταξύ Τσώρτσιλ και Μουσσολίνι, κ' ένα σχέδιο μεταφοράς όλων των 'Εβραίων της Γερμανίας στις 'Ηνωμένες Πολιτείες...

Την νύχτα, ο στρατηγός Βόλφ διέταξε να σκάσουν, σ' ένα μέρος που διάλεξε ο ίδιος, έναν τεράστιο λάκκο και να θάψουν μέσα τα 20 κιβώτια, που περιείχαν το χρυσόφι και τα κοσμήματα. Τα τέσσερα κιβώτια με τα έγγραφα έμειναν στην έπαυλη.

Στις 13 Μαΐου, ο Βόλφ και οι αξιωματικοί του αιχμαλωτίσθηκαν από τα συμμαχικά στρατεύματα. 'Η έπαυλη κλειδώθηκε. Την επόμενη νύχτα, όμως, λεηλατήθηκε από άγνωστους. Όλα τα έγγραφα που υπήρχαν στα τέσσερα κιβώτια χάθηκαν. Ούτε οι Άγγλοι, ούτε οι Αμερικανοί, που έβλεπαν σήμερα πολλά για να τα αποκτήσουν, μπόρεσαν ποτέ να τα ξαναβρούν μέχρι σήμερα. Είναι βέβαιο πως μερικές κυβερνήσεις δεν θα ήθελαν καθόλου να τα ίδουν δημοσιευμένα...

Σήμερα τα είκοσι θοιμμένα κιβώτια. Πού να δοίκανταν, άραγε;

Τον 'Ιούνιο του 1954, συναντήθηκαν δυο άνθρωποι, στο εξώκτιο ενός ξενοδοχείου της Νέας Υόρκης. 'Ο ένας ήταν ο Γιόχαν Σάκ, παλαιός λοχαγός του γερμανικού στρατού, που είχε καταφύγει στις 'Ηνωες Πολιτείες. 'Ο άλλος ήταν ο Χάρρυ, Αμερικανός, γιός 'Ιταλίδας. 'Ο Χάρρυ είχε διαβάσει μια άγγελία που ζητούσε έναν οδηγό και διερμηνέα, για έναν τουρίστα ο οποίος ήθελε να ταξιδέψει στην 'Ιταλία. 'Ο Σάκ απέκλυσε στον Χάρρυ ότι ήξερε που βρισκόταν ο θησαυρός του Χίτλερ και ότι είχε σκοπό να πάει να τον βρει. Έπρεπε όμως να προσέξει πολύ, γιατί κι άλλοι άνθρωποι ήξεραν την ύπαρξη του θησαυρού αυτού και προσπαθούσαν να βρουν το ακριβές μέρος όπου ήταν κρυμμένος...

'Η δουλειά θα αντιμειρόταν πολύ καλά. 'Ο Χάρρυ, που μιλούσε καλά τα Ιταλικά, τα Ισπανικά, τα γερμανικά και τα άγγλικά, δέχθηκε να συνεργασθί με τον παλαιό Γερμανό αξιωματικό.

'Ο Σάκ παρουσίασε στον Χάρρυ τους συνεταίρους του στην επικήρηση: Τον μεγαλόσωμο Κέμπ, που ήταν πλούσιος και έα χρηματοδοτούσε την άποστολή, και τον Έντν Σμιθ, παλιό πράκτορα της άστυνομίας. 'Ο Σάκ είχε πάρει τον τελευταίο στην ύπρεσία του από τον καιρό που τον είχε σώσει από μια άπάπειρα άπαγωγής, στα 1950.

Στο μπλό, όπου έγιναν οι συστάσεις, ο Χάρρυ παρατήρησε μια νέα, που φαινόταν να ενδιαφέρεται πολύ για τις κινήσεις και τις συζητήσεις τους. 'Ηταν ξανθή, πολύ ώραία, έξαιρετικά κομψή, κι ο Χάρρυ παρατήρησε ότι φορούσε σ' έναν άπό τους άστραγάλους της μια χρυσή αλυσίδα.

'Ο Χάρρυ αισθάνθηκε συμπάθεια

για τον χονδρο - Κέμπ, αλλά, χωρίς να ξέρη γιατί, ένιωθε δυσπιστία προς τον άλλητικό Σμιθ, που του φάνηκε άνειλικρινής.

Χαρίς στα κοήματα του Κέμπ, ο Σάκ πρόωθησε τις προετοιμασίες του ταξιδιού της 'Ιταλίας. Άποφάσισαν να πάνε με βαπόρι. 'Ο Χάρρυ, όμως, παρατήρησε ότι ή ώραία ξανθή βρισκόταν συχνά στον δρόμο τους και μάλιστα χωρίς να προσπαθή να κρύβεται.

'Η άναχώρηση ώρίσθηκε για τις 27 'Ιουνίου. 'Ο Κέμπ κράτησε θέσεις σ' ένα φορτηγό, που έπαιρνε και άπιβάτες. 'Ο Σάκ ήταν σίγουρος για την έπιτυχία, αφού είχε ένα σχέδιο, το όποιο έγινε την στιγμή που βάφτηκαν τα 20 κιβώτια...

Μιά δολοφονία

Την νύχτα της 26ης προς την 27η 'Ιουνίου, την παραμονή της άναχώρησής, ο Σμιθ μπήκε στο δωμάτιο του Σάκ για να πάρη σπύρτα και τον βρήκε, στο κρεβάτι του, έντελώς ντυμένο, νεκρό. Είχε δηλητηριασθί με ένα δηλητήριο που του είχαν ρίξει στο ούζο.

Στο δωμάτιο όλα ήταν άνω - κάτω. 'Ο δολοφόνος είχε σκοτώσει προφανώς τον Σάκ για να πάρη το σχέδιο, που μπορούσε να τον βοηθήσει να βρη τον θησαυρό. Χωρίς αυτό το σχέδιο, κοιμιά έρευνα δεν ήταν δυνατή.

Όλο το σχέδιο του Σάκ κατέρρεε... 'Ο Χάρρυ κι ο Σμιθ τα είχαν χαμένα.

'Ο χονδρο - Κέμπ, όμως, έμενε άτάραχος. Γιατί, άραγε; Άπλουστάτα, ο Σάκ είχε παραδώσει σ' αυτόν τον τοπογραφικό χάρτη, έναντι των προκαταβολών του, κι ο Κέμπ τον είχε τοποθετήσει στο χρηματοκιβώτιο μιας τράπεζας. Τον έδειξε στους συνεργάτες του.

Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ του Χίτλερ περιελάμβανε και την έρωτική άλληλογραφία του Μ. Μπόρμαν, που φαίνεται πίσω από τον Φύρερ.

Αυτή ή έπίδειξη, όμως, δεν τους βοήθησε, γιατί κανείς τους δεν ήξερε τον τόπο όπου το σχέδιο θα μπορούσε να είναι χρήσιμο. Το μόνο που ήξεραν ήταν ότι ο θησαυρός ήταν κρυμμένος στην περιοχή του Άδριγη...

'Ο Κέμπ, όμως, απέκλυσε πως υπήρχε, εκτός από τον Σάκ, κ' ένας άλλος που ήξερε το μυστικό και θα μπορούσε να διαβάσει τον χάρτη: 'Ο συνταγματάρχης Κάουφμαν, άρχηγός του έπιτελείου του στρατηγού Βόλφ.

Αυτός ο Κάουφμαν έμενε τώρα στην Μαδρίτη. 'Ο Κέμπ κι ο Σμιθ άποφάσισαν να στείλουν τον Χάρρυ στην 'Ισπανία, για να έλθη μυστικά σέ έπαφή με τον τέως αξιωματικό.

Στο άεροπλάνο, που τον μετέφερε στην 'Ισπανία, προς μεγάλη του έκπληξη, ο Χάρρυ συνάντησε την ξανθή νέα, που τους παρακλούουόσε...

Έπιασε γνωριμία μαζί της και έμαθε πως ήταν δημοσιογράφος και λεγόταν Μάργκαρετ Άνιτο. Μερικές μέρες αργότερα, στην 'Ισπανία, ή Μάργκαρετ έγινε έρωμένη του. Αφού συνάντησε τον Κάουφμαν και συνενωήθηκε μαζί του, ο Χάρρυ γύρισε με την Μάργκαρετ στην Νέα Υόρκη και έπειτα έπιβιβάσθηκε, μαζί με τον Κέμπ και τον Σμιθ, σ' ένα πλοίο για την 'Ιταλία.

Στο άναμεταξύ είχε προσπαθήσει να άπαλλαγή από την νέα, παρ' όλο που στο βάθος ήταν έρωτευμένος μαζί της.

Η κραυγή - δόλωμα

Το πρώτο βράδυ του ταξιδιού, ενώ κοιμόταν στην κομπίνα του πλοίου, ο Χάρρυ ξύπνησε από μια φοβερή γυναικεία κραυγή. Πετάχθηκε έξω και συνάντησε έναν νέο, που κι αυτός είχε άκούσει την κραυγή.

'Ηταν και οι δυο τους βέβαιοι πως μια γυναίκα είχε ζητήσει βοήθεια. Όλα όμως φαίνονταν τώρα ήρεμα. 'Ο άνεμος σούλιαζε. Μήπως είχαν πάρει τα σφυρίγματά του για γυναικεία φωνή;

Οι δυο άνδρες γύρισαν στις καμπίνες τους. Πόιν χωριστούν, ο νέος συστήθηκε στον Χάρρυ: —Μερόφσκυ, του είπε.

Γυρίζοντας στην καμπίνα του, ο Χάρρυ διαπίστωσε πως είχαν ψάξει τις άποσκευές του. 'Η κραυγή δεν ήταν παρ'ά ένα δόλωμα για να βγη από την καμπίνα του...

Το άλλο πρωί, ο Χάρρυ είχε άρχισι το πρόγέμά του στην τραπεζαρία του πλοίου, όταν ξαφνικά έλδε να προχωρή προς το μέρος του, χαμογελαστή και πολύ ήρεμη, ή Μάργκαρετ.

—Τό έχει, φαίνεται, ή τύχη μας να ταξιδεύαμε πάντα μαζί, είπε ψύχραιμα.

—Εσύ ήλθες τη νύχτα να ψάξεις την καμπίνα μου; την ρώτησε άπτοτομα ο Χάρρυ.

—Μάλιστα, έγώ!

—Τί γύρευες;

—'Ηθελα να βρω με την πονηριά αυτό που δεν μπόρεσα να βρω...άλλιάς!

—Πρέπει, λοιπόν, να φυλάγωμαι...

—Μάλλον!

Και, χωρίς δισταγμό, ή Μάργκαρετ κάθισε στο τραπέζι του νέου, που υπήρχε ο έρασστής της.

Στο Χερνόβουργο, ο Χάρρυ, ο Κέμπ κι ο Σμιθ κατέβηκαν από το πλοίο, ενώ ή Μάργκαρετ εξακελούθησε το ταξίδι της. Οι τρεις συνεταίροι έφθασαν στην 'Ιταλία και κατέβηκαν στο Μεράνο, όπου ο Κέμπ έμπιστεύθηκε στον Χάρρυ πως ο δυστυχισμένος Γιόχαν Σάκ είχε ραντεβού στο Μεράνο, τις πρώτες μέρες του Σεπτεμβρίου, με κάποιον Πιέτρο Μαρίνι, που έπρεπε να ξέρη που ήταν

δοημένος ο θησαυρός του Χίτλερ. 'Επιπλέον, ο Κέμπ είπε στον Χάρρυ πως δεν είχε άμπιστοσύνη στον Σμιθ και πως έπρεπε να τον προσέχουν.

Ήθελε τα έγγραφα

Οι τρεις συνεταίροι διέτρεξαν όλη την περιοχή με αυτόκίνητο, προσπαθώντας να βρουν το μέρος που ταίριζε με τον τοπογραφικό χάρτη. Μια μέρα, στο Μεράνο, είδαν να πλησιάζη προς το μέρος τους ο Μερόφσκυ, ο νεαρός του βαποριού.

'Ο Μερόφσκυ τους είπε πως ήταν Ρώσος και πως έψαχνε κι αυτός για τον θησαυρό. Δεν τον ενδιέφεραν όμως το χρυσόφι και τα κοσμήματα. 'Ηθελε τα τέσσερα κιβώτια με τα έγγραφα και τους πρότεινε να συνεταιρισθούν.

Οι τρεις συνεταίροι άρνήθηκαν, λέγοντας πως ήταν άπλοι τουρίστες. 'Ο Χάρρυ, όμως, έμαθε την άλλη μέρα, πλγρώνοντας μερικούς ντόπιους, πως ή Μάργκαρετ βρισκόταν στο ίδιο ξενοδοχείο με τον Μερόφσκυ. Δεν έμειναν στο ίδιο δωμάτιο και φαίνονταν, μάλιστα, να βρίσκονται σέ κακές σχέσεις. Έμαθε επίσης πως ο Μερόφσκυ είχε βεαθή μαζί με κάποιον Άντελφ Γκίσερ, ένα ύποπτο ύποκειμένο που, την εποχή του πολέμου, βρισκόταν στην ύπρεσία του γκαουλάιτερ Χάφερ. 'Ο Χάρρυ, ο Σμιθ και ο Κέμπ βρήκαν τον Γκίσερ στο σπίτι του, και οι άπειλές του Σμιθ, μαζί με τις δολαστικές προεργίες του Κέμπ, τον έκαναν να άπκαλύψη πως ήξερε τον τόπο του θησαυρού και πως θα τους τον έδειχνε, αν τον πλήρωναν καλά.

Στο άναμεταξύ, ο Χάρρυ και ή Μάργκαρετ, που είχαν ξανασυναντηθή, άποφάσισαν να ενώσουν τις ζωές τους. Θα άφηναν την άναζήτηση του θησαυρού, που άποδεικνυόταν πολύ δύσκολη, και θα φρόντιζαν για την εύτυχία τους. 'Η Μάργκαρετ είχε πάψει από καιρό να άγαπά τον Μερόφσκυ, με τον όποιο την συνέδεε μόνο ή κοινή άναζήτηση του θησαυρού. Θα έφευγαν τώρα με τον Χάρρυ για την Άμερική και θα έκαναν εκεί μια πιο ήσυχη ζωή...

Διαβολικό χέρι

Ο Κέμπ τους ίκέτευε να μην τον εγκαταλείψουν. Τα έξοδα των έρευνών τον είχαν σχεδόν καταστρέψει. Έπρεπε να ξαναβρη τα χρήματά του.

Οι άλλοι, όμως, επέμεναν. 'Ο Κέμπ άρχισε να γυρίζει σαν τρελός στην περιοχή, προσπαθώντας να βρη με κάθε βεβαιότητα τον θησαυρό. Μια μέρα, βλεπώντας και ή κόρη, προσπάθησε να φρεσθή. Τα φρένα όμως δεν υπάκουσαν. Το αυτοκίνητο άναποδωγυρίσθηκε και ο χειζερ-Κέμπ πινάχθηκε σ' ένα δένδρο. Το κρανίο του έσπασε και έμεινε στον τόπο.

'Η άστυνομία διαπίστωσε πως τα φρένα δεν είχαν χαλάσει τυχαία. Κάποιο διαβολικό χέρι είχε προενηθεί την βλάβη τους. Και το σχέδιο της τοπθεσίας του θησαυρού, που ο Κέμπ το είχε πάντα κρυμμένο άπό τον λαϊκό του, σέ μια πέτιση έβη, είχε κάνει φερέ...

'Ο Χάρρυ και ή Μάργκαρετ πήραν το άεροπλάνο, αλλά όχι για την Άμερική. Θα πήγαιναν στην Μαδρίτη. Την τελευταία στιγμή είχαν ξαναβρη τις έλπίδες τους. «'Αν ο συνταγματάρχης Κάουφμαν άποφάσισε να μ'άψη» σκέφθηκε ο Χάρρυ.

Και ή Μάργκαρετ συμφώνησε μαζί του. Δεν έπρεπε να άφήσουν τον θησαυρό στον Σμιθ και στον Μερόφσκυ...

Με τον Κάουφμαν

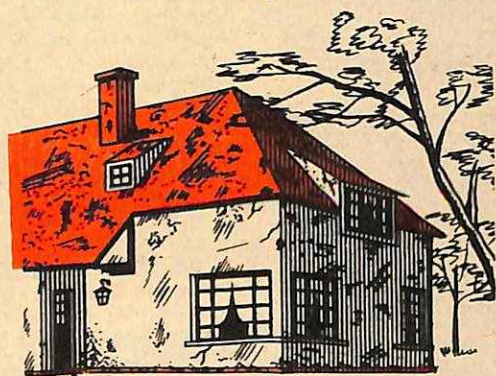
Στην Μαδρίτη, ο Χάρρυ πήγε στο μικρό ξενοδοχείο όπου έμενε ο Κάουφμαν. 'Ο θωρακός του είπε πως πριν από λίγες μέρες, ο τέως συν-

ταγματάρχης Κάουφμαν άποφάσισε να μ'άψη» σκέφθηκε ο Χάρρυ.

Και ή Μάργκαρετ συμφώνησε μαζί του. Δεν έπρεπε να άφήσουν τον θησαυρό στον Σμιθ και στον Μερόφσκυ...

Όταν ξαναγύρισαν στο Μεράνο,

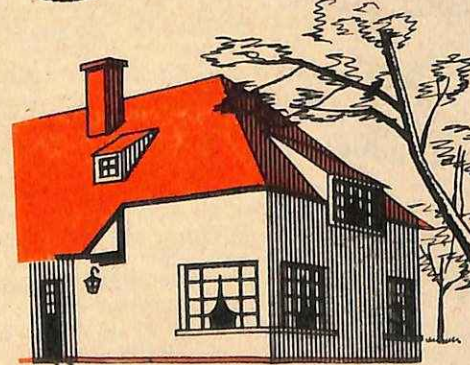
ὑπόσχεται...

**ἀρχίζοντας
τὸ πρῶϊ...**

**...Τὸ βράδυ
ἔτοιμο!...**

μὲ πλαστικά χρώματα

Artex

**ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ
ΘΗΣΑΥΡΟ ΤΟΥ ΔΙΚΤΑΤΟΡΟΣ**

ταγματάρχης είχε φύγει αεροπορικώς για την Φρανκφούρτη. 'Ο Χάρου δεν δίστασε. Πήρε το επόμενο αεροπλάνο και κατάρβωσε να βοηθήσει το ξενοδοχείο όπου έμενε ο Κάουφμαν. 'Ο τώης συνταγματάρχης χαμογέλασε:

—Αυτή η υπόθεση δεν με ενδιαφέρει πια, είπε, γιατί πέτυχα από τους "Άγγλους αυτό που ήθελα: "Ένα διαβατήριο με ξένο όνομα και αρκετά χρήματα για να εγκατασταθώ εδώ, χωρίς να δικασθώ ως έγκληματίας πολέμου... Έχω γίνει πια άλλος άνθρωπος. Έχω όμως την εντύπωση πως παραπλανηθήκατε πολύ στις ερευνές σας. Θυμάμαι όλες τις λεπτομέρειες του τοπογραφικού χάρτη, όπως ασφαλώθη να τις θυμάσθε και εείς. Πάνω σ' αυτόν τον αρκετά χονδροειδή χάρτη υπήρχε μία οδοντωτή γραμμή. Ναιμίζω πως αυτή η γραμμή παριστάνει τον δονατωτό σιδηρόδρομο, που ξεκινάει ακριβώς από το Μπελτσάνο. Ό Χόφερ είχε κατασκευάσει, στην βάση ύψους της σιδηροδρομικής γραμμής, ένα μεγάλο και βαθύ καταφύγιο, που πρέπει να υπόσχευε άκρυψη... Μισρώ επίσης να σας πω ότι, την νύχτα που βάφτηκαν τα κιβώτια, δεν χρησιμοποιήθηκε κανένα κομμάτι. Ως αρχηγός του επιτελείου δα είχα μάθει αυτή την μετακίνηση. Τα κιβώτια μεταφέρθηκαν με τα χέρια. Άρα, δεν μπορεί να μεταφέρθηκαν μακριά. Βγάλτε, λοιπόν, το συμπέρασμά σας. Κατά τα άλλα, δεν ξέρω τίποτε περισσότερο. Είχα τόσες άλλες φροντίες, σπουδαιότερες από αυτά τα καταρμένα κιβώτια... Και τώρα ξεχάστε με. Δεν υπάρχει πια συνταγματάρχης Κάουμαν...

Μετά την συνάντησή του με τον Κάουφμαν, ο Χάρρυ ξεκίνησε για την Φρανκφούρτη με το τραίνο. Δεν είχε πιά όρκετα χρήματα για να πάρει αεροπλάνο. Γι' αυτό δεν πήρε μαζί του και την Μάργκαρετ.

“Όταν έφθασε στην Ήλιτία, ο Χάρρυ άνοιξε μιá εφημερίδα. Έκεί διάβασε ότι, κοντά στο Μεράνο, είχαν βρη, σε μιá έρημη τοποθεσία, τó πτώμα ενός αγνώστου. Ό άνθρωπος είχε δολοφονηθί με μιá σφαίρα στón σβέρκο. Καμένα χαρτί δέν βρέθηκε επάνω του, αλλά τá παπούτσια του είχαν άγερσάσθ σ' ένα κατάστημα της Νέας Υόρκης.

Ἀπὸ αὐτὴ τὴν λεπτομέρεια κι ἀπὸ τὴν περιγραφή τοῦ ἀγνώστου, ὁ Χάρρυ κατόλαβε πὼς ἐπρόκειτο γιὰ τὸν Σμιθ. Ἐίχε πληρώσει κι αὐτὸς μὲ τὴν ζωὴ τοῦ τὴν δίπλα του νὰ πλουτίσει. Ὁ Χάρρυ ὅμως ἀπέφυγε ἀπὸ πληροφόρηση τὴν ἀսτυνομία γιὰ ὅσα ἤξερε...

Ὁ ἄδειος λάκκος

Στὸ Μπελτσάνο, ὁ Χάρρυ δὲν δυσκολεύθηκε νὰ βρῇ τὸν ὀδοντωτὸ σιδηρόδρομο καὶ τὸ παλαιὸ γερμανικὸ κατάρσιο. Ἀφοῦ μελέτησε καλὰ τὴν περιοχή, ὁ Χάρρυ σκαρφάλωσε, τὶς πρωινὲς ὥρες, τὸν τοιμεντένιο τοῖχο ἢ ἀνακάλυψε μιὰ ἀρκετὰ ἀπότομη σκαλιτσα.

Ο Χάρρυ κατέβηκε με προσυχή. Ένας διάδρομος απλωνόταν μπροστά του και σε μερικά σημεία τον έφραζαν χώματα, που είχαν πέσει από καθίζεσθαι. Δεξιά ή αριστερά υπήρχαν μικρά δωμάτια. Ο Χάρρυ έβλεπε σε μία κυκλική αίθουσα, που είχε έναν πυραμιτωτό βόλο. Τότε θυμήθηκε ότι στο σχέδιο υπήρχε μία

πυραμίδα. Βρισκόταν στον σωστό
δρόμο...

Πολλοί διάδρομοι ἔβγαιναν ἀπὸ αὐτὴν τὴν αἴθουσα. Στὴν εἰσοδο ἐνὸς ἀπὸ αὐτοῦς ἦταν βαμμένος μὲ πίσσα ἕνας σταυρός. Ὁ σταυρὸς ὑπῆρχε ἐπίσης στὸ σχέδιο.

Ὁ Χάρου μπήκε χωρίς διαταγὸν στὸν διδέρμο. Διέτρεξε χάπυ πενήντα μέτρα. Ξαφνικά, οἱ διδέρμοι ἔκανε στροφὴ καὶ ἔπειτα πλάταινε, γιὰ νὰ σχηματίσῃ μιὰ μικρὴ αἰθούσα χωρὶς δέξδρο. Ἐκεῖ, πάλι, μετὰ πίσσα, ἦταν ζωγραφισμένος ἓνας ἄλλος σταυρός. Ἀκριβὸς κάτω ἀπὸ τὸν σταυρὸ ἦταν ἀνοιγμένος ἓνας μεγάλος λάκκος. Στὶς ἄκρες του ὑπάρχον χάματα, ποὺ ἔδειχνον ὅτι εἶχε σκοφθῇ τελευταῖα.

Μὲ χτυποκάρδι, ὁ Χάρρυ ἔστρεψε τὸν φάκός του πρὸς τὸν λάκκο.

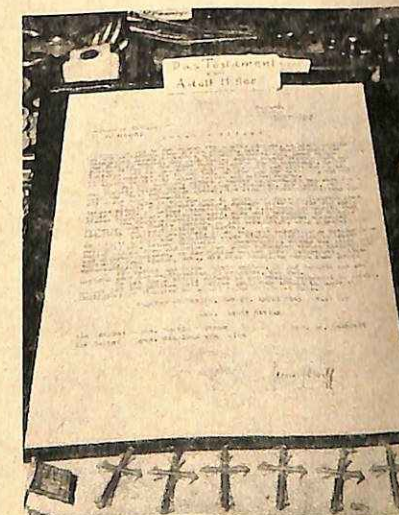
Καὶ τότε, ὁλεμόναχος στὴν ἐρη-
μιὰ τοῦ ἐγκαταλειπόμενου ὑπηρέτου,
ἄφησε νὰ τοῦ ξεφύγῃ μιὰ βλαστή-
νια.

Για τὸν Χάρρυ ἡ περιπέτεια εἶχε
τελειώσει. Δὲν τὸ ἔμνε παρὰ νὰ
γυρίσῃ στὴν Ἀμερική, μαζί με τὴν
Μάργκαρετ, ὅπου μπροῦσε νὰ κερ-
δίσῃ μεγάλα παρὰ, δημοσιεύοντας
στὶς ἐφημερίδες ἕνα ρεπορτάζ γιὰ τὸ
μυστήριο τοῦ θησαυροῦ.

Φαίνεται, όμως, ότι οι έρευνες που έπικεμήθηκαν για την ανεύρεση του θραυστού του Χίτλερ δεν έμειναν άκαρπες.

Σύμφωνα με μία έπίμονη φήμη, ένα μέρος του θησαυρού μεταφέρθηκε στην Αυστρία – και υπάρχει πράγματι, στην χώρα αυτή μία «μαύρη άγρυπ» χιλιεπίκων ένδυσμα, που προέρχεται από εκεί. Ένα άλλο μέρος λέγεται ότι μεταφέρθηκε στην Άρμενική και φυλάχθηκε προσεκτικά από τους τελευταίους πιστούς του όφουρ.

Τέλος, λένε πώς οι "Άγγλοι" — ίσως χάρις στον συνταγματάρχη Κουσιμίν, στον οποίο έδωσαν σε διάταγμα ψεύτικο διαβατήριο και χρημάτα — κατόρθωσαν να δάσουν χέρι στα έγγραφα, μερικά από τα οποία δεν θα ήξελαν να δημοσιεύσουν. Και μία άλλη φήμη λέει πως το Κρεμλίνο πλουτίστηκε, στα 1952, με σημαντικά έγγραφα, που άνηκαν στα μυστικά αρχεία του Γ. Ράιν

Η ΔΙΑΘΗΚΗ τοῦ Χίτλερ βρέθηκε
μετὰ τὴν κατάρρευση τοῦ Γ' Ράιχ.
Ἄλλα πολὺτιμα ἔγγραφα, ὥστόσο,
ἐξαφανίστηκαν κατὰ τρόπο σκοτεινὸ

SARAVOTT-KATZOYRAKIS

πλεκτά ACRYLAN

σινδών

ACRILAN
acrylic fibre
CHEMSTRAND

ΝΗΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ "ΗΛΙΟΣ", Κ. Σ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Α.Ε.

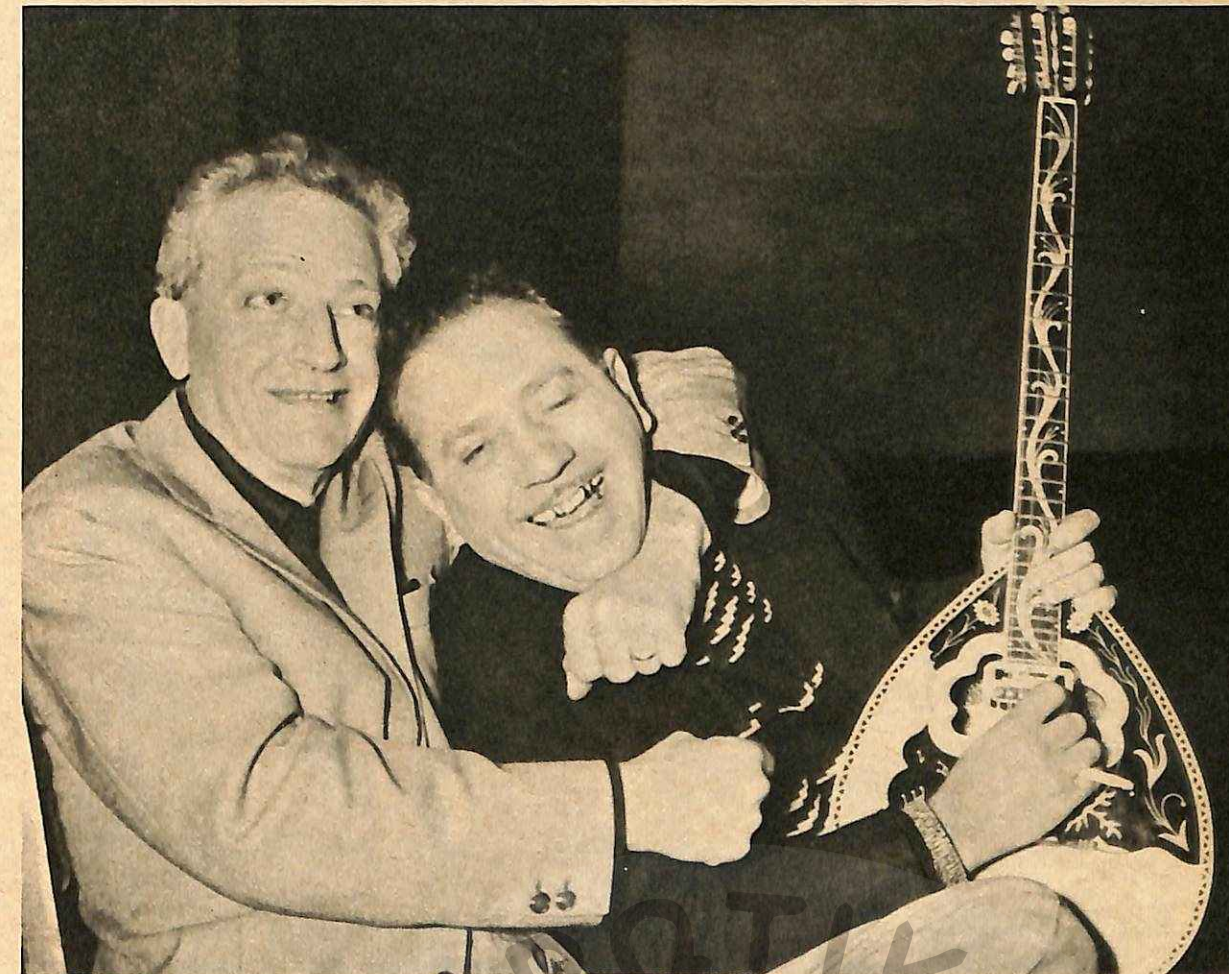
‘Η Μελίνα τραγουδάει τὸ «Ἄστρο τῆς Ἀνατολῆς» καὶ προκαλεῖ «χτυποκάρδια» στὴν Ἀλίκη

ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Σάββατο ἀπόγευμα. Χιονόνερο. Καὶ Βοριάς. Ἐξω ἀπὸ τὸ «Στούντιο Α» λασπωμένη ἐρημιά. Κρύο. Μέσα στὸ στούντιο, πυρετὸς δουλειᾶς: Στὴν αἴθουσα τοῦ μοντάζ, μικρόφωνα αἰωρούμενα πάνω ἀπὸ βιολιά, φουσαμόνικες, φλάουτα καὶ μουζούκια ρουφᾶνε ἅπληστα στὰ σπλάχνα τοὺς Χατζιδάκι. Ὁρθιος μπροστὰ στὴν ὀρχήστρα, μὲ τὰ ἀκουστικά στ’ αὐτιά, ὑπνωτιστὴς πνευστῶν καὶ ἐγχόρδων, ὁ ἴδιος ὁ συνθέτης, παράξενος πιλότος στὸν χῶρο τοῦ ρυθμοῦ καὶ τῆς ἁρμονίας.

Πίσω του, καθισμένοι χάμω, σὲ μερικὲς διπλωμένες ψάθες, ὁ Ντασσέν μὲ τὴν αἰώνια πίπα του καὶ τὸ χαμόγελό του, καὶ δίπλα του, κουλουριασμένη σὰν γατούλα, μὲ τὸ κεφάλι της στὸ ὄμο του, ἡ Τζούλη, ἡ κόρη του.

Πιὸ κεῖ, ἕνας καφὲς τούρκικος, μισοπιωμένος, καὶ τὸ γρήγορο «κλίκ - κλίκ» ἐνὸς γαλάζιου καμπολογιοῦ, μὲ ἕνα ματάκι στὴν ἄκρη. Σὲ μιὰ καφέ βελούδινη πολυθρόνα ἀπὸ σαλόνι τῆς περασμένης τριακονταετίας — σχέδια μὲ τριαντάφυλλα καὶ φράντζα μὲ κρόσσια — ποὺ Κύριος εἶδε πῶς ξέπεσε ἀνάμεσα στὶς ξύλινες καρέκλες, ἡ Μελίνα. Καρὼ φούστα, πράσινο πουλόβερ, χοντρή πέτσινη ζακέττα, μὲ γούνα, καὶ ὑπότιες μέχρι τὸ γόνατο. Παριζιάνικες, φυσικά. Φωνή, ὁμως, γέλιο, κέφι, αὐθορμητισμός, ἐγκαρδιότητα, ρωμαίικα χίλια τὰ ἐκατό! Στὸ βάθος μπροστὰ, ἡ ὁθόνη...

→ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ, Ο ΖΥΛ ΝΤΑΣΣΕΝ ΑΓΚΑΛΙΑΖΕΙ ΤΟΝ ΖΑΜΠΕΤΑ. Η ΗΧΟΛΗΨΙΑ ΕΧΕΙ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ

ΣΤΟ ΣΤΟΥΝΤΙΟ

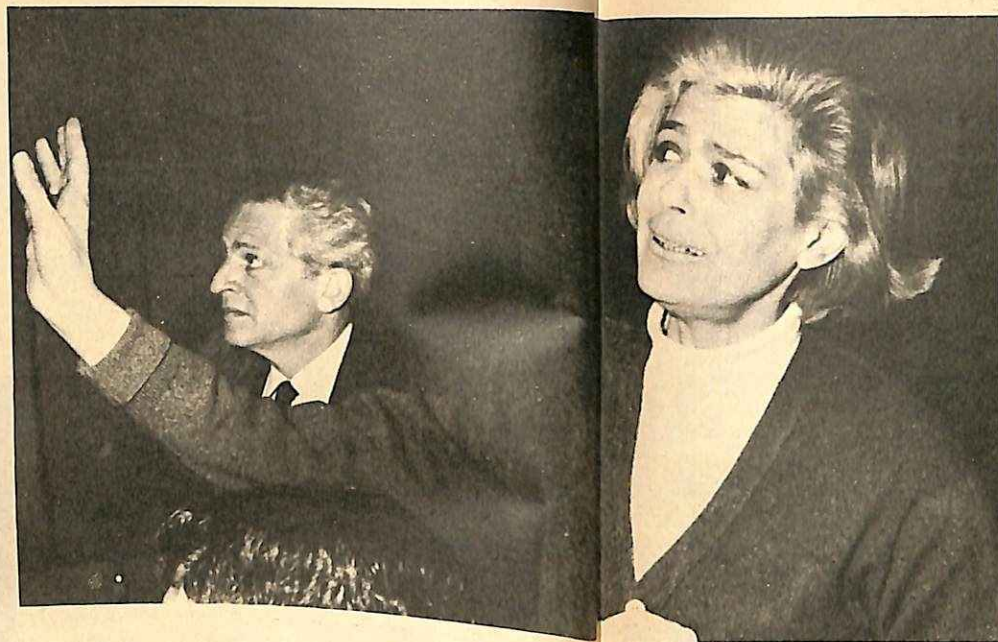
‘Η Βουγιουκλάκη τὸ εἶχε ζητήσει γιὰ τὴν ταινία της, ἀλλὰ ὁ Χατζιδάκις τὸ ἔδωσε στὸ «Τὸπ Καπού»

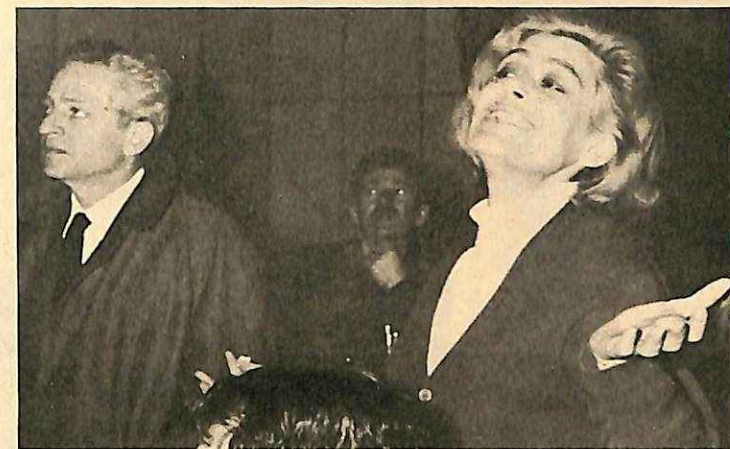
Ο ΜΑΝΟΣ συγκεντρωμένος παρακολουρεῖ τὴν ἐκτέλεση, ἐνῶ ἡ Μελίνα ἐκστασιάζεται. Στὸ στούντιο φθάνει καὶ ἡ Ἀλίκη (ἄνω). Ἐγχόρδια συνάντηση δυὸ «στάρ».

ΑΣΠΑΣΜΟΙ μὲ τοὺς παράγοντες τῆς «Σωφρίνας», τὸν Γ. Ρούσσου (ἀριστερά) καὶ τὸν Ἀλ. Σακελλάριο

Η ΠΟΛΥΠΛΕΥΡΗ διαδικασία της έγγραφης συνεχίζεται. Τώρα ήλθε η σειρά της Μελίνας. Σε μία όδονη -που την βλέπουν μόνο τα πρόσωπα της φωτογραφίας- προβάλλεται η σχετική σκηνή από την ταινία. Και η Μελίνα τραγουδάει, για να γίνει η ήχοηψία. Οι τρεις διαδοχικές φάσεις της εκτέλεσως, με την ανερχόμενη κλίμακα του ένθουςιασμού, επιτρέπουν να υποθέσει κανείς πως το μπρίο του τραγουδιού ζωηρεύει περισσότερο από νότα σε νότα.

«Πλάι - πλάι» λέγεται στην τεχνική ορολογία των στούντιο ή ιεροτελεστία που συγχέονται σε ααβατιάτικα ηλεκτρονικά σώμα. Το περίφημο πιά «Τόπ Καπου», αφού έχει στη τελική του φάση. Μένει να αγοράσει το τραγουδι του. Ένα τραγουδι και μία μελωδία, που προβλέπεται ότι θα κάνουν τον γύρο του κόσμου και μία, των δυο «Με, Μελίνα» - Μάνου, δίνει διαβατήρια στα τραγουδι, από τα χρόνια της «Στέλλας».

—Άστα τί τραβήσαμε για να γυρίσουμε την σκηνή του τραγουδιού στην Πόλη. Ούτε μουσική υπήρχε, ούτε δια, που την έπαιζε μόνος του ο Μάνος σ' ένα πιάνο.

Η Μελίνα, ξεπλωμένη στην πολυθρόνα της, αναπολεί, παίζει με τις χάντρες του κομπολογιού της και, κάθε βγαίνει από το τράνι και ζητάει από την δόχληστρα να σιασμο να τραγουδάει τα λόγια: «Έλα, έλα, γκέλα, γκέλα, τάβλι...».

Στόν ιδιαίτερο θαλαμίσκο τους, οι τεχνικοί άσχο δόχληστρας πρέπει να αγοράσει σε ξεχωριστή μπάνια ή όποτε φωνή και δόχληστρα ν' ακούγονται μαζί, και η

συγχρονισθούν με την εικόνα. Μ' αυτή την ενκαιρί προτίθεται στην συντροφιά ένα ακόμη πρόσωπο: Χαννο-γελιάστος, μ' ένα τρανζίστορ και ακουστικό πλάι του, ο Μαξιμίλιαν Σελ απολαμβάνει τα χρώματα και την λι-κάδα του Βοσπόρου. Η μεγάλη δόνη γυμνάζει γαλάζιο κι άμεισος μετά, με τα μαλλιά στον άνεμο, εμφανίζεται σ' ένα μπαλκόνι η Μελίνα. Η άλλη Μελίνα, με την καρ-ωά φούστα, το πρώτο πουλόβερ και τις ψηλές μπό-τες, την κοιτάζει, δουλιάζοντας πιο βαθιά στην δελουδι-νη πολυθρόνα της.

Η Μελίνα της δόνης φοράει ένα χίτρινο κοστούμι —παντελόνι και σακάκι χωρίς μανίκια— κ' έναν άρα-χνόφαντο φορετζέ! Μπαίνοντας για ένα λεπτό στο σπί-τι, φέρνει ένα τάβλι, το άνοιγει και... μπαγλεράει έλ-ληνικότατα τα ζάρια: «Έλα, έλα, γκέλα, γκέλα, τά-βλι...».

Το ύπνοχο σμαράγδι του Τόπ Καπου παίζει στα ζά-ρια η Μελίνα, χαμογελώντας στον Σέλ και προκαλώντας τον: «Σμαράγδι, σίχων τα ζάρια για το σμαράγδι, το διαπλεό μου για το σμαράγδι, το σμαράγδι του Τόπ Καπου...». Μερικές ακόμη φωτεινές σκηνές πάνω στην δόνη κ' ύστερα η εικόνα χλωμαίνει και χάνεται.

—Φότα!

Έλληνικοί σίχοι δεν υπάρχουν για την ώρα. Τα λόγια του τραγουδιού είναι έγγλέζικα, γραμμένα από την ίδια την Μεροκούρη και τον Ντασέν. Δέκα, είκοσι.

τοίαντα φορές πρέπει να παίξουν τα μπουζούκια την με-λωδία, όπως να έχη στο γράψιμο την απόδοση που θέλει ο Χατζιδάκις. Άνάμεσά τους ένα όνομαστό: Το μπουζούκι του Ζαμπέτα.

Και η 'Αλίκη...

Εδώ και κάμποση ώρα, στα αυτοκίνητα που περιμέ-νουν απ' έξω έχει προστεθεί μία άσχηρη «Τζάγκουαρ» Ι.Χ., μιας πασίγνωστης... Σωφρονίας. Η Μελίνα, ακού-γοντας ότι στα πλατώ, εκατό μέτρα πιο κάτω, εγνοίζει η 'Αλίκη, τυλίγεται στην πέταινη ζακέττα της και...

—Τζούλη, πετάγομαι να πω μία καλησπέρα. Μόλις με χρειαστήτε, με φωνάξτε!

Στο χαμαρίνι της Βονγιοκλάκη, η ύποδοχη είναι θερμή, γεμάτη διαχίσεις. Η 'Αλίκη θαυμάζει τις μπόν-τες της Μελίνας κ' έκλεινη της παίρνει το νούμερο του παπουτσιού της και υπόσχεται να της φέρη ένα ζευγάρι δμοίες από το Παρίσι. Η Μελίνα θαυμάζει τα μαλλιά της 'Αλίκης και παραπονιέται ότι τα δικά της καταστρά-φικαν από το πλατινέο, ώστε αναγκάστηκε να τα κόψη. Η 'Αλίκη την δειθαίνει ότι κι αυτή τα ίδια τρα-δάει και θέλει να μάθ πόσων χρόνων είναι η κόρη του Ντασέν και αν έχη σκοπό να γυρίση καιιά ταινία στην 'Ελλάδα. Η Μελίνα κάνει την διεργητά: Η κόρη του Ντασέν είναι 17 ετών (φαίνεται 15) και πολύ θα τδθε-

α να γυρίση ελληνική ταινία. Η 'Αλίκη λέει ότι και φεται που το άκουσε(!)...

Και τότε σκάει η δούδα:
—Και τί τραγουδι αγοράζεις μέσα, Μελίνα;
—Ένα του Μάνου. Για την ταινία μου.
—Καινούργιο;
—Όχι. Η μελωδία υπήρχε. Θα την έχης ακούσει ίσως. Είναι το «Άστρο της Ανατολής».

Κράτημα άναπνοης.
—Το «Άστρο» της Ανατολής; (άνοιγει οιακ... να μάτια της η 'Αλίκη).

—Ναι. Και πώς λεί; Τρά οά οά λά... Νομίζω πως θα πιάση πολύ. Τό ξέρεις;

—Αν το ξέρω; Μά αυτό το είχα ζητήσει εγώ του Μάνου, για τα «Χτυπακάδια στο Θρανίο», και δεν μου τδωσε! Και θα ήταν δ,τι έγραφε. Ανατολή, Κωνσταν-τινούπολη και τα όστα. Μου είπε πως είναι άπαιστο. Έσένα, δηλαδή, πως σου τδωσε;

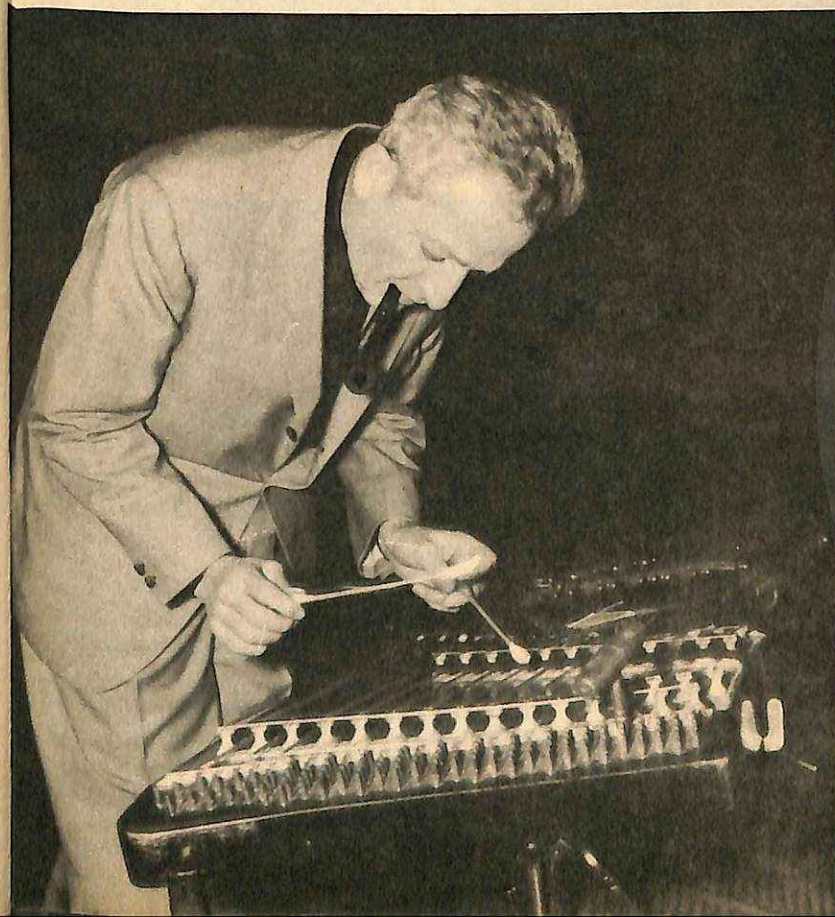
—Τι θα πη επώ; μου τδωσε; Τό πήρα! Έγώ είμα-λαίχη στο τραγουδι και διαλέγω τις μελωδίες που άρε-σουν στον κόσμο. Μήπως έτσι δεν έγινε και στο «Ποτέ την Κυριακή»; Ο Μάνος με τον Ντασέν δεν ήθελαν να πω τα «Παιδιά του Πειραιά», αλλά την «Προδοσία». Έτσι κι αυτή την φορά; Μου άρεσε το τραγουδι και τό είπα του Μάνου. «Εγώ αυτό θέλω. Τελείωσε!».

Σιγή. Έπέμβαση του 'Αλέκου Σακελλάριου:
—'Αλίκη, εγνοίζουμε.
Και ο διάλογος διακόπτεται.

ΜΕ ΤΑ ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ στ' αυτιά, ο Χατζιδάκις κατευύνει την έγγραφη. Αυτό που στην ταινία θα άκουσθ ή σαν ένα εύχαριστο τραγουδάκι, είναι μία επίπονη και πολύπλοκη τεχνική διαδικασία, που χρειάζεται άπειρη προσοχή και μεγάλη προσ-ήλωση για να παρουσιασθ ή με άρτιότητα. Οι έκνευριστικές επαναλήψεις είναι αναπόφευκτες, αλλά γαλήνιος ο Μάνος, σαν έμπειρος «πιλότος», οδηγεί την όρχήστρα ως το ευτυχισμένο τέρμα.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ
ΕΙΚΟΝΩΝ ΚΑΙ
HELLAS PRESS SERVICE

Ο «ΕΞΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ» του Ντασέν έφθασε πιά σε στάδιο που του επιτρέπει να χειρίζεται το σαντούρι σαν γνήσιος όργανοπαίκτης λαϊκού συγκροτήματος. Στην χορούμενη αήτη συντροφιά, που γέμισε το στούντιο με κέφι, παρειρισκόταν και ένα χαριτωμένο σκυλάκι. Άνέκει στην Μελί-να πού, μέσα στο ξέσπασμα του διονυσιασμού της, θέλει να το συμπαράσέρη σε έκδηλώσεις.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

ΟΙ ΕΙΔΙΚΟΙ τής Βουδαπέστης προσδιώρισαν την προέλευση και την ηλικία των 1.396 ευρέθεντων χρυσών νομισμάτων - Κωνσταντινούπολη, 5ου αιώνας.

Η ανακάλυψη ενός μεγάλου θησαυρού είναι το όνειρο του κάθε παιδιού - ένα όνειρο που πραγματικά ούδέποτε εγκαταλείπει το αγόρι ή το κορίτσι και μετά την ενηλικίωση. 'Η ελάχιστη ελπίδα για την ανακάλυψη θησαυρού, όσοδήποτε ασύστατη και αν είναι, τραβάει σαν τόν μαγνήτη, με τις εκατοντάδες, τους αιώσετους όνειροπόλους. Μεγαλύτερη, φυσικά, γοητεία προσφέρει ή περίπτωση όπου ο τυχερός ανακαλύπτει τυχαία μια κρύπτη γεμάτη χρυσάφι ή πετράδια.

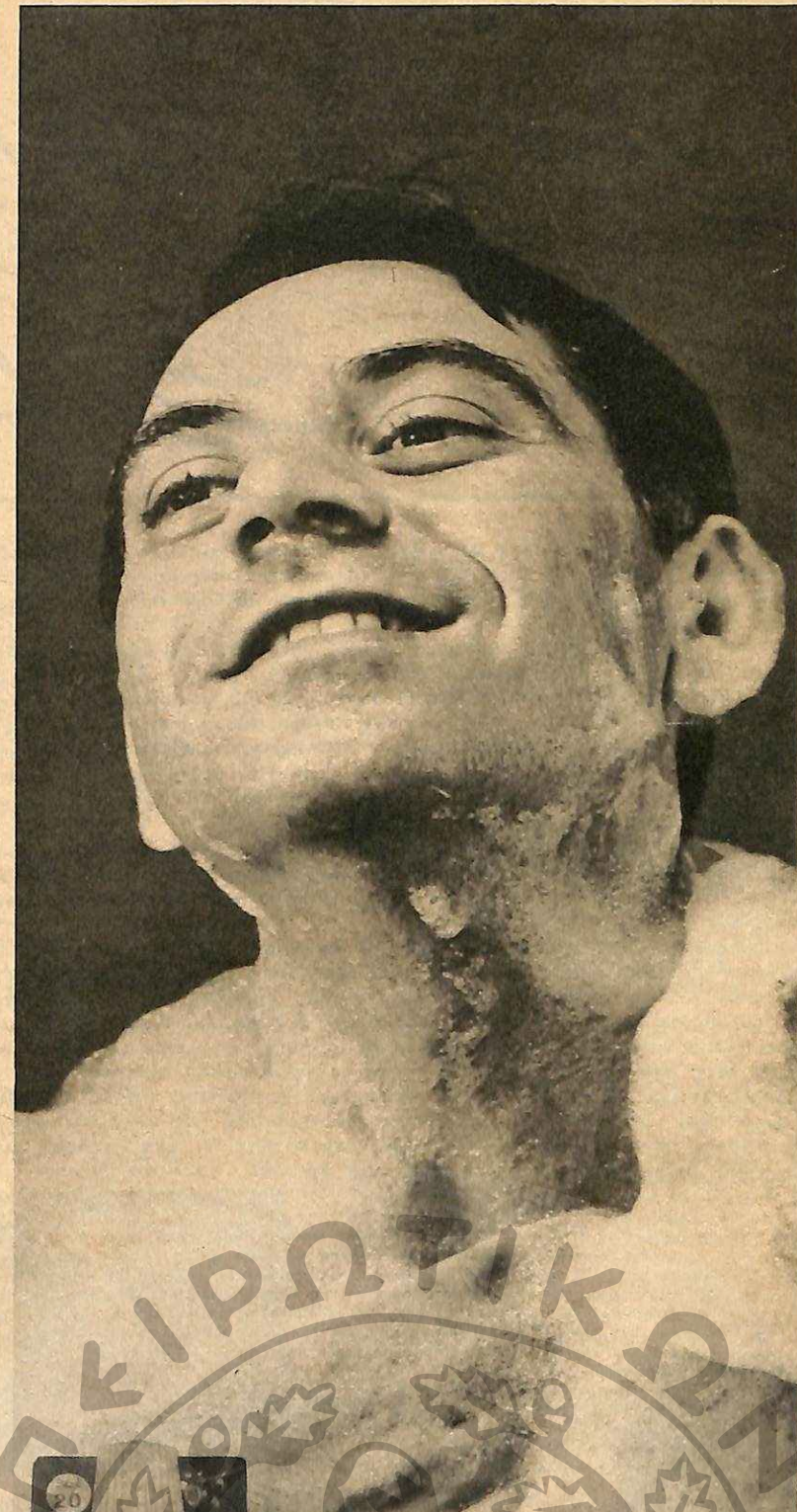
Αυτή την στιγμή τής ανείπωτης εύτυχίας έπεφύλασσε ή μοίρα σέ μια Ούγγαρέζα χωρική, που ή δουλειά της ήταν νά θάσκη γαλοπούλες κοντά στό Χοντμεζαβασαρχέλυ, στην νότιο Ούγγαρία. Σκαλίζοντας τόν έδαφος μέ τόν μπασιτόνι της, ή "Ερζεμπετ Τζοτζό ανακάλυψε μερικά νομίσματα. Ψάχνοντας πιό προσεκτικά, ανέσκαψε τότε έναν άστραφτερό σωρό από χρυσά νομίσματα - 1.396 συνολικά. Οι ειδικοί τής Βουδαπέστης διαπίστωσαν, έν συνεχεία, ότι τά νομίσματα ήταν βυζαντινά, του 5ου αιώνας, κομμένα στην πρωτεύουσα, τήν Κωνσταντινούπολη, και ότι οι μορφές που άπεικονίζονται είναι τών αυτοκρατόρων Θεοδοσίου και Βαλεντινιανού Γ'.

Τό ύπουργείο Παιδείας κάλεσε τήν "Ερζεμπετ Τζοτζό στην Βουδαπέστη και έπαύθηκε τήν χορά τής ανακάλυψως, έχχειρίζοντάς της τήν νόμιμη άναμοιβή για τήν ανακάλυψη.

Η ΑΠΑΣΤΡΑΠΤΟΥΣΑ λάμψη του χρυσού συνδυάζεται μέ τήν γοητεία τής παλαιότητας. Οι μορφές τών δυό αυτοκρατόρων - Θεοδοσίου και Βαλεντινιανού - διατηρούνται θαυμάσια πάνω στά νομίσματα.

ΠΑΡΕΔΩΣΕ τά χρυσά ευρήματα στό ύπουργείο Παιδείας ή "Ερζεμπετ Τζοτζό και τώρα παραλαμβάνει τήν άμοιβή της από τόν διευθυντή, δρ "Ερβιν Λιπιάι, σέ πολλά κολληριστά χαρτονομίσματα.

Αφρόλουτρον FAMAR

Γιά τούς άνδρες.
Χρώμα πράσινο. Ζωογόνο άρωμα πεύκου.
• Ίδεώδης περιποίησης του δέρματος.
• Τόνωση τών νεύρων.
• Ευεξία.

Γενικοί Άντιπρόσωποι Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

Αφρόλουτρον FAMAR

Μεταβάλλει τόν καθημερινό λουτρό σέ όνειρο. Τυλίγει τόν σώμα μέ σύννεφο μυρωμένου άφρου.
Στόν ίριδισμό κάθε φυσαλίδας κρύβεται μια μικροσκοπική μάγισσα που τονώνει τόν δέρμα, τόν ξαναδίνει δροσιά, λάμψη, φρεσκάδα, κι εξασφαλίζει τήν ευδιαθεσία σας.

Bubble
Bath

Γενικοί Άντιπρόσωποι Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

Αθηνάιοι και Αθηνάϊες

Μολιναρό, Μπριαλὺ καὶ Ντορλεὰκ ἔρχονται γιὰ τὸ «Ἀνθρωποκυνηγητό»

Μαζὶ μετὶ τὶς πρώτες ἀκτίνες τῆς ἀνοιξέως, ἡ πρώτη ξένη παραγωγὴ ἔρχεται ἐδῶ, γιὰ ν' ἀρχίσῃ τὸ γύρισμα τῆς πρώτης ξένης ταινίας, ποὺ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὶς δυνάμεις τῆς θάλασσας καὶ τὰ δυνάμεις τῆς γῆς γιὰ νὰ φέρῃ στὴν ἱστορία τῆς. Ἡ ταινία λέγεται «Ἀνθρωποκυνηγητό» ἢ «Τὸ κυνήγι τοῦ ἀντρα». Εἶναι γαλλικὴ καὶ τὴν ἔχει γράψῃ μιὰ ξανθὴ καὶ ἑσπερὶ γυναικί, ἡ Φράνς Ρός, ποὺ κατὰ τὰ ἔξῃ ἀσφαλῶς ἀπὸ τὸ πῶς κυνηγοῦν οἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρες. Γιατί, ὅσο κι ἂν ὁ τίτλος μᾶς ἀφήνῃ νὰ φαντασθῶμε ὅτι πρόκειται γιὰ ἀστενικὸ οἶλο, ἡ ἀληθινὴ του σημασία εἶναι τὸ κυνηγητὸ γιὰ νὰ ἀπεκτήσῃ οἱ σύγχρονοι κοπέλλες ἕναν σύζυγο. Δὲν σταματοῦν πρὸ οὐδενός, ὑποστηρίζει ἡ Φράνς Ρός, καὶ ἡ ἡρωίδα τῆς (τὴν ὑποδύεται ἡ καινούργια ἀνακάλυψη τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου Φρανσουὰζ Ντορλεὰκ) δὲν διστάζει νὰ γίνῃ κλέφτρα, γιὰ νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴ καὶ τὸ πορτοφόλι τοῦ γοητευτικοῦ Ζαν - Κλωντ Μπριαλὺ.

Στὴν ταινία παίζουν ἐπίσης ὁ Ζαν - Πὼλ Μπελμοντό καὶ ἡ υἱοστὴ τοῦ Βαντίου, Κατρίν Ντενέβ, ἀλλὰ αὐτοὶ οἱ δυὸ δὲν ἔχουν σκηνὴς στὴν ἑλλὰδα καὶ δὲν πρόκειται νὰ ἔλθουν μαζί μετὸ συνεργεῖο τοῦ «Ἀνθρωποκυνηγητοῦ».

«Κολὰ, καὶ οἱ θαυμάστριες τοῦ Μπελμοντό τί θὰ γίνουν;» οὔτῃσιν μετὶ συγκίνηση τὸν διευθυντὴ παραγωγῆς κ. Μωρέτ, τὸν πρῶτο ποὺ ἔφθασε τὴν περσινὴν ἐβδομάδα. Καὶ ὁ κ. Μωρέτ, νέος, καστανός, μετὰ γολὰν μάτια, πρὸ «στάρ» ἀπὸ πολλοὺς ποὺ ἔζησε, ἀπάντησε μετὰ πρωτοφανὴ ἀνιδιοτέλεια:

«Βεβαίως καὶ θὰ δῇτε τὸν Μπελμοντό στὴν Ἀθήνα. Σὰς τὸ λέω, ἔτσι κι ἂν αὐτὴ τὴν στιγμή διαφρμίζῃ ξένη παραγωγὴ κι ὅχι τὴν δική μας. Ὁ ἄλλος ἀσχυρὸς, λοιπόν, τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου θὰ βρίσκεται στὴν Ἀθήνα ἕνα ὁλόκληρο Σάββατοκύριο, τὸ Πάσχα μάλιστα, γιὰ μιὰ ταινία τοῦ Ζαν Μπεκέρ».

«Μπεκέρ;»

«Ναί, πρόκειται γιὰ τὸν γιὸ τοῦ μεγάλου σκηνοθέτη, ὁ ὁποῖος, μετὰ τὸν θάνατο τοῦ πατέρα του, ἀποφάσισε νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ στὸν γαλλικὸ κινηματογράφον».

Ἀς ἐπιστρέψωμε, ὅμως, στὸ «Ἀνθρωποκυνη-

γητό» ἢ στὸ «Κυνήγι τοῦ ἀντρα», ἀφοῦ φαίνεται πῶς ὁ δευτέρος τίτλος ἀντιπροσωπεύει πρὸ σωστὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἔργου.

Ἐδῶ κι ἀκοτό καιρὸ εἶχε ἔλθῃ στὴν Ἀθήνα ἡ Φράνς Ρός, γιὰ νὰ διαλέξῃ ποὺ ἀκριβῶς θὰ τοποθετοῦν τὶς σκηνὲς τοῦ σεναρίου τῆς. Ἀπὸ τὸ στούντιο τοῦ κ. Παπαδημιτρίου τὴν τράβηξαν παραπάνω οἱ χίλιες περίπου φωτογραφίες ποὺ εἰχ-τραβήξῃ ἐκεῖνος στὴν Ρόδο, καὶ ἡ ἀπόφασή ἐγίνε ἐριστική. Ἡ ταινία θὰ γυρίζεται στὴν ἑλλάδα καὶ τὸ νησί τῆς ὑποθέσεως θὰ ᾔταν ἡ Ρόδος.

Τὴν Πέμπτη 27 Φεβρουαρίου ἔφθασε ὁ διευθυντὴ παραγωγῆς κ. Μωρέτ, ὁ ὁποῖος παρακάλεσε τὸν κ. Παπαδημιτρίου νὰ συνεοραθῇ μαζί τους. Τὴν Κυριακὴ 1η Μαρτίου, ἔφθασε ὁ σκηνοθέτης Ἐντουὰρ Μολιναρό, γνωστὸς στὴν Ἀθήνα γιὰ τὴν χάση καὶ τὸ χιούμορ πολλῶν ὑπερμοντέρνων ταινιών, ὅπως τὸ «Ἀρσέν Λουπέν», ἐναντίον Ἀρσέν Λουπέν. Τέλος, τὴν Κυριακὴ, μεθαύριο φθάνουν οἱ πρωταγωνιστὰ Ζαν - Κλωντ Μπριαλὺ καὶ Φρανσουὰζ Ντορλεὰκ. Ὁ Μπριαλὺ, μελαγχρινός, κομψότατος καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα τολόντα τοῦ γαλλικοῦ θεάτοιο καὶ κινηματογράφου, εἶναι πολὺ γνωστὸς στὴν Ἀθήνα. Ἡ Φρανσουὰζ Ντορλεὰκ εἶναι, στὴν πραγματικότητα, ἡ μικρὴ ἐνὸς ἄλλου γνωστοῦ μας ἡθοιοῦ, τοῦ φανταζίστα Ζαν - Πιέρ Κασσέλ. Καὶ οἱ τρεῖς εἶχαν παίξῃ στὴν «Ἀρσέν Λουπέν» τοῦ φίλου τους Μολιναρό, καὶ ἀπὸ τὴν ταινία αὐτὴ θυμώσαμε εἰδικότερα τὴν συμπαθέστατη Φρανσουὰζ, ἡ ἥποια ἔχει τελειώσει δυὸ ταινίες τὸν τελευταῖο αὐτὸ καιρὸ, τὸ «Γκαμπιέρ» καὶ τὸ «Τρυφερὸ δένμα».

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ἐπίσης ἡ ἀφίξη τοῦ διευθυντοῦ φωτογραφίας Ἀντρέα Οὐντινιγκ, ὁ ὁποῖος συνεργάσθηκε μετὰ τὸν Μολιναρό στὴν «Ἠλιθία» τῆς Μπριζίτ Μπαρντό.

Ὅλοι μαζί θὰ φύγουν, τὸ βράδυ τῆς Κυριακῆς, ἐπάνω στὸ «Σεμίνομι», γιὰ τὰ νησιά. Σὲ μιὰ ἐβδομάδα θὰ βρισκῶνται στὴν Ρόδο, ὅπου θὰ μείνουν ἕλλη μιὰ ἐβδομάδα. Μιὰ τρίτη ἐβδομάδα θὰ τὴν περάσουν στὴν Ἀθήνα, ὅπου θὰ γυρίσουν μερικὲς ἀκόμη σκηνὲς τῆς ταινίας. Καὶ ὕστερα θὰ ἐπιστρέψουν, θὰ τελειώσουν τὴν ταινία, στὸ Παρίσι.

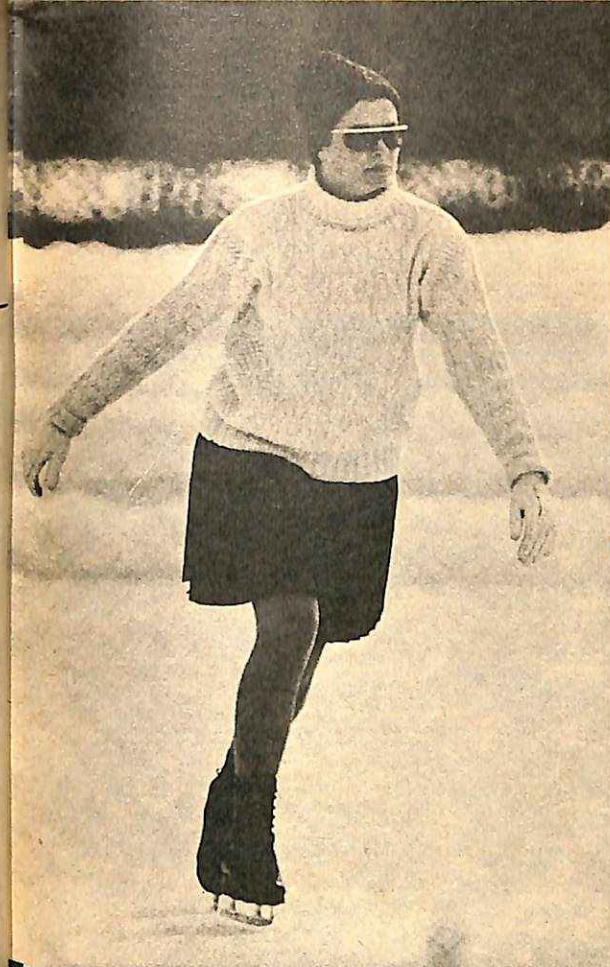
ΡΟΖΙΤΑ ΣΩΚΟΥ

Ἡ ΦΡΑΝΣΟΥΑΖ -ΝΤΟΡΛΕΑΚ εἶναι πρόσφατη ἀνακάλυψη τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου καὶ, μολοντὶ ἐλάχιστες ἐμφανίσεις ἔχει πραγματοποιήσει μέχρι σήμερα, ὅλα πείθουν πῶς σύντομα τὸ ὄνομά της θὰ λάμπῃ στὸ διεθνὲς κινηματογραφικὸ στερέωμα.

ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟΣ ὁ Ζαν - Κλωντ Μπριαλὺ — ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα τολόντα τοῦ γαλλικοῦ θεάτοιο καὶ κινηματογράφου — θὰ εἶναι τὸ θῆρος στὸ χαριτωμένο «Ἀνθρωποκυνηγητό» μετὰ τὴν ὡραία Φρανσουὰζ

Ο ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ Ἐντουὰρ Μολιναρό σκοπεύει ν' ἀντιμεταπίσῃ καὶ τὸ «Ἀνθρωποκυνηγητό» του μετὰ τὸ γνωστὸ ἀδιόπματο χιούμορ καὶ τὴν ἀνάλαφρη χόρη, ποὺ ἔχει εἰς τὴν ὅλῃς τὶς ὑπερμοντέρνες ταινίες του

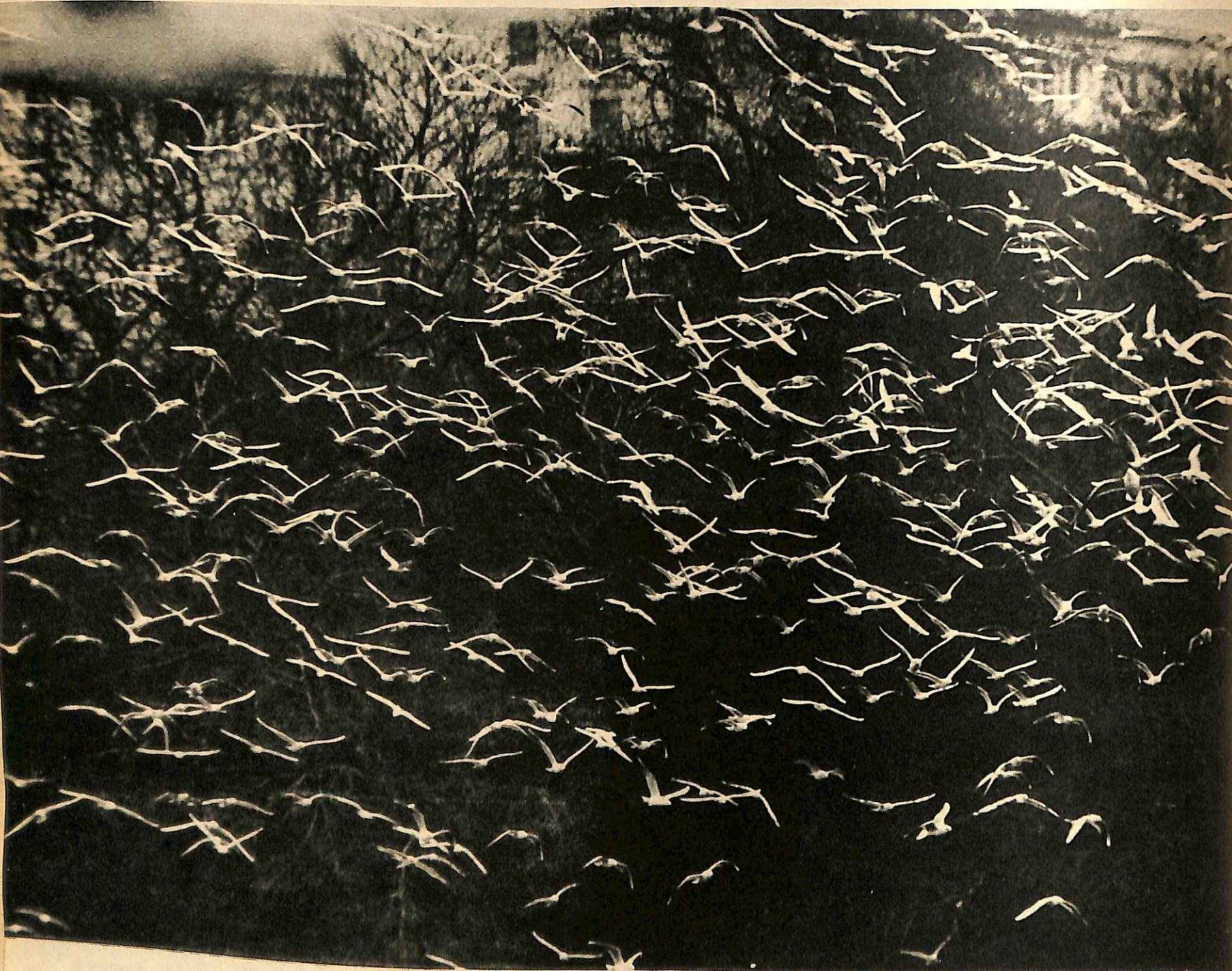
Βεντέττα... ..τοῦ πατινάζ ἀνεδείχθη ἡ πριγκίπισσα Γκερές, στὴν πίστα τοῦ Γκιστάντ, ὅπου ἡ πριγκιπικὴ οἰκογένεια τοῦ Μονακὸ ἔφθασε γιὰ τὶς τακτικὲς χειμερινὲς τῆς διακοπῆς. Τὰ μικρὰ πριγκιπόπουλα, ὅμως, ἡ Κορσὶνα καὶ ὁ Ἀλβέρτος, δὲν συμφώνησαν καθόλου μετὰ τὴν ἐφετεινὰ γοῦστα τῆς ὡραίας μαμάς τους. Καὶ μολοντὶ δοκίμασαν —μετὰ φόβο— τὰ παγοπέδιλα, τελικὰ ἀποκλειστικὰ, στὸ γνωστὸ τους μαλακὸ χιόνι, στὰ σκί καὶ στὰ ἑλκωθρα

Ἐδῶ κι Ἐμεῖ

Τὸ ὅτι κάθεται σ' ἕναν ἀπὸ τοὺς ἀρχαιότερους θρόνους τῆς οἰκουμένης, δὲν σημαίνει ὅτι ἀποκλείονται τὰ ὀλισθήματα καὶ οἱ πτώσεις. Πρόκειται, βέβαια, γιὰ τὴν Α.Μ. τὴν βασίλισσα τῆς Περσίας Φαράχ, ποὺ περνᾷ τὶς ἡμέρες τῶν χειμερινῶν διακοπῶν τῆς στὸ Ἀμσταντ, προσπαθώντας (ἀλλὰ μὴ ἐπιτυχάνοντας συνήθως) νὰ κάνῃ σκί, ἐνῶ ὁ αὐτοκρατορικὸς σύζυγός της, ἐξασκημένος χιονοδρόμος, ἀφοῦ ἀπῆλause κάμπισσο τὰ χιόνια, ἔφυγε γιὰ τὴν ἱταλικὴ λουτρόπολιν τοῦ Μοντεκατίνι, γιὰ θεραπεία.

Το πάρκο του Σαιντ Τζέιμς του Λονδίνου γέμισε από διαστικά φτερουγίσματα, καθώς εκατοντάδες γλάροι έσπευδαν προς την τεχνητή λίμνη, όπου τους άνεμενε άφθονη και εύκολη λεία. Για να καθαρισθ ή λίμνη, είχε διακοπή ή παροχέτευση ύδατος και τ ή ύψος της είχε κατεβ ή στ ή 30 εκατοστά, αφήνοντας τ ή ψάρια άχάλυπτα γι ή τ ή ράμφη τών γλάρων. ↓

■ ■ ■ **ΚΟΚΚΙΝΟ ΓΚΑΖΟΝ** στο αεροδρόμιο του Γκόσπορ, που χρησιμοποιείται από την βρετανική ναυτική αεροπορία, είναι τ ή όνειρο μερικών "Αγγλων έπιστημόνων. Αιτία: Τ ή κόκκινη χρειάζεται στ ής πελούζες, γι ή να φοδίζ η τ ή πολυπληθ ή θαλασσοπούλια που κάθονται στ ους διαδρόμους και καθίστουν επικίνδυνη, πολλές φορές και άδύνατη, τ ήν προσγείωση και απογείωση τών αεροπλάνων.

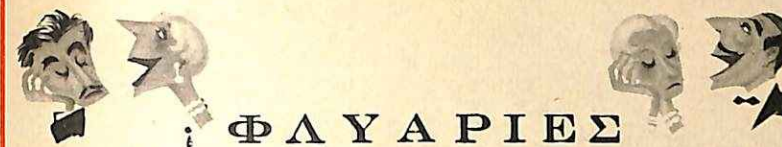
■ ■ ■ **ΜΙΑ ΝΕΑ** μέθοδος παρασκευής ψωμιού έτέθη σ ή εφαρμογή από τών Βρετανικό Σύνδεσμο Έρευνών έπ ής Άρτοποιίας, με τ ή έξ ης πλεονεκτήματα: Διάρκεια παρασκευής τρία τέταρτα, αντί τών μέχρι τ ήρα τέσσάρων ώρων, οικονομία χώρου, ψωμί πιο άσπρο, πιο άφράτο, που δύσκολα μπαιγιάτσει. Οί καταναλωτ ή καλούντ ή τ ήρα ν ή δοκιμάσουν τ ήν νέα φουρνιά και ν ή πούν τ ήν γνώμη τους.

■ ■ ■ **ΤΕΧΝΗΤΕΣ ΒΛΕΦΑΡΙΔΕΣ**, έσσορτ ή με τ ή γούνινο παλτό τ ής κυρίας, διαφημίζ η τ ή «Σαλόνι - Βλεφαρίδων», στ ή Μανχάτταν τ ής Νέας Υόρκης. Μόνο που οί τιμές είναι λίγο τσυχτερές. Γι ή παλτ ή από άπλή γούνα, τ ή ζεύγος τών βλεφαρίδων στοιχίζ η 300 δρχ., αλλά γι ή διάφορες γούνες πολυτελείας, οί τιμές κυμαίνονται μεταξύ 1.500 και 2.000 δρχώνων.

■ ■ ■ **Ο ΝΤ. Α΄Ι-ΖΕΝΧΑΟΥΕΡ**, 73 έτών σ ήμερα, πρώην πρόεδρος τών ΗΠΑ, προσελήθη από τ ήν Άμερικανική Έταιρία Τηλεοράσεως ABC (άντιπρόεδρος τής: Ό πρώην διευθυντ ής Τύπου τού 'Αϊζενχάουερ), ως σχολιαστ ής γι ή τ ής εκπομπ ής από τ ή Έθνικό Συνέδριο τού Ρεπουμπλικανικού Κόμματος και γι ή τ ήν μετέπειτα προεδρικό προεκλογικό άγώνα.

■ ■ ■ **ΤΑ ΕΥΝΟΟΥΜΕΝΑ** χρώματα, ή, τουλάχιστο, ατ ή που πωλούντ ή περισσότερο πέραν τού 'Ατλαντικού, είναι: Τ ή πράσινο στών Καναδ ή και τ ή μόβ στ ής 'Ηνωμένες Πολιτείες. Αυτό απέδειξε μιά έρευνα που έγινε επάνω σ ή 165.000 άγορές ζωγραφικής, μέσα στ ους τελευταίους 6 μήνες.

■ ■ ■ **Ο Μ. Β. ΠΙΤΤΕΡΜΑΝ**, άντικαγκελλάριος τ ής Αυστρίας, όταν έπασκέφθη τ ήν Γιουγκοσλαβία, προσέφερε στών πρόεδρο Τίτο μιά θαυμασία συλλογή δίσκων, με τ ή στρατιωτικά έμβλήματα τού παλαιού αυτοκρατορικού στρατού τ ής Αυστροουγγαρίας. Γι ή ν ή καταλάδη κανείς καλύτερα τ ήν σημασία τού δώρου, πρέπει ν ή ξέρ η ότι ό πρόεδρος Τίτο υπήρξε ως λοχίας στών αυστροουγγρικό στρατό, κατά τών πρώτο Παγκόσμιο πόλεμο.

↓ **Οί 'Αποκρηές...** διανύουν τ ήν δεύτερη έβδομάδα τους. Χεροί, συγκεντρώσεις, κίνησις στ ής ταβέρνες τ ής Πλάσας κι άλλου. 'Οστόσο, εκείνο τ ή «κάτι» λείπει. Καί φαίνεται πως λείπει από καιρό. Στ ή «Παναθήναια» τού 1908 άέζη - χρόνια τ ή έποια, όταν μιλάμε, άπεκαλούμε σιγήως άσπλιούς, καλούς καιρούς— γράφεται: «Πάντοτε έρχεται εις τόν νούν μερικών συμπολιτών μας ότι αι 'Αθήναι κατήντησαν πόλις μονότονος και πληκτική και ότι πρέπει ν ή δαθ ή μιά άφορμή διασκεδάσεως εις τούς 'Αθηναίους και συγκεντρώσεως εις τούς ξένους. "Άρτον και θεάματα έφάναζαν ότι ήβελαν οί Ρωμαίοι τ ής καταπτώσεως. Καί άργότερα, εις τ ήν άνδρυσμένην έλληνικήν αυτοκρατορίαν τού Βυζαντίου, ό 'Ιουστινιανός έλεγε σαφώς: "Θέλει θεόματα ό λαός". Είναι, άραγε, τ ή "θέαμα" που λείπει και σ ήμερα από τόν λαό ή ή σπ ήθα τού κεφιού και τ ής ξεγνοιασιάς, που άνάδει στήν καρδιά από άστέμφητους παράγοντες;...»

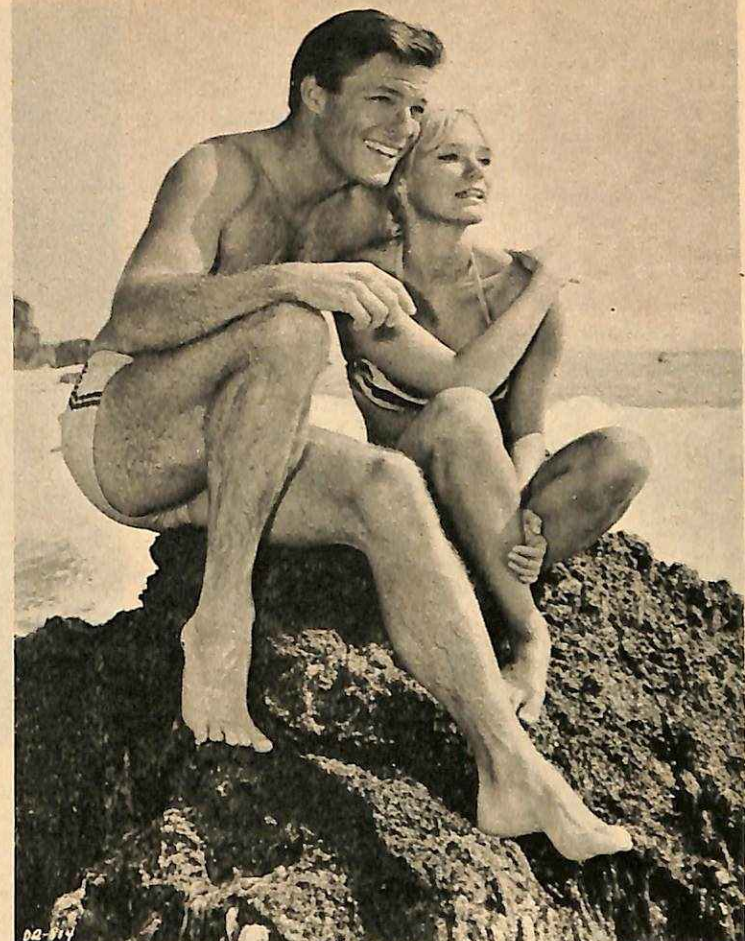
↓ **Η σύζυγος...** τού χορευτ ή Ζώρς Μπαλανσίν πρέκειται ν ή εκδώσει έντ ός τών ήμερών ένα διβλίό με τίτλο: «Οί συνταγές τού λαίμαργου χορευτ ή!...»

↓ **Έξετάσεις έχεμυθείας...** έδωσε -και έπέτυχε- ό κόσμος τ ής παρισινής «ώτ - κουτύρ». Όπως φαίνεται, όλοι οί ράπτες και οί ιμοδίστρες τού Παρισιού γελάσαν μυστικά κάθε φορά που άκουγαν ν ή μιλούν γι ή ένταξη τ ής πριγκίπισσης Ειρήνης τ ής 'Ολλανδίας σ ή μοναχικό τάγμα. Ήσαν οί μόνοι που γνώριζαν τ ήν άλήθεια, άφου αυτοί έτοιμάζαν τ ή προικιά τ ής μελλονύμφης. Κανείς, ώστόσο, δέν έπρόδωσε τόν νόμο τ ής σιωπής, ως τ ήν στιγμή που τ ή χαμόγελα τών μνηστευμένων έκαναν τ ήν εμφάνισή τους στ ής πρώτες σελίδες τών έφημερίδων...

↓ **Ό καθρέφτης...** τ ής λαίδης Χόμιλταν πρέκειται ν ή στολίσ η ένα παλάτι τού Ρομπάτ. Ό πρίγκιψ Μουλάύ 'Αμπντουλάχ τόν άγόρασε από έναν παλαιοπώλη τού Παρισιού, έναντι δυό εκατομμυρίων παλαιών φράγκων, δηλαδή εκατόν είκοσι χιλιάδων δραχμών...

↓ **Τ ή έλληνική ό σ μ η μ α...** είναι ό τίτλος τ ής εκθέσεως που ώργάνωσε ό Έθνικός Όργανισμός Έλληνικής Χειροτεχνίας. Στ ή εκθέματα περιλαμβάνονται κοσμήματα από κάθε είδους ύλη και μέταλλο, χαρακτηριστικά γι ή ποιότητα, τ ή σχέδια και τ ήν εμφάνισή τους. Κατ ή διάρχεια τ ής εκθέσεως άπεφασίσθη ν ή γίνη διαγωνισμός, γι ή τ ήν θράβει τών καλύτερων κοσμημάτων, από άπόψης τέχνης και μορφής, με τρία βραβεία - 5.000, 2.500 και 1.000 δραχμών. "Έτσι θ ή δαθ ή στ ους κατασκευαστ ής κοσμημάτων ή είκαιρία ν ή επιδείξουν τ ήν τέχνη, τ ή γούστο και τ ήν πρωτοτυπία τ ής έμπνεύσεώς τους, στ ή δέ κοινό ή δυνατότης ν ή δαυμάσει και ν ή παρακολουθήσει τ ήν εξέλιξη τ ής λεπτής ατ ής τέχνης στήν χώρα μας...

777

↑ **Ό δρ Κίλντερ**, δηλαδή ό ήθοποιός Ρίτσαρντ Τσάμπερλαιν, απέκτησε νέα παρτεναίρ, τ ήν 'Υβέτ Μιμιέ, στήν νέα ταινία τ ής τηλεοράσεως, που γυρίζ η «Μέτρο Γκόλντουν Μάγερ» και όπου ό πάνεξυπνος γιαντρός έρωτεύεται...

→ **Σ ή νοσοκομείο τ ής Φλωρίδος** άναρρώνει τ ήρα από θρογχίτιδα ή «Μις 'Υφ ήλιος», ή Βραζιλιάνη καλλονή 'Ιέντα Βάργκας, ή όποια κατηγορήθηκε έπίσης και γι ή κλοπή γυναικείων ειδών από κάποιο κατάστημα

Κατώρθωσε...

...ν ή ξεγλιστήρη από τ ήν αλυσίδα τών όστυνονικών και πανευτυχής τρέχει τ ήρα προς τ ή προσγειούμενα είδωλα που, φυσικά, είναι οί «Μηήτες», οί τέσσερις άκούρευτοι τραγουδιστ ή τού Λίβερπουλ που, άφου άπαθώθηκαν από τ ήν νεολαία τών 'Ηνωμένων Πολιτειών, επανέκαμψαν στήν πατρίδα τους. Πέντε χιλιάδες περίπου φανατικοί θαυμασταί -τ ή μεγαλύτερο πλ ήθος που συγκεντρώθηκε ποτέ γι ή λόγους ύποδοχής στ ή αεροδρόμιο- τούς άνέμεναν έπ ή πολλές ώρες, γι ή ν ή τούς δούν ν ή κατεβαίνουν από τ ή αεροπλάνα και ν ή τούς επευφημήσουν. Άλλοι, έπίσης, θαυμασταί, ό άριθμός τών όποιών δέν είναι δυνατόν ν ή ύπολογισθ ή, άνέμεναν ν ή τούς δούν κατ ή μήκος τ ής διαδρομής

Χιονοδρομίες...

...ἀπολαμβάνουν τώρα πανευτυχείς ή πριγκίπισσα Ειρήνη της Ολλανδίας και ο πρηνστήρ της πρίγκιψ Κάρολος ντε Μπουρμπόν Παρμα, στο κέντρο χειμερινών διακοπών του Κίτσουεχελ.

■ ΔΗΛΩΣΕΙΣ της Νάνας Μούσχουρη:

—Το σπίτι μου, στην Μπουλόν, όπου έχω θίσει, είναι ακόμη άδειο. Ψάχνω να βρω έπιπλα έξοχικά και πολύ φθηνά.

■ Η ΡΙΤΑ ΚΑΝΤΙΛΛΑΚ, παρτενάρι του Τίνο Ρόσι, στην επίθεωρηση «Ο καιρός των κιθαρών», στο παρισινό «ABC», δήλωσε τελευταία: —Μόλις πάρω το διαζύγιό μου. Θα ξαναπαντρευτώ με τον Βαγγέλη Σειληνό, πρωταγωνιστή του «Εξνικη Θεάτρου Αθηνών» (κατά την «Φράνς - Σουάρ» των Παρισίων).

▲ Πρώτη τραγουδίστρια της γαλλικής νεολαίας ανέδειξε πάλι την Φρανσουά Άρντυ ένα πρόσφατο δημοψήφισμα, ανάμεσα στους νεαρούς ακροατές του ραδιοσταθμού του Μόντε Κάρο. Καινούργιο τραγούδι της Φρανσουά, που κυκλοφόρησε στην Αθήνα, το «Καιρός της αγάπης». Είναι «γραμμένο» στο γλωσσικό της στυλ - μαλακό και δελουδινό.

Ποιό δρόμο
να πάρη;

Ξανθιά, πλατινέ, μοιραία, χαμένη με άνεση σε θαυμάσιες τουαλέτες και γούνες, θα εμφανισθώ ή Σίρλεϊ Μάκ Λέυν στο νέο της φιό «Ποιό δρόμο να πάρω». Η εξαίρετικά σέξι εμφάνιση της διάσημης «στάρ» έχει προκαλέσει από τώρα ενδιαφέρον για την γκαρνταρόμπα της, γεγονός που έπεισε την «Τουέντιεθ Σέντσουρι Φόξ» να δώσει στην δημοσιότητα «κροκν» από τις τουαλέτες

ΟΔΟΛΟ ΦΟΝΟΣ ΗΘΕΛΕ ΗΣΥΧΙΑ

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ να κάνει ένας φιλήσυχος αγγυπτιολόγος, που χρειάζεται απόλυτη ήσυχία για τις μελέτες του, όταν είναι αναγκασμένος να εργάζεται μέσα στους θορύβους μιας σύγχρονης μεγαλόπολης; Και ιδίως, όταν, δίπλα στο διαμέρισμά του, βρίσκεται ένα τσιγκοποιείο, όπου σφυροκοπούν τις λαμαρίνες από το πρωί ως το βράδυ; Η γνωριμία με μια σεμνή κήρα, που διαθέτει μια μικρή έπαυλη σε ένα ήσυχο προάστιο, φαίνεται μια θαυμάσια λύση - έστω και αν η κόρη του αγγυπτιολόγου θλίπει με δυσπιστία την προοπτική ενός δεύτερου πατρικού γάμου... Έστω και αν η κήρα σέβεται πολύ τον ιδιόρρυθμο πατέρα της, που έχει την μανία να φτιάχνει караδάκια, καρφώνοντας πρόκες και πριονίζοντας σανίδες σαν μοναδική του διασκέδαση στη ζωή.

Του Φρέντ Κασσάου

9

ΑΓΝΗ ΝΤΕΒΙΛΛΑΡ'

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

Καί, αλήθεια, ήμουν άνω κάτω. Δεν τ' οφείδω κανείς ένα τέτοιο πράγμα. Εγώ δεν ήμουν το τολμούσα ποτέ. Τέτοια αδιανόητα. Τό παραμυθό συναίσθημα ευπρεπείας...

Ήταν Κυριακή, κατά τις δύο το μεσημέρι. Βρισκόμουν στο σπίτι μου μαζί με τον Φρανσίς, που τον είχα καλέσει να φάμε μαζί. Είχα μόλις σπρώξει το τραπέζι και έτοιμαζόμουν να συναντήσω τον Φρανσίς στο δωμάτιό μου. Του άρεσε πολύ να παίρνει έναν ήπιο μετ' το μεσημεριανό φαγητό και, την Κυριακή, πήγαινα και εγώ να κοιμηθώ μαζί του. Ο Φρανσίς δεν αγαπούσε τα χαρτιά. Έλεγε ότι για έναν άνδρα και μια γυναίκα της ηλικίας μας ήταν ήλιθο παιχνίδι και στο βάθος είχε δίκιο: Η ξερή ταιρίαζε στον κύριο Λιονέλ που δεν σκεπτόταν ποτέ να κοιμηθώ το μεσημέρι...

(Αλήθεια, είχα μερικές φορές τύψεις σχετικά με τον Λιονέλ. Τον είχα παραμελήσει λιγάκι, τον καμμένο, αυτόν τον τελευταίο καιρό! Αλλά μιλούσε πάντα για γάμο κι αυτό με στενοχωρούσε λιγάκι. Ήξερα ότι δεν αγαπούσε τον Λιονέλ. Ο Φρανσίς δεν μιλούσε συχνά γι' αυτόν. Έτσι είναι η ζωή: Δεν αγαπάται κανείς ποτέ απ' το πρόσωπο που πρέπει! Κ' είναι γεγονός ότι, όταν αγαπάς απ' το πρόσωπο που δεν πρέπει, ξεχνάς την αντίθεση ότι δεν αγαπάς καθόλου. Συναπτόσασα πολύ τον κύριο Λιονέλ, που ήταν τόσο ευγενικός, τόσο λογικός. Μου έδινε πάντα συμβουλές για την καλύτερη διεύθυνση του σπιτιού μου. Να εγκαταστήσω τα καθαρά του μπανιέρα, να πάρω για να τ' αξιοποιήσω καλύτερα, να βγάλω από το υπόγειο τους τεχνικές της βενζίνης και τα παλιά κορδέλια κλπ. Αλλά με τον Φρανσίς μου φαίνεται πως ήμουν έρωτευ-

μένη: Ήταν τόσο χαριτωμένος. Ήταν και εκείνος φρεσκοέρωτευμένος μαζί μου, αλλά νομίζω ότι σκεπτόταν ιδίως το κρεβάτι. Ξέρω καλά ότι δεν είναι κανείς ποτέ ευχαριστημένος με την τύχη του: Με τον κύριο Λιονέλ, που έκανε πολλή συζήτηση, θάθελα να κοιμηθώ τότε-τότε. Με τον Φρανσίς, που μου πρότεινε συχνά τον μεσημεριανό ήπιο, θάθελα να είχα από καιρό σε καιρό μια σοβαρή συζήτηση. Έχει κανείς πάντα το πνεύμα της αντίλογας, αυτό είναι γεγονός).

Λοιπόν, για να ξαναγυρίσω πίσω σ' αυτό που έλεγα, έτοιμαζόμουν να κοιμηθώ με τον Φρανσίς έπειτα από ένα καλό φαγητό και ελπιούσα να φρέσκια και γεμάτη διάθεση, όταν ξαφνικά: Ντρίγγκ! Κάποιος χτύπησε το κορδόνι της εξώπορτας του κήπου.

Ο Φρανσίς, που είχε κιάλας βγάλει τα παπούτσια του και την γραβάτα του, μου φώναξε απ' το δωμάτιο: —Περμένεις κανέναν; Τού άπαντησα: Όχι, πράγμα που ήταν αλήθεια κι αναρωτιόμουν αν θα πήγαινα να ανοίξω. Αν ήταν ο Λιονέλ; Δεν συνήθιζε να έρχεται ξαφνικά, όταν δεν τον είχα προσκαλέσει. Δεν το έκανε παρά μια φορά μόνο, πριν από τον θάνατο του καμμένου του μπαμπά, μια Κυριακή που έκανε παρόμοιο είδε καλά ότι δεν ήμουν ευχαριστημένη. Από τότε, δεν τον είχε ξαναδεί, αλλά δεν ξέρει κανείς ποτέ, και θα δοκίμιζα σε πολύ δύσκολη θέση, γιατί σχεδόν δεν έχω μιλήσει για τον Φρανσίς στον Λιονέλ και δεν έχω μιλήσει καθόλου για τον Λιονέλ στον Φρανσίς (ιστο διίστημα της ανακρίσεως του επιθεωρητή Σαμπορέλ, είχα πει μισοστό στον Φρανσίς ότι δοκίμιζα απόλυτως μόνιμη και δεν θα ήθελα να φανταστώ τώρα ότι είχα πει ψέματα...). Και να που ακούστηκε ακόμη ένα κορδόνι...

—Ίσως να είναι κάποιος που έχει κάνει λά-

θος την διεύθυνση, είπε ο Φρανσίς απ' το δωμάτιο, ή που θέλει καμιά πληροφορία...

Εκείνο που αγαπώ τόσο στον Φρανσίς είναι ότι είναι πάντα αισιόδοξος. Ένοιωσα αναταραχή. Τίποτε δεν είναι πιο δύσκολο απ' το να σ' ενοχλούν τη στιγμή ακριβώς που έτοιμάζεσαι για έναν καλό μεσημεριανό ήπιο. Κι ακριβώς εκείνο το απόγευμα είχα πολλή διάθεση γι' αυτόν. Τον περιμένα με χαρά από το πρωί. Είμαι αρκετά εξυπηρετική, αλλά απεχθάνομαι να σ' ενοχλούν. Αυτόν τον δυσάρεστο επαγγελματία δεν θα δυσχελεύω να τον διώξω. Βγήκα στον κήπο με τον «Ασχημούλη» από πίσω μου. Ο «Ασχημούλης» είναι πάντα διατεθειμένος (ή διατεθειμένη, δεν ξέρω ακόμη) να βλέπει κόσμο. Ο «Χωρίς» έβρισε στην κουζίνα και ατενιζόταν κοντά στον φούργο του γαστρονόμου.

Ανοίγω, λοιπόν, την σιδερένια πόρτα του κήπου και δοκίμιζω, πρόσωπο με πρόσωπο, με ποιόν νομίζετε; Με την κόρη του Λιονέλ, αλλοφύλατα! Μια νέα που την είχα δει μια φορά μόνο και που μου είχε κάνει εντύπωση με τον παράξενο τύπο της. Είχα μάλιστα αναρωτηθώ πως ένας άνθρωπος τόσο εύπρεπτος κι αξιοσέβαστος σαν τον Λιονέλ μπορούσε να έχει μια τέτοια κόρη. Αλλά κι εκείνος έβρισε να μην το καταλάβει πολύ καλά!

—Καλημέρα, κυρία μου, μου είπε αυτή η Μαρί-Ζοζέ, με αναγνωρίζετε; Της άπαντησα πως, ναι, την αναγνωρίζω, αλλά αφηρόντας την να καταλάβει ότι δεν ήμουν καθόλου ενθουσιασμένη γι' αυτό.

Αλλάστε δεν ήταν και μόνιμη; Συνωδρεύταν από δυο νεαρούς, γυναικίους με ατερίγοππο τρόπο: Μικρού τ'ήνε, παλιών, παλιό με γυναικό γυναικό, πέτσινια αμαλία, ιταλικά παπούτσια... Ο πρώτος κρατούσε μια κιθάρα κι ο δεύτερος ένα είδος τρομπέτας. Μ' είδον τον καθαρό, τον άλλο που έβρισε με αηχό και την νέα...

έρχεται να ζητήσει ποιός ξέρει τί, θα πίστευε κανείς πως βρισκόταν στο «Χωρίς Οικογένεια»!

—Είχαμε πάει εκδρομή εδώ κοντά, εξήγησε η Μαρί - Ζοζέ, και θυμήθηκα ξαφνικά ότι κατοικείτε εδώ. Είπα στους συντρόφους μου ότι δεν μπορούσα να περάσω τόσο κοντά απ' το σπίτι μιας φίλης του πατέρα μου χωρίς να πάω να της πω μια καλημέρα!

—Είναι πολύ ευγενικό από μέρους σας, είπα. —Δεν είναι; Να σας συστήσω τον Μπόμπ και τον Λουίτζι... Μπόμπ, Λουίτζι: 'Η κυρία Ντεβιλλάρ.

Ο Μπόμπ ήταν η τρομπέτα, ο Λουίτζι η κιθάρα. Μου έδωσαν το χέρι λέγοντάς μου: «Καλημέρα, αγαπητή κυρία», και δεν μπορούσα να κάνω διαφορετικά παρά να σφίξω τα χέρια τους, δλών. Δεν μπορώ να είμαι άγνηστη...

—Είναι πραγματική άτυχία, είπα, αλλά έχω ήδη μια επίσκεψη. Πρόκειται για έναν εξάδελφο του πατέρα μου, με τον οποίο κανονίζω τα ζητήματα κληρονομιάς. Γιατί έχασα τον δυστυχ πατέρα μου τον περασμένο μήνα...

—Ο δικός μου με πληροφορήσε για τον θάνατο του δικού σας, είπε η Μαρί - Ζοζέ. Τα περμά μου συλλυπητήρια!

—Α με συγχωρήσετε λοιπόν που δεν μπορού να σας δεχθώ όπως πρέπει, αλλά...

—Μη δικαιολογήστε καθόλου, είπε η Μαρί Ζοζέ, δεν θα μείνουμε παρά μια στιγμή μόνο!

Και να που βρέθηκα σχεδόν υποχρεωμένη να την αφήσω να μη μέσα, αυτή την μικρή πανούκλα με τους δυο σάλτιμπάγκους της! Δεν μπορού να περιγράψω πόσο αισθανόμουν να με πνίγει μια τέτοια αδιαφορία. Να εισβάλουν έτσι σε ανθρώπους που θέλουν να κοιμηθούν. Κι αλήθεια, τί θα σκεπτόταν ο Λιονέλ αν η κόρη του του έλεγε πως με βόηξε στο σπίτι μου; Ήταν ένδοξα χωρίς σαρκί! 'Αρχισα, λοιπόν, πλησιάζοντας στο σπίτι, να φωνάζω άρετά δυνατά: «Περάστε. Μά περάστε, λοιπόν!» για να καταλάβω ο Φρανσίσ ότι έχοταν κόμος και να ξαναπληθ. 'Η Μαρί - Ζοζέ κ' οι σάλτιμπάγκοι της φάνηκαν ξαφνιασμένοι και μου πονούσε η καρδιά μου που έπρεπε να φωνάζω τόσο δυνατά: «Περάστε, περάστε», σε ανθρώπους που θάβηλα τόσο πολύ να τους έβλεπα να φεύγουν.

Τέλος πάντων, μπήκαν μέσα κι ανακουφίστηκα βλέποντας ότι ο Φρανσίσ είχε καταλάβει: 'Ηταν τελείως ντυμένος και ξεφύλλιζε μια οικονομική εφημερίδα με πολύ σοβαρό ύψος. Μόλις τους είδε, σηκώθηκε και φάνηκε κατάπληκτος απ' την εμφάνισή και των τριών. Γι' αυτόν, που είναι τόσο ευπρεπής, το να μπουρ κανείς να ντυθεί με τόσο κακό νούστο, θα έπρεπε να ήταν μυστήριο. Κ' οι δυο νέοι δεν ήταν τίποτε σε πανταλόνια, το αντίθετο μάλιστα. Φορούσαν ένα υπέροχο φόρεμα, στενό όσο δεν επιτρέπεται, όπως το 1925. Τα ξανθά μαλλιά της ήταν κομμένα κοντά, με δυο μεγάλες μύτες μπροστά απ' τ' αυτιά. «Όταν κάθισες (ήμουν υποχρεωμένη να τους πω να καθίσουν), το φόρεμά της ήταν τόσο στενό και τόσο κοντό, ώστε άφησε να φανούν οι γάμπες της ως τη μέση των μηρών της. Μπροστά στον άπειρο τύπο της, ο Φρανσίσ έμεινε απολιθωμένος από την φρόνη: Βλέποντας έμένα ντυμένη μ' ευπρέπεια πάντα, με τις μακρυνές φοιότητες μου και τα υποτιμία μου, είναι φανεστό! Φυσικά, δεν είναι κακοφάνημένη αυτή η Μαρί - Ζοζέ όταν την κοιτάζει κανείς καλά. 'Αλνός ανθρώπου, είναι το ευγενικό παρουσιαστικό...

Όταν κάθισες (ήμουν υποχρεωμένη να τους πω να καθίσουν), το φόρεμά της ήταν τόσο στενό και τόσο κοντό, ώστε άφησε να φανούν οι γάμπες της ως τη μέση των μηρών της. Μπροστά στον άπειρο τύπο της, ο Φρανσίσ έμεινε απολιθωμένος από την φρόνη: Βλέποντας έμένα ντυμένη μ' ευπρέπεια πάντα, με τις μακρυνές φοιότητες μου και τα υποτιμία μου, είναι φανεστό! Φυσικά, δεν είναι κακοφάνημένη αυτή η Μαρί - Ζοζέ όταν την κοιτάζει κανείς καλά. 'Αλνός ανθρώπου, είναι το ευγενικό παρουσιαστικό...

Όταν κάθισες (ήμουν υποχρεωμένη να τους πω να καθίσουν), το φόρεμά της ήταν τόσο στενό και τόσο κοντό, ώστε άφησε να φανούν οι γάμπες της ως τη μέση των μηρών της. Μπροστά στον άπειρο τύπο της, ο Φρανσίσ έμεινε απολιθωμένος από την φρόνη: Βλέποντας έμένα ντυμένη μ' ευπρέπεια πάντα, με τις μακρυνές φοιότητες μου και τα υποτιμία μου, είναι φανεστό! Φυσικά, δεν είναι κακοφάνημένη αυτή η Μαρί - Ζοζέ όταν την κοιτάζει κανείς καλά. 'Αλνός ανθρώπου, είναι το ευγενικό παρουσιαστικό...

σεως περί ανέμων και υδάτων είπε απλά στον Φρανσίσ:

—Θα πρέπει να είναι πολύ θλιβερό και βαρετό να μιλάτε για κληρονομικές υποθέσεις ένα διάλογο κυριακάτικο απόγευμα.

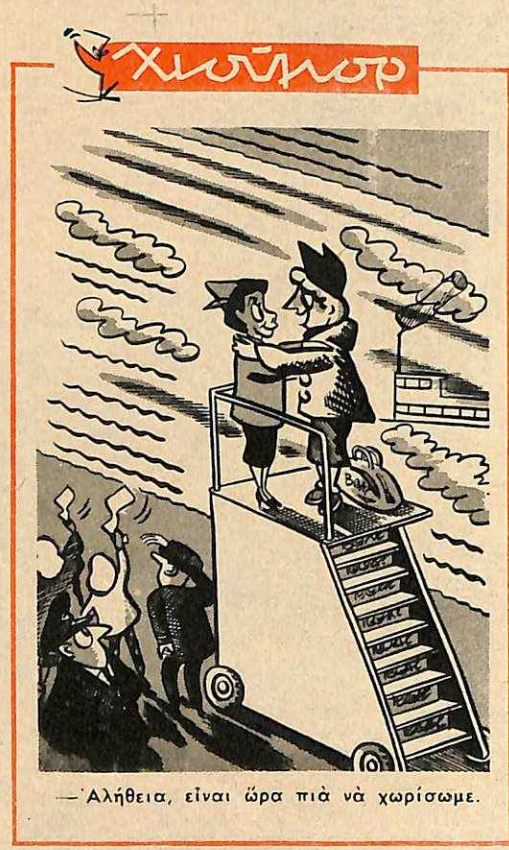
—Χμ, απάντησε ο Φρανσίσ, δηλαδή...

Ο Μπόμπ κι ο Λουίτζι έπαιζαν με τον ε' Ασχημολύτη μου. Αυτός ο γάτος έχει πάντα μια ν' αφήνη τον πρώτο τυγόντα να τον χαϊδεύει. Ο «Χακίς», που δεν μπορεί να υποφέρει τα καινούργια πρόσωπα, κατέφυγε στο γεμάτο ρεύματα ύπνοιο κ' έβηξε τόσο πολύ, ώστε σου ράγιζε την καρδιά.

—Όλα εξαρτώνται απ' το πώς μιλά κανείς, θα μου ήπτε, εξακολούθησε η Μαρί - Ζοζέ, απευθυνόμενη πάντα στον Φρανσίσ. Έκ πρώτης όψεως, το ζήτημα δεν φαίνεται πολύ ενδιαφέρον, αλλά υπάρχουν άνθρωποι που ξέρουν να κάνουν συναρπαστικό κάθε θέμα που θίγουν. Εύτυχως, άλλωστε, γιατί υπάρχουν θέματα που άλλως δεν θα τα έβηξε κανείς συχνά...

Μου άπηνθνε ένα φιλοφρονητικό χαμόγελο: —Δεν είν' έτσι, κυρία μου;

Μόλις κι άκουγα αυτή τη μικρή ξεμυαλισμένη που έλεγε ότι της κατέβαινε στο κεφάλι. Βιαζόμουν να γύγνη και δεν ήθελα να της ζητήσω να

—Αλήθεια, είναι ώρα πιά να χωρισώμε.

επαναλάβη αυτά που έλεγε. 'Αλλά δεν έχασα το θάρρος μου και της απάντησα άμεσως: «Εμμένα το λέτε!» και πρόσεξα μ' ευχαρίστηση ότι ο Φρανσίσ μου έμοιζε μια ματιά, κατάπληκτος για την ετοιμότητά μου.

—Δεν καταλαβαίνω πώς όρισμένα πρόσωπα μπορούν να μιλούν έτσι για ζητήματα που δεν γνωρίζουν, είπε ο Φρανσίσ στην Μαρί - Ζοζέ.

—Τι άχουν θέματα που δεν χρειάζεται να τα γνωρίζεις κανείς πολύ για να τα κρίνει άνοια, δεν είν' έτσι, κυρία μου;

—'Αλλ' ασφαλώς, βρισχόμουν σε ολιστρο εκείνο το απόγευμα και της απάντησα με ψυχραιμία:

—Τό ξέρω πολύ καλά, δεσποινίς μου...

Ο Φρανσίσ έγινε κατακόκκινος, τόσο ήταν ευχαριστημένος που μ' έβλεπε ν' αποστομώνω αυτή τη μικρή! 'Η Μαρί - Ζοζέ έκανε έναν πεισμομένο μορφασμό. Ο Μπόμπ κι ο Λουίτζι χασογελοσαν παίζοντας με τον ε' Ασχημολύτη μου...

—Μην περάζετε τον ε' Ασχημολύτη μου, είπα. Γίνεται ανυπόφορος!

—Γιατί ε' Ασχημολύτης; ρώτησε ο Λουίτζι. —Γιατί είναι φαντικός, φυσικά!

—Ναι. 'Αλλά θα ήταν πιο φρεσκό να την πητε ε' Ασχημολύτη, αφού είναι γάτα.

—Αμέσως ξέχασα την κακοκεριά μου: —Γάτα! Είστε βέβαιοι;

—'Ασφαλώς, έκανε ο Μπόμπ. Δεν το ξέρατε;

—Από τότε που το περιμάζεψα δεν είχα κατορθώσει να σχηματίσω μια γνώμη. Δεν μπορείτε να φαντασθήτε πόσο ευχαριστημένη είμαι που ξέρω, π' είπα.

—Τίποτε δεν είναι πιο ενοχλητικό από την βεβαιότητα σ' αυτά τα ζητήματα, παραδέχτηκε ο Λουίτζι.

Καθώς όλοι έδειχναν ενδιαφέρον, έβρινα πως η στιγμή ήταν κατάλληλη για να πω μια φράση που μου είχε κάνει εντύπωση όταν άκουσα τον επιθεωρητή Σουμπορέλ να συζητά με τον δρα Ουμπέλ — μια φράση που δείχνει πως είσαι άνθρωπος πολύ καλλιεργημένος:

—Αυτά τα ζητήματα, είπα, είναι πολύ περίπλοκα. 'Η πιο συγκεκριμένη πραγματικότητα ξεπερνά πολλές φορές τον πιο αφηρημένο μύθο!

Μπορεί κανείς να πη ότι προκάλεσα άρετή εντύπωση: Ο Φρανσίσ κοκκίνισε ακόμη περισσότερο, αν αυτό είναι δυνατόν. Ο πειρατωμένος μορφασμός της Μαρί - Ζοζέ έγινε πιο έντονος. Ο Μπόμπ και ο Λουίτζι με κοιτάζαν σαν κανένα σπάνιο πουλί. Αυτό θα πη καλλιέργεια: Να συγκρατήσεις εκείνο που λένε τα πιο ξύπνια μυαλά και να το ξεφουρνίζεις στην κατάλληλη στιγμή!

—Αυτός ο γάτος είναι μια γάτα, είπε ξερά ο Φρανσίσ, χωρίς καν να κοιτάξει την Μαρί - Ζοζέ: 'Τό πράγμα είναι εύνοητο!

—Μά όταν η κυρία λέει ότι η πραγματικότης ξεπερνά τον μύθο, είπε η Μαρί - Ζοζέ, ξέρει για τί μιλά...

Ήταν υποχρεωμένη να το αναγνωρίσει! Κοίταξα τον Φρανσίσ θριαμβευτικά, αλλά εκείνος γύρισε το βλέμμα του, από φόβο ασφαλώς μήπως βόλη τα γέλια μπροστά σ' αυτή την μικρή, που γελοιοποιόταν αδιάκοπα χωρίς καν να το καταλαβαίνει.

—'Ασφαλώς, είπε πάλι η Μαρί - Ζοζέ, δεν θα καταλάβω ποτέ πως μερικοί άνδρες που φαίνονται έξυπνοι, και μάλιστα πνευματώδεις, μπορούν να δίνουν προσοχή σε ζητήματα που η ανουσιότης τους συνορεύει με την ανυπαρξία! 'Αραγε σπείρει η μοίρα τους ή τους δώδην τα νοσηρά γούστα τους;

Αυτό δεν είχε καμιά σχέση με την συζήτηση, αλλά ο Φρανσίσ δεν φάνηκε να πιάνεται άπορτοίμαστος:

—Τό ίδιο μυστήριο ισχύει και για τις γυναίκες, απάντησε άμεσως. 'Ισως μάλιστα, πολύ συχνά, για τα νέα κορίτσια... 'Αναρωτιέται κανείς πως όρισμένα μπορούν να ενδιαφέρονται για ζητήματα που υπάρχουν, καθώς φαίνεται, περισσότερο στη ζωολογία παρά στις ανθρώπινες επιστήμες...

Τούτη τη φορά, η Μαρί - Ζοζέ ήταν εκείνη που κοκκίνισε. Δεν καταλαβαίνω γιατί, αλλά καλά της τα είπε!

—'Αλήθεια όμως, εξακολούθησε ο Φρανσίσ, δεν ασχολούμεθα καθόλου μ' αυτούς τους νέους! Τι θα μπορούσε κανείς να τους προσφέρει, 'Αννη;

—Τίποτε άπολύτως, είπε ο Μπόμπ. Μην ενοχλήσθ.

—Αυτό είναι αλήθεια, είπε ο Λουίτζι. Σκοπεύουμε να κάνουμε τον γυρο της 'Αφρικής κατασηκώνοντας. Λοιπόν, θέλουμε να συνηθίσουμε να μιν πίνουμε πολύ...

—Είχα πάει στην κατασκήνωση μια χρονιά, είπα, όταν ήμουν πολύ μικρή. Κρόωνα πάρα πολύ κάτω απ' τη σκηνή. 'Ηταν γεμάτη ρεύματα...

—Εγώ προτιμώ να κατοικήω σ' ένα κλειστό σπίτι!

Ο Μπόμπ κι ο Λουίτζι με κοιτάζαν πάλι σαν κανένα σπάνιο πουλί. Ο Φρανσίσ έσπευσε να πη:

—Είναι φρεσκό να λατρεύουν μερικοί την κατασκήνωση: Βρισχόμουν ξανά πιο κοντά στην φύση. Και στά ξω...

—Δεν χρειάζεται να πάη κανείς σε κατασκήνωση για να βρεθί κοντά σ' ένα ξω, είπε η Μαρί - Ζοζέ.

—Εκτός από την κατασκήνωση, είπε ο Φρανσίσ γυρίζοντας προς το μέρος του Μπόμπ και

του Λουίτζι, βλέπω ότι ενδιαφέρεστε και για τη μουσική...

—Για την τζάζ, είπε η Μαρί - Ζοζέ. 'Εχετε ιδέα από τζάζ;

—Πολύ λίγη, ομολόγησε ο Φρανσίσ. 'Εχω ακούσει λιγάκι τον Λούις 'Αρμίστρονγκ, τον Φάτς Γουώλλερ, τον Κόλιαν Χόουινς, τον Τζέλλυ Ρόλλ Μάρτον, τον Κάουντ Μπέζι, τον Μπέντ Πάουελ, τον Μιλτ Τζάκσον και μερικούς άλλους, 'Αλλ' αυτό είναι όλο. 'Αλλά σεις, νεαρέ (άπευθύνθηκε στον Μπόμπ), σε τί στυλ παίζετε; 'Γουέστ - Κόστ' σαν τον Σόρτι Ρότς; «Σούνινγκ» σαν τον Μπάκ Κλάιτον; «Σκιάτ» σαν τον Λούις 'Αρμίστρονγκ; «Μπόμπ» σαν τον Ντίτζι Γκιλλέσπι; 'Η κάτι άνωμεσα σ' αυτούς τους δυο, όπως ο Ρούι 'Ελντρίτζ;

Και πριν προλάβει να απαντήσει ο Μπόμπ με την τρομπέτα, γύρισε προς τον Λουίτζι με την κιθάρα του:

—Και σεις; Είστε του τύπου του Τζάγκο Ράινχαρτ ή του Τέντυ Μπάν; Θά γράφατε την βιογραφία σας σαν τον 'Εντν Κόντον; 'Εχετε την καλωσύνη να μου δανείσετε τ' όργανό σας για ένα λεπτό; Μη φοβάστε, δεν θα σας το καταστρέψω. Τό θέλω απλώς για να δώ αν θυμάμαι ακόμη τις νότες μου...

Ο Λουίτζι τού έδωσε την κιθάρα του υποταγμένος. Ο Φρανσίσ την πήρε κι άρχισε να παίζει ένα τραγουδάκι πολύ καλά. Οι άλλοι δεν μπορούσαν να συνέλθουν, ούτε κ' εγώ. Ο Φρανσίσ δεν μου είχε πει ποτέ ότι είχε αυτό το ταλέντο!

—Λοιπόν, έκανε, αυτό δεν θυμίζει παρά από πολύ μακριά τον Ράινχαρντ, στο «Κουίντέττο του Χότ Κλάμπ»!

Έδωσε την κιθάρα στον Λουίτζι, πήρε την τρομπέτα του Μπόμπ μ' ένα γοήγορο «επιτρέπετε» κι άρχισε να παίζει τρομπέτα... Ο Φρανσίσ μου να παίζει τρομπέτα... Δεν μπορούσα να πιστέψω σ' αυτά μου. 'Αλλά κ' οι άλλοι είχαν μείνει με το στόμα ανοιχτό.

Αυτό ήταν με τον τρόπο του Κούτι Ουίλιαμς, που είναι η τρομπέτα του Λάιονελ Χάμπτον... Φυσικά, θά χρειαζόταν την συνοδεία ενός δυναμικού τυμπανιστή...

Η Μαρί - Ζοζέ τον κοιτάζε με δρθάνοιχα μάτια.

—Πού μάθατε να παίζετε έτσι;

—Ω, όλomόναχος. 'Ηταν μια ξεκούραση όταν ήμουν φοιτητής. Τελειοποιήθηκα λιγάκι όταν έκανα τό στρατιωτικό μου: Με είχαν βάλει στη μουσική του στρατού. Θέλετε να σας παίζω με τον τρόπο του Ντίτζι Γκιλλέσπι;

Σηκώθηκε για να παίζει κι αυτό κράτησε άκετά λεπτά. Η τρομπέτα ήχουσε τρομερά δυνατά μ' στο σπτάκι μου. Δεν είναι ίσως πολύ σωστό να παίζουν έτσι μουσική ενώ βρίσκομαι ακόμη σε πένθος, αλλά τώρα ήταν μουσική σοβαρή.

Τέλος ο Φρανσίσ τελείωσε κ' οι τρεις άλλοι τον χειροκρότησαν. Ο Φρανσίσ υποκλίθηκε, κούνησε την τρομπέτα του και την έδωσε στον γητευμένο Μπόμπ λέγοντάς:

—Σας ζητώ συγγνώμη, αλλά έχω τόσο καιρό να παίζω, ώστε είμαι λιγάκι σκουριασμένος. Δεν μου δίνεται πιά η ευκαιρία να εξασκούμαι...

Η Μαρί - Ζοζέ είπε στον Φρανσίσ:

—Είναι κρίμα να περιορίζεται κανείς στις οικογενειακές υποθέσεις, όταν έχη ταλέντα σαν τα δικά σας!

—Οι οικογενειακές υποθέσεις είναι πιο σίγουρες. Και πιο πιστές. 'Εμαθα να δυσπιστώ προς τις άλλες...

Δεν καταλαβαίνω γιατί άρχισαν ξαφνικά να μιλούν για δουλειές. Δεν καταλαβαίνω ιδίως γιατί ο Φρανσίσ ένοιωθε την ανάγκη να εμπιστευθί σ' αυτήν την μικρή άνοητη ότι οι δουλειές είναι δασκαλές αυτή τη στιγμή...

—'Ισως έχετε άδικο να δυσπιστήτε, είπε η Μαρί - Ζοζέ. Κ' εκείνος που δεν ορφονδυνεύει τίποτε, δεν έχει τίποτε!

—Οι πιο εύπιστες δουλειές είναι και οι πιο επικίνδυνες. Σου κάνει πωτά να δαχτύλα κ' έπειτα δρσίκαται κανείς καμμένος ως το κόκαλο!

—Τι άχουν εύπιστες υποθέσεις που είναι και καλές... Που δεν κάνει και πού σε φωτίζουν! Που δεν σε πλήττουν, πάντως, όπως οι οικογενειακές υποθέσεις...

—'Ισως. Δεν έχω συναντήσει ακόμη τίποτε τέτοιο.

—Τι μπορείτε να ξέρετε; 'Ισως να περάσατε δίπλα χωρίς να τις δρτε! Μήπως και τώρα περνάτε, χωρίς να την βλέπετε, πιά από μια τέτοια υπόθεση;

—'Ισως. 'Αλλά πρόκειται πραγματικά για μια σοβαρή υπόθεση; 'Εργάζομαι σε μια μεγάλη εταιρία ηλεκτρονικών συσκευών και ξέρω ότι χοριάζεται συνήθως πολύς καιρός για να τελειώσης μια σοβαρή υπόθεση...

—Συνήθως, ναι. 'Αλλά ξέρετε επίσης ότι καμιά φορά γτάνει μια λέξη, ένα επιχείρημα και παίρνετε την παραγγελία.

—'Η πώληση άρχίζει συχνά όταν ο πελάτης λή η...

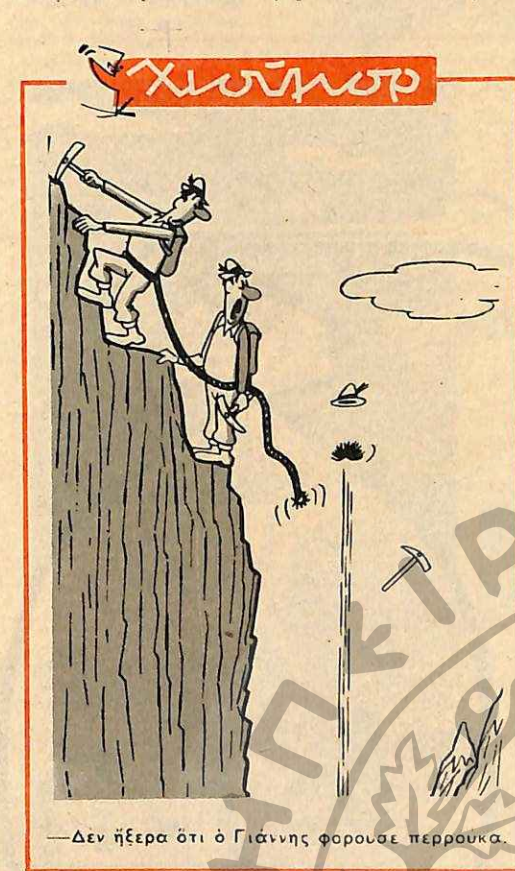
—'Αλλά πιο συχνά ακόμη πωλάει κανείς κατόπιν παραγγελίας, δεν είν' έτσι;

—'Ετσι είναι. Φαίνεται να γνωρίζετε καλά από πωλήσεις...

—Καταλαβαίνω από υποθέσεις... 'Από υποθέσεις εκλκιστικές! Σωστά;

—Σωστά.

Ξανάρχισε να γίνεται ύπεροπτική. 'Ηταν καιρός να της χαμηλώσω πάλι τα φτερά της. Ο Φρανσίσ είναι πολύ ευγενής για να τό κάνει ο ίδιος! Αυτός είναι ο λόγος που ανακατόνηκα:

—Δεν ήξερα ότι ο Γιάννης φορούσε περρουκα.

—Κανείς δεν μπορεί να καταλαβαίνει τις υποθέσεις καλύτερα από τον Φρανσίσ, είπα. 'Η εταιρία του των ηλεκτρονικών συσκευών είναι η πιο σημαντική της Γαλλίας: 'Ελεκτρο - Φράνς, στην Λεωφόρο της 'Οπερας. Την ξέρετε;

Νά, λοιπόν! 'Αν έπαιρνε τον Φρανσίσ μου για κανέναν αξιολύπητο νέο, της έδειξα εγώ! Κ' η αλήθεια είναι πως φάνηκε λιγάκι σαστισμένη. Είπε στον Φρανσίσ:

—'Ορισμένες εύπιστες και σοβαρές υποθέσεις εικλύνονται άπαστα (αν και άνοια) από μερικές άδέξιες προθυμοποιήσεις, δεν δρσκατε;

Ο Φρανσίσ την κοιτάζε ένα λεπτό καλά - καλά στα μάτια, χωρίς ν' απάντηση. Θά πρέπει να σκεπτόταν, όπως εγώ, ότι αυτή η μικρή έλεγε ότι της κατέβαινε απ' το κεφάλι! Μία για νάχη την ευχαρίστηση να μιλά! 'Αλλά, καθώς είναι πάντα ευγενής, της απάντησε άπαστα. 'Η φλέβα του μετώπου του είχε φουσκώσει λιγάκι κ' είχε ξαναγίνει άρετά κόκκινος. Είναι υπομονητικός, αλλά δεν πρέπει κανείς να κάνει κα-

τάχρηση της υπομονής του... Φοβήθηκα μήπως ξεσπάση στο τέλος, αλλά κατόρθωσε να συγκρατηθί:

—«Όταν οι πελάτες έχουν σοβαρές κ' εκλκιστικές υποθέσεις να μου προτείνουν, είτε σιγανά είτε λαχανιάζοντας λιγάκι, απευθύνονται στο γραφείο της εταιρίας μου. 'Ο αριθμός είναι στον τηλεφωνικό κατάλογο. Τα τηλεφωνήματα μου είναι πιο εύκολα τό πρωί κατά τις δέκα.

Μου έμοιζε ένα λοξό βλέμμα σαν να ζητούσε την έπαυση μου. Δεν θάβηλα να συντρίγω αυτή την δύστυχη μικρή που έκανε πως κοιτάζε άλλου και δεν ήξερε πιά πού να κρυφτεί, αλλά υπάρχουν άνθρωποι που δεν αξίζουν να τους λυπάται κανείς! Λοιπόν, είπα μ' ένα χαμόγελο:

—Καθώς βλέπετε, δεν πρόκειται για καμιά μικρή επιχείρηση. Ο Φρανσίσ έχει μάλιστα ένα γραφείο αποκλειστικά δικό του, με ιδιαίτερο τηλεφωνό. Τηλέφωνο 56. Δεν θά πω τίποτε περισσότερο...

—Ω, αυτά είναι άρετά, κυρία μου, είπε η Μαρί - Ζοζέ.

Ήταν μια ευχαρίστηση να βλέπης πως την δαμάσαμε οι δυο μας αυτή την μικρή πανούκλα! 'Ηταν τόσο συνησμένη, που δεν θέλησε να μείνη περισσότερο. Πήρε τα πράγματά της, τον Μπόμπ και τον Λουίτζι της και ξαναφύγαں όπως είχαν έρθει.

Μετά την αναχώρησή τους, άφησα έναν άναστεναγμό άνακουφίσως και ζήτησα συγγνώμη απ' τον Φρανσίσ που τού είχα επιβάλει την παρουσία αυτών των τριών νέων. Πραγματικά, φαινόταν πολύ σκεπτικός βλέποντας ότι είχα τόσο άσχημες σχέσεις — την Μαρί - Ζοζέ, ιδίως. Μου έκανε ένα σωρό ερωτήσεις για λογαριασμό της, αλλά τού εξήγησα ότι σχεδόν δεν την γνώριζα κι ότι είχε ειχωρήσει εδώ από καθαρή αδιαφορία.

—Μου είπες ότι είναι κόρη ενός φίλου, ρώτησε ο Φρανσίσ. Ποιανού φίλου; (Ζήλευε ο καημένος.)

—Φίλος είναι τρόπος του λέγειν, είπα. 'Ενας συνάδελφος, άπλούστατα. Μου είχε συστήσει την κόρη του στο «Χριστογεννητικό Δένδρο» που είχε όργανωθεί για τις οικογένειες του προσωπικού.

—'Α, καλά, είπε ο Φρανσίσ. Οι άνδρες είναι άφελεις, μπορεί κανείς να τους διηγηθί ότι θέλει! Πρόσθεσα μάλιστα για να κάνω τον Φρανσίσ να ηλάνε ακόμη λίγο (τό όλο μας, ένας των γυναικών, είναι η πονηρία. Πρέπει να τό χρησιμοποιούμε ποτέ - ποτέ):

—Αυτός ο συνάδελφος, άλλωστε, με πολιορκεί... Θά ήθελε μάλιστα να με παντρευθί, εκείνος!

Ο Φρανσίσ δεν κατάλαβε τον ύπαινεμό. 'Ισως να ήταν υπερβολικά λεπτός. Τού πρότεινα να κάνουμε έναν καλόν ύπνο. Χρειάστηκε στην αρχή να τον παρακαλέσω λιγάκι, γιατί μου προφασίστηκε πως ήταν κουρασμένος (οι άνοσιες αυτής της κοπέλας μας είχαν έλσει και τους δυο). 'Επειτα όμως ήθελε κ' έπεσε κοντά μου στο κρεβάτι. 'Αλλά, για πρώτη φορά, έκανε έρωτα σχεδόν με βαριά καρδιά, αφηρημένα και με την σκέψη άλλου, σαν να ήταν θιωμένος μαζί μου...

...Κ' εξακολούθησε να τό έχη μαζί μου κι άργότερα. 'Αρχίσανε να βλέπω μισοί δλο και πιο άρακι και δεν έχοταν πιά στο σπτάκι μου παρά μια Κυριακή τις τρείς. 'Ετσι, ξανάρχισα να προσκαλώ τον Λιονέλ για τις άλλες δυο.

Ο Φρανσίσ ισχυριζόταν πως είχε πολλή δουλειά, πως ήταν υποχρεωμένος ν' απουσιάζει συχνά απ' τό Παρίσι για να τηρήνη να κάνει έπιθεωρήσεις πότε εδω και πότε εκεί. Δεν είμαι καμιά κονη. 'Οπως έλες οι γυναίκες, έχω διαίσθηση γι' αυτά τα πράγματα κ' αισθανόμουν ότι τα είχε πάντα μαζί μου έξ αιτίας εκείνης της μικρής πανούκλας. Μία μέρα τού έκανα την έρωτήση καθαρά:

—Ομολόγησε ότι δεν είναι έξ αιτίας της έρωσας σου που βλέπω μισοί δλο! 'Ομοιάγης σου είναι έξ αιτίας της Μαρί - Ζοζέ...

—'Αναπήδησε, κοκκίνισε και τραύλισε:

—Της Μαρί - Ζοζέ;

Η ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ ΤΩΝ ΔΙΣΚΩΝ

Γιατί γνωρίζει τόσο επιτυχία η 17χρονη Ιταλίδα τραγουδίστρια Ρίτα Παβόνε

Η ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ διανθίζει την εκτέλεση των τραγουδιών της με εκφραστικώτατες κινήσεις. Ωστόσο ο «πραγματικός θησαυρός» βρίσκεται στο λαρύγγι της, και μόνο με την φωνή της κατέκτησε την φήμη, με μία ταχύτητα άστραπιαία.

Λεπτά πόδια κρατούν το βάρος της — μέλις 35 κιλά. Χονδρές σόλες και τεκούνια την κάνουν να φαίνεται πιο ψηλή — και είναι μόλις 1,45 μ. Είναι 17 ετών μάλιστα δεν φαίνεται ποσά πάνω από 13. Κατά τα λοιπά: Μεγάλα μάτια κάτω από κακινέζα μαλλιά, μεγάλα αυτιά και πολλές φκίδες, πουλόβερ με φούστα ή μπλουζή — δυο νούμερα παραπάνω από τα μέτρα της. Αυτή είναι η Ρίτα Παβόνε, η σταχτοπούτα του Ιταλικού τραγουδιού, που ξαφνικά έγινε μεγάλο άστέρι.

Μέλις πριν ένα μισό χρόνο το κοριτσάκι με τις φακίδες κέρδιζε στο Τουρίνο ούτε σωστός 300 δραχμές την εβδομάδα, ράβοντας πουκάμισα. Τό 1963 εισέπραξε σχεδόν 11 εκατομμύρια δραχμές. Οι συμπα-

τριώτες της έχουν στις διακοπές τους τέσσερα εκατομμύρια δίσκους της.

Η σταχτοπούτα Ρίτα συνάντησε τον πρίγκιπά της ένα βράδυ του καλοκαιριού στην Αρίστια, ένα προάστιο της Ρώμης. Είναι ο άλλοτε τραγουδιστής Τέντο Ρένο, που όπως και κάθε χρόνο ωργάνωνε εκεί το «φεστιβάλ των αγνώστων», για την 1η Σεπτεμβρίου 1962.

Λίγο πρωτότερα, ο Τέντο Ρένο είχε πάρει από τον τεχνίτη αυτοκινητών Τζοβάνι Παβόνε, τον πατέρα της Ρίτας, με το ταχυδρομείο, μια μαγνητοταινία με δυο τραγούδια της «και γι' αυτό την είχε καλέσει στο «φεστιβάλ των αγνώστων».

Όταν τό... πραγματάκι αυτό ανέβηκε στην σκηνή, οι παραγωγοί διέσκον το περιεργάστηκαν με πολύ σκεπτικισμό. Μέλις όμως άκουσαν την φωνή της τάχασαν κυριολεκτικά και από την ημέρα ξεκίνησε η άνοδος ήταν πραγματικά άστρική.

Τό 1963, η Ρίτα γύρισε δίσκους σε τέσσερις γλώσσες — Ιταλικά, γερμανικά, γαλλικά και αγγλικά. Κάθε πέμπτος δίσκος που άγροαζόταν όλο τον χρόνο στην Ιταλία, ήταν δίσκος Παβόνε. Οι Αμερικανοί την αγκάζαν για εμφανίσεις της με το ντόπιο είδωλό τους, την Πέγκυ Μάρς και για την περίφημη τηλεοπτική έκπομπή του «Εντ Σούλλιβαν». Στην Ρώμη είναι τοπικό άστέρι της τηλεόρασης και πληρώνεται για κάθε εμφάνισή της περί τις 15.000 δραχμές, όσα κερδίζει ο πατέρας της ελάκληρο τον χρόνο στο εργοστάσιο «Φιάτα».

Σύμφωνα με τον Ιταλικό νόμο, τό εισόδημα της Ρίτας δρίσκειται υπό μεσεγγύηση ώσπου να ενήλικιωθή. Έτσι δεν άλλαξαν πολλά στην ζωή της οικογενείας Παβόνε, εκτός από μιά δίλλα που τό συμβούλιο των κηδεμόνων της έδωσε την άδεια να άγροαθή στην Αρίστια.

Τί διακρίνει όμως την Ρίτα από τά άλλα άστέρια του ροκ και του τουίστ, Μπότης, Τζόννυ Χαλλινταϊύ, Φανσουάξ Άρντύ, Πρίσλεϋ και Σία; Όλοι ούτοι είναι συνήθως είδωλα της νεολαίας μίας αποκλειστικής παγκόσμιας λέσχης, όπου ή κάπως μεγαλύτερη ηλικία είναι ανυπερβλήτο εμπόδιο συμμετοχής. Έτσι τό κοριτσάκι με τις φακίδες συγκινεί όλες τις ηλικίες και στο ταχυδρομείο της έβρίσκει κανείς γράμματα από μητέρες, πατέρες, παππούδες και γιαγιάδες. ■■■

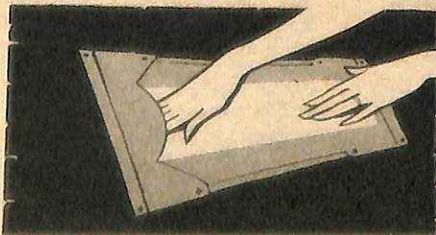
Τώρα είναι πιο όμορφο να είσαι μητέρα!..

μιά εκπληκτική νέα εφεύρεση ΠΑΝΕΣ - ΣΛΙΠΣ **BABYTEX**

✓ ΓΙΑ ΣΑΣ εύκολια - ξεκούρασι - οικονομία δέν στοιχίζουν σχεδόν τίποτα!

✓ ΓΙΑ ΤΟ ΜΩΡΟ ΣΑΣ άνεσι - ύγεία - χαρά.

BABYTEX χρησιμοποιούν οί μητέρες όλου του κόσμου!

Baby slip (Βρακάκι) από απαλό νάυλον. διατηρεί σε τέλεια απομόνωσι την πάνα και κουμπώνει με ειδικές Αμερικανικές κόπτινες ασφαλείας.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ: Χ. ΤΟΥΤΣΙΑΡΙΔΗΣ ΕΣΚΡΑΤΟΥΣ 40 ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 531-637

Σταυρόλεξο

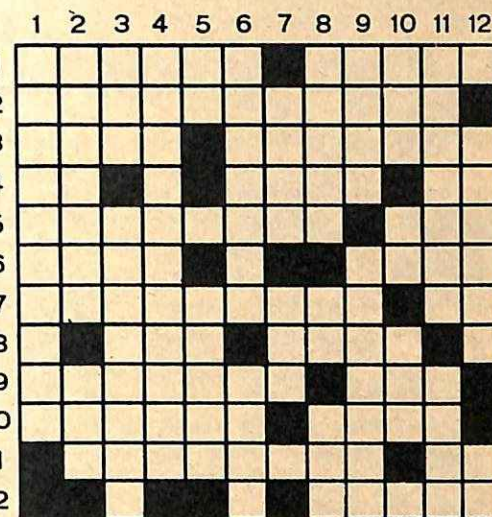

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Ένηλικιώνεται σε ηλικία...σάραντα περίπου ετών. — Συμβαδίζουν με έντονες προσπάθειες.
2. Αυτοί μās προμηθεύουν είδη της καθημερινής μας διατροφής.
3. Η σήψις των οστών παράγει την ύλην αυτήν. — Τό μνημειον του κορυφαίου αυτού Γάλλου ποιητού δρίσκειται στον κήπο του Λουξεμβούργου, στο Παρίσι (1844 - 96).
4. Διεθνής όρος του ρινγκ — Αρχαία ονομασία μικρού ψαριού, κατά πάσαν πιθανότητα ή της σαρδέλλας. — Κτηνικών.
5. Σγουρομάλλης (καθαρεύουσα). — Σημαίνει και άκόμη.
6. Εξαγωγικός όρος. — Ένα παλληκάρι στην δημοτική.
7. Τον έπηρεάζει ή τιμή της λίρας (αίτ. δημ.). — Αριθμός, όπτικώς.
8. Η Ε.Σ.Α... του ναυτικού. — Σύνηδες των Γερμανιδών όνομα.
9. Ένας κοινότατος κατάρρους, τον όποιο άδυνατεί να γιατρέψη ή Ιατρική έπιστήμη. — Αρχαία διάλεκτος.
10. Υπονοεί και τον παραβάτην του νόμου. — Πρόσωπον του έργου τού Ο' Νήλ «Τό πένθος ταιριάζει στην Ηλέκτρα».
11. Κάθε φορά... στην έννοια, φυσικά. — Άρβρον.
12. Ιστορική πόλις της Γερμανίας, ένάρβρω.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Τύπον αυτόν των πτητικών μηχανημάτων είχε σχεδιάσει και ο Λεονάρντο ντα Βίντσι.
2. Λεπτό μάλλινον ύφασμα, που πήρε τό όνομά του από μιά πόλι της Ίνδίας. — Παραπέμπουσα προστακτική.
3. Είναι απαραίτητον εις τον σχηματισμόν του παρακειμένου της δημοτικής. — Με τέτοια έργα άσχολείται πολύ ο Ο.Α.Π.

4. «Καλά 'ν' τά... μά 'ν' για δεσποτάδες», λέγει μιά σοφή λαϊκή παροιμία... πολύ επίκαιρος για πολλούς, μετεκλογικώς.
5. Υποθετικόν. — Γίνεται συχνά ο άνθρωπος σε μεγάλους πόνους ψυχικούς.
6. Είναι συνήθως πάντοτε στο ύψος οι κατέχοντες υπευθύνους θέσεις... Έλληνες. — Πολλές παθήσεις των γιατρείων και ή χειροπλαστική.
7. Κάνει κάθε γλέντι διπλά ευχάριστο. — Ερωτηματικώς προσφέρεται και κάτι.
8. Εφημερίς των Αθηνών. — Δηλούν μέρος του 24ώρου. — Χρονικά περίοδοι.
9. Τό νύχι ώρισμένων τετραπόδων. — «Είναι εύτυχης όποιος... πώς είναι» (παροιμ.).
10. Φουντώνει την άνοιξη. — Υποθετικόν. — Ποταμός της Ελλάδας.
11. Αυτόι είναι, ένάρβρω, άθροίσματα κυττάρων. — Βουλό της Σαμοθράκης (αίτ.).
12. Η γενέτειρα του Μ. Κωνσταντίνου. — Αριθμητικώς, είναι πλήρης όμας στο πόδόσφαιρο.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ό σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, έλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο τό δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Άρχίστε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από τό τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζοντίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξι που μπορείτε να βρήτε. Βρήκατε και σήσητε στα τετράγωνα τά γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν έλλη λέξι και συνεχίστε έως ότου δέν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Και ούτω καθ' έξης, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσέχετε τώρα τό σύνολο των βαθμών που μετρήσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Η καλύτερη LAC του κόσμου

Τώρα
η PHILIA LINT
έκτός από τό γνωστό
πλαστικό βαρμπούζι
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
σε μεταλλικό αυτόματο
αεροζόλ των 170 γραμ.
στην τιμήν των 29 δραχμών!

Την χρησιμοποιούν
οί περισσότερες Έλληνίδες
ΓΙΑΤΙ ή τονωτική
ΛΑΚ ΦΙΛΙΑ LINT
δίνει απαλό φορμάρισμα,
λάμψι και ζωντάνια στα μαλλιά.
Η LAC "PHILIA LINT"
Χάρis στην πιλοκαρπίνη
τονώνει τό τριχωτόν της κεφαλής
και καταργεί
ψαλίδα - πιτυρίδα - τριχόπτωση

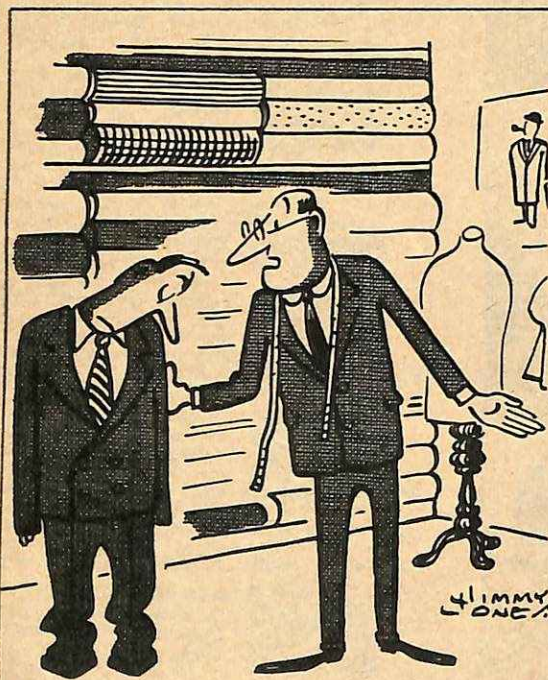
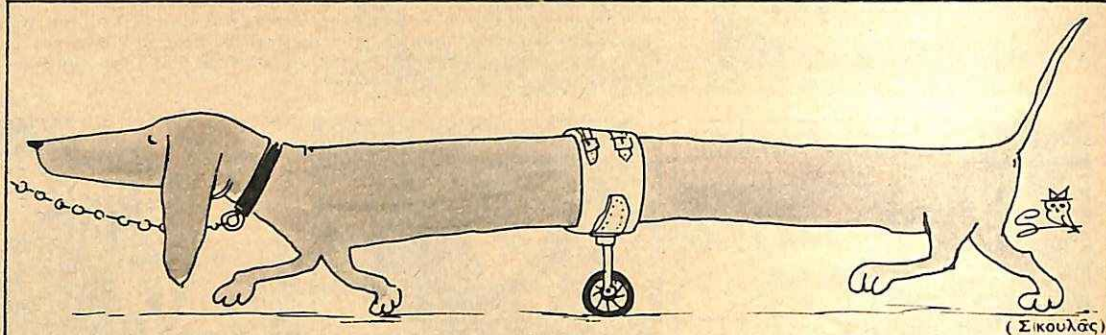
Τό δεύτερο σκίτσο διαφέρει από τό πρώτο σε 8 σημεία. Μπορείτε να τό βρήτε:

Οί λύσεις στην σελ. 64

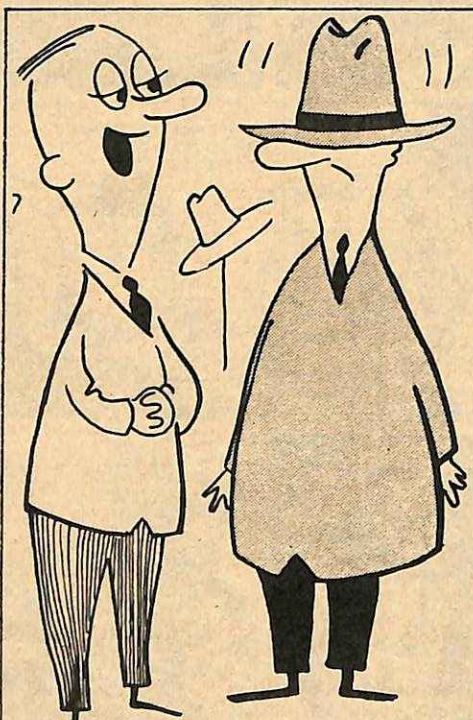

65

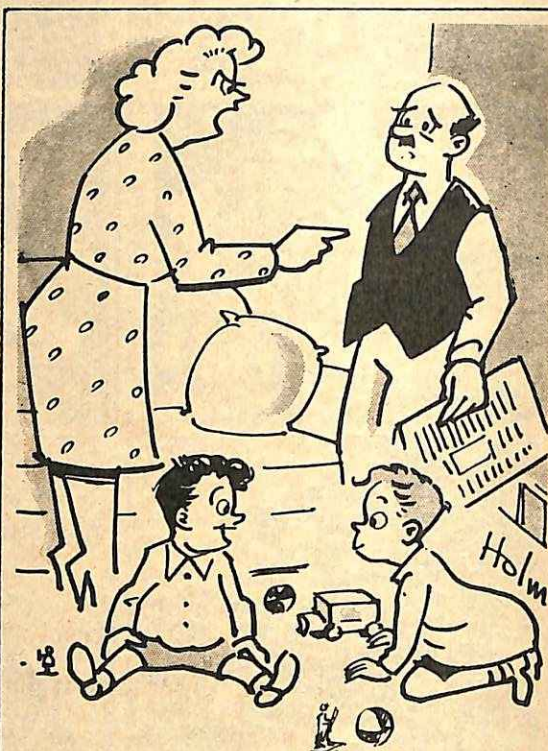
Χιούμορ

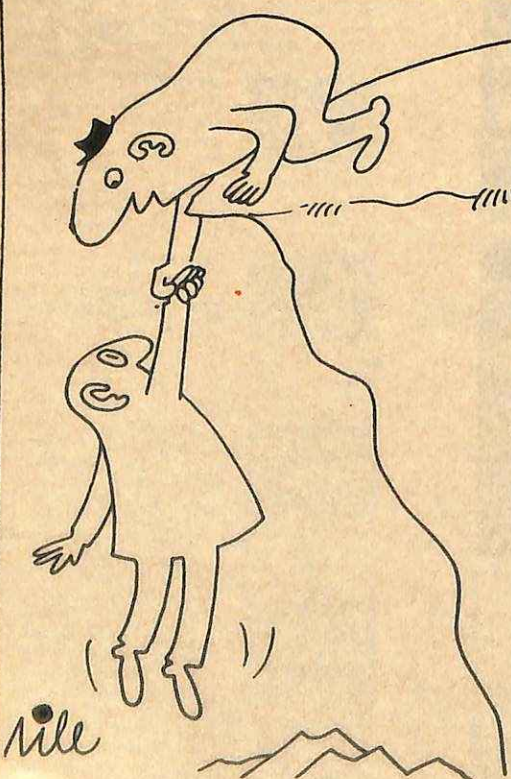
—Περνάτε λίγο άριστερώτερα. Στέκεσθε σε μιά τρύπα.

—Κοιτάξτε τί ώραία γραμμή έχει αυτό τὸ καπέλλο!

—Ὁ μπαμπάς εἶπε τὴν πρώτη λέξη του σήμερα!

—Μπορεῖς νὰ μείνης κρεμασμένος λίγη ώρα, ὥσπου νὰ πάω νὰ φέρω βοήθεια.

—Πρὶν βγάλωμε τίς μάσκες μας, θὰ σὰς πῶ ἓνα μυστικό: Δὲν φορῶ μάσκα!

—Μά, μόλις ἔφυγε ὁ μασσέρ.

MONON

ΟΙ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΑΛΑΞΙΑ

ΕΠΙΤΡΕΠΟΥΝ ΣΕ ΟΛΟΥΣ
ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΟΥΝ
ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Άνδρέας Κάλβος Όδυσσέας Έλύτης Νίκος Καββαδίας
Άγγελος Σικελιανός Άλέξανδρος Μάτσας Άνδρέας Έμπειρικός
Έμμανουήλ Ροΐδης Λέων Μελάς Δημήτριος Βικέλας
Άλέξανδρος Παπαδιαμάντης Γεώργιος Βιζυηνός Παύλος Καλλιγας
Ίωάννης Καποδίστριας Δημήτριος Βερναρδάκης
Γεώργιος Χορτάτζης Βιντζέντζος Κορνάρος Περικλής Γιαννόπουλος
Γεώργιος Βλάχος Ε.Π. Παπανούτσος Άριστος Καμπάνης
Παντελής Πρεβελάκης Θ. Παπακωνσταντίνου Δημήτριος Καπετανάκης
Ίωάννης Μακρυγιάννης Ίωάννης Κονδυλάκης
Χένρυ Μίλλερ Σαϊντ Έξυπερ Άρθουρ Καϊολερ Φιοντόρ Ντιστογιέφσκυ
Έρμαν Έσσε Τζών Κέννεντυ Μωρίς Άσλεϋ
Νικολό Μακιαβέλλι Άνγκνιτ Άνγκνιτ Άνγκνιτ
Ρόμπερτ Μπλότς Άνγκνιτ Άνγκνιτ Άνγκνιτ
Μάρτζερυ Άλλινγκαμ Έντμουντ Σπένσερ Σαρλ Έσμπραγιὰ
Χίλντα Λωρ Άνγκνιτ Άνγκνιτ Άνγκνιτ
Τζέημς Χίλτον Άρνολντ Τζέημς Χίλτον Άνγκνιτ
Φράντς Κάφκα Φράντς Σκότ Φιτζέραλντ

Έξεδόθησαν στίς ὀκτώ σειρές τοῦ Γαλαξία καί πωλοῦνται παντοῦ, στή βιβλιοπωλεῖα, στή περίπτερα καί στή κεντρικὴ βιβλιοπωλεῖα τῶν ἐκδόσεων, Σωκράτους 42 — Στὸ Ὁμονοίας — Ἀθῆναι.

Τιμὴ ἀπλοῦ τόμου δρχ. 20 διπλοῦ τόμου δρχ. 30 τριπλοῦ τόμου δρχ. 40

Στις αποκρηάτικες
έμφανίσεις σας
φορέστε κάλτσες
Μπερκσάϊρ...
τις καλύτερες
κάλτσες
του Κόσμου!
Θα τις βρῆτε
στούς πιό μοντέρνους
χρωματισμούς.

BERKSHIRE **B**

INTERNATIONAL CORPORATION - HELLAS